

עוזי ברלינסקי ז"ל

אחי הבכור

ילדות ונערות - זכרונות ומסמכים.

"אמא מנקה את הבית ומכינה לכבוד הפסח, אני מרגיש יותר טוב

ואני עוזר לאמא" (עוזי כיתה א')

עוזי ואימו הדסה

בהקדשה לבני הדור הצעיר ובמיוחד לנכדים - אילו שזוכרים יותר
ואילו שזוכרים פחות.

באהבה,

ממיכה ומבתיה כרמון - יולי 2013

אמא אהבה לתעד .

כמובן – לא כל דבר.

כל עניין שיכול היה לפגוע בשלמות המשפחתית - נמחק ונעלם.

אלא אם כן ניתן היה לכתוב עליו בצורה חיובית קצת יותר.

האם טוב היה לנהוג כך ?

אין לי תשובה ברורה.

מה שברור הוא שמעולם לא שמעתי מילה רעה על אף אחד מבני המשפחה לא הקרובה ולא המורחבת.

הדברים שנכתבו היו תמיד חיוביים - כרוכים באידיאולוגיה , פילוסופיה וציונות.

כך שאפה אמא שיזכרו הצאצאים אותה ואת בני המשפחה בתקופתה.

האם כאילו היינו כולנו ?

בוודאי שלא לחלוטין.

אולם נראה לי שהייתה לכולנו שאיפה לכך.

עוזי , היה הבן הראשון והנכד הראשון לרבקה ועקיבא- בו התגאו וממנו ציפו.

גם לעוזי היה קשה להתחמק מציפיות אילו ועד יומו האחרון עשה הכל כדי לא לאכזב את המשפחה.

גם - כאשר אזלו כוחותיו .

אמא תיעדה את ימי ילדותו המוקדמים של עוזי, יהודקה דאג להנציח אותו בתמונות .

לזכרם של עוזי אמא , אבא , סבתא , סבא , יהודקה ולמענם של הנכדים ובני המשפחה האחרים נכתבים דברים אילו.

ב-15.5.41 אחרי לבטים מצד שני בני הזוג נישאים נפתלי והדסה בירושלים.

נפתלי חשש מאד כי לא יוכל לעמוד בנטל הכלכלי ואילו הדסה כאבה מאד את העובדה שנפתלי לא הסכים בשום פנים לעבור ולגור בכפר- גלעדי.

ירושלים לא הייתה אהובה עליה ובמיוחד לא חנות-המחוכים של הוריה.

הדסה ונפתלי לפני נישואיהם

4. י. ה. 25.
 יקירי הנני
 לך כפי
 קבוצה זה מנתק אתה נאמר אספר
 מתי ידוע, 22 ובנין עיניך לך טוב. נקרא
 נניח וקראו את המכתב הזה הנאמר על
 (השליח, אלוהים) שנתנו עיניך לך משה, (הקורא)
 לכן מוזב על ימיו הנכבד. עשינו לך נכבד
 מה נמשך - אולי עזבנו נכבד מה הקורא
 מה עזבנו לעצמו לעצמו ולכן לא נשאר
 אצלנו. מה אין לא נשאר משהו.

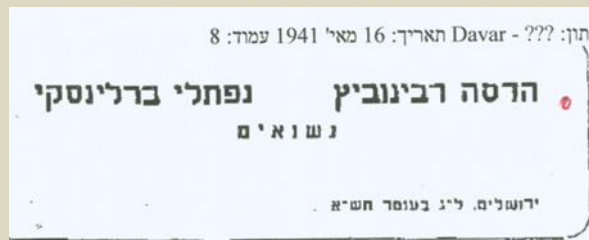
בנצורה ועד לקראת נכבד אולי נשאר אצלנו
 עיניך. לכן אולי, הןן וקראו אצלנו
 בסוף שלוש עשרה לעצמו. אצלנו כל חנו.
 ענינו נכבד. לכן נניח מה אצלנו נשאר
 נכבדו גורעו נשאר אצלנו עיניך אצלנו כן
 ימיו אצלנו לעד בנצורה. נשאר אצלנו
 אצלנו אצלנו מה מה אצלנו אצלנו נניח
 נניח אצלנו נכבד אצלנו. לכן נניח
 גורעו אצלנו נכבד נכבדו. מה נניח אצלנו
 נשאר אצלנו נכבד... נניח אצלנו
 מה נשאר אצלנו נכבד... נניח אצלנו
 נשאר אצלנו נכבד אצלנו אצלנו אצלנו.

ירושלים
 נכבדו נכבדו
 נכבדו נכבדו
 נכבדו נכבדו

אחד המכתבים האחרונים של נפתלי אהדסה קודם נשואיהם.
 המכתב נשלח צדיין לכפר אצל צדי ואומנם הדסה כבר לא הייתה שם והמכתב
 הוחזר לירושלים.
 המצטפה היא מתנת החקר הבריטי של נפתלי אהנוטרות נפתלי ניסה אלא
 אותו את עליפות ארזון "השומר"

הדסה ונפתלי נישאים בירושלים ב"ועד הקהילה", לאחר החופה, נערכה מסיבה בבית- ההורים ברחוב אלחריזי 28 -- הנוכחים היו בודדים – בני משי וירשופ (סנפירי), אחיה של הדסה ובן הדוד יהודה בקר מראשון לציון.

ההודעה על הנישואין בעיתון "דבר"

מסיבת הנישואין בבית רבקה וצקיבא

◦ אזהרה חמורה למזלזלים בהאפלה
"הגא." מזהיר את כל תושבי העיר,
שיאחו באמצעים נמרצים לפי החוק נגד
כל העוברים על תקנות ההאפלה.
אף קרן אור — יאפילו החלשה ביותר
— אל תיבקע, החוצה!

מדוע לא הוצו חולצות נוספות לבית ההורים?

**יתכן ובאלף ההאפלה החמורה והתחבירה הדליפה באותם ימי מלחמת
העולם השניה כאשר היה חשש מפגיעת מטוסי אויב (הודעה שפורסמה
בציתון "הצופה" באותם הימים)**

נפתלי והדסה עברו להתגורר בדירה ברחוב עובדיה 9/א שבשכונת "כרם אברהם" בה התגוררו
אחיו ואחותו של נפתלי, מולה ומניה, ששניהם היו רווקים באותה התקופה.

מולה היה אחיו הגדול של נפתלי שמאז שניפטר אביהם, כאשר היה נפתלי בן חמש, שימש עבורו
ועבור יתר האחים דמות סמכותית ואהובה.

מניה הייתה אחותו הקטנה והמפונקת של נפתלי אשר האמא בתיה הטילה על מולה לשים עין עליה
ולדאוג לה.

לא הרחק מדירתם - ברחוב מלאכי- גרו אחיו וגיסתו של נפתלי, אריה ומלכה וביתם רחל שנקראה
על שם אחותו שנפטרה שבע שנים קודם לכן בשעת לידה.

מלכה הייתה אז בתחילת הריונה עם בנם השני ישראל.

נפתלי המשיך בעבודתו בנוטרות, הדסה סייעה להורים.

תקופת ההריון של הדסה הייתה תקופה מתוחה מאד בישוב- הצבא הגרמני איים להשתלט על
המזרח התיכון והמתיחות הייתה נוראה, אולם החל מיולי 1942. התחוללו קרבות קשים בצפון
אפריקה (קרבות אל-עלמיין) שבסופם אילצו הכוחות הבריטיים בפיקודו של ברנרד מונטגומרי את
הכוח הגרמני איטלקי בפיקודו של ארווין רומל להיכנע ובכך הוסר האיום הגרמני מעל מצרים תעלת
סואץ והמזרח התיכון כולו. הקרב המכריע החל חודש לאחר לידתו של עוזי וארך 12 יום.

הניצחון הסופי בקרב אל עלמיין, ביחד עם נחיתת כוחות בעלות הברית בצפון אפריקה הצרפתית
זמן קצר לאחר מכן, מסמנים את נקודת המפנה במערכה הצבאית בצפון אפריקה ובמערכה בזירת
הים התיכון.

כאמור החשש מהשתלטות הכוחות הגרמניים על ארץ ישראל היה גדול, מפקדי ה"הגנה" יחד עם
הפיקוד הצבאי הבריטי במזרח התיכון הגו תוכנית התגוננות

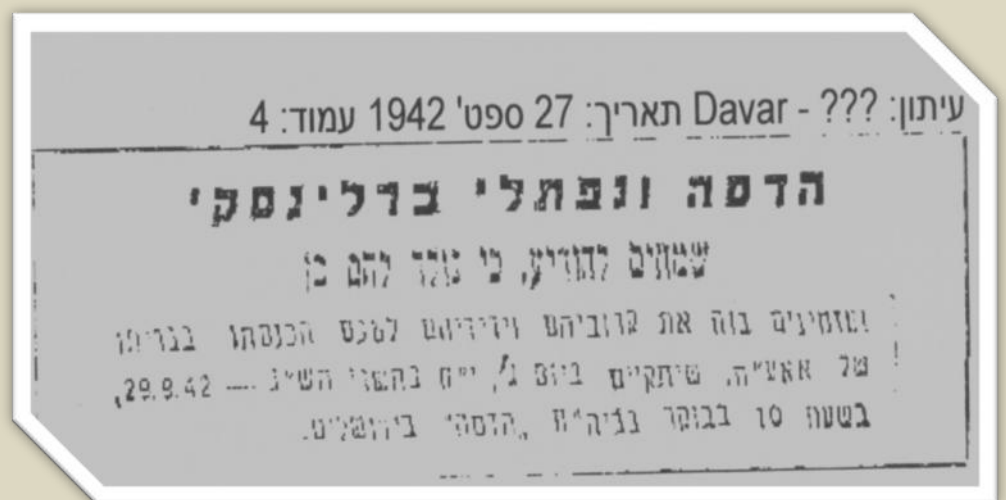
שנקראה בשם "מצדה בכרמל".

ל"מצדה בכרמל" נועדו רכסי הכרמל התלולים בסביבות חיפה, ומכאן גם השם האחר "תכנית חיפה". אזור הכרמל, נועד לשמש מובלעת התגוננות עבור יהודי ארץ ישראל. האזור, שכולו מבותר בגאיות ובערוצים מעוקלים, מצוקי סלעים ומערות רבות, מקלטים מפני הפצצות אוויר ולכן חדירה לאזור זה, לצבא סדיר וכוח שריון, תהיה קשה ומסורבלת בהחלט.

לאור ניצחון הבריטים בקרב "אל עלמין", 1942, נמנעה התקדמות הגרמנים וחלפה סכנת הפלישה הגרמנית לארץ ותכנית זו לא הועמדה במבחן.

חשוב לציין כי בשם "מצדה בכרמל" אין כוונה להתאבדות כמו בסיפור מצדה אלא הכוונה היא עמידה שיש בה סיכוי להצלחה. (מתוך ויקיפדיה)

עוזי נולד ביום כיפור, מאחר ולא הייתה תחבורה ביום זה גוייס טנדר הנוטרים להסיע את הדסה לבית-החולים "הדסה" שבהר הצופים.

ההודעה על לידתו של עוזי בעיתון "דבר"

מאיר קולאובסקי מאקר את הדסה בבית החולים לאחר לידתו של עוזי.

מאחר וגם עקיבא נולד ביום – הכיפורים, היה בלידה ביום מיוחד זה משום סימן מיוחד לקשר העמוק שבין הסב לנכדו הבכור אותו כל כך אהב.

כאן ראוי לציין כי ישי בנו שעקיבא מאד אהב על כי לא הפסיק לחייך אליו - נולד כמה ימים לפני יום הכיפורים וכדי לתקן את הטעות הצליחה בתו של ישי - ליבי - להיוולד בדיוק ביום הקדוש.

עוזי נקרא כך על שם אביו של נפתלי – עזריאל שמת בילדותו.

נפתלי לא ידע אז כי הוא קורא לבנו גם על שם בן אחיו הקטן – עזריאל שנקרא אף הוא על שם סבו.

עזריאל הקטן- בנו של האח חיים, ובני משפחתו של נפתלי שנותרו בפולין נרצחו כולם על ידי הנאצים שלושה שבועות בלבד (בחודש אוגוסט 1942) לפני היוולדו של עוזי.

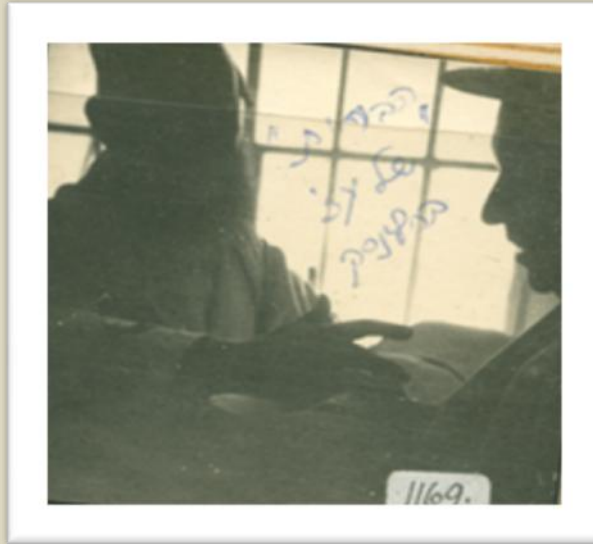
נפתלי והדסה המשיכו להתגורר ברחוב עובדיה בשכונת "כרם אברהם" עד מלאות לעוזי שישה חודשים.

להדסה היה קשה להתגורר עם בני משפחתו של נפתלי באותה הדירה והמשפחה עברה להתגורר ברחוב אלחריזי באחד משני החדרים בהם התגוררו רבקה ועקיבא.

שלום בה לך שרה ול בני המשפחה הנכונים דבר אהבה
 פתח מלימודים כלים אדוא להשתתף הטוב
 בבית קונו בהבילוי של אהבהם אהינו "ביום ה'
 הביא ית בושל' התעלף
 אהבה זאת ביום הנשק
 הדסה ונ' אהבה
 יושלם היה הפוסט 4 זב התעלף התעלף

דואר אהלמנות שלחה הדסה לטקס הברית.
 הלמנה לו נוצדה לדודתו של אקיבא שרה וילקנסקי-פבלנר

טקס הכרית של עוזי בהית החולצ'ט הדסה שבהר- הצופ'ט.

הדירה הקדמית הפונה לרחוב אלחריזי הייתה מושכרת באותם הימים למש' מנצ'ל עם ילדיה אהוד ותרצה.

לימים היה אהוד נצר לארכיאולוג והוא אשר גילה את קבר הורדוס.

תנאי המגורים היו לא קלים - אך עוזי היה מקור של גאווה והנאה.

מהרגע הראשון לא הפסיקו כולם להתפעל מכל חידוש ומכל תנועה.

עקיבא שכל ילדיו וכל נכדיו היו עבורו משום פלא - התלהב כמובן על אחת כמה וכמה מנכדו הבכור שגדל ממש בחדר לידו.

כמות האהבה שקיבל עוזי בשנותיו הראשונות לא ידעה גבול.

זאת על סמך התמונות והמסמכים שנתרו ועל סמך כל ששמעתי והבנתי.

הסתדרות מדיצינית הדסה	
פתק ההודעה ממחלקת היולדות	
למרכז הבריאות, ב"ה הכתבת, י"ה שטיינמאן	
תחנה לטפיל בתיכונק	
שם התינוק	מעי הולמנסקי
תאריך הולדו	29.12.42
המשקל בזמן הלידה	2.980
הערות	מתי 6 יוני 1943
האחות	בוצ'צ'ק
טופס 327-2000-6.41	

האישור על הלידה המשקל 2.980 ק"ג

צונוי לאחר צאתו מבית החולים ולאחר ה"ברית". הצריסתו שהייתה אמצעה
הצאלה של הדסה, יהודקה ומאואיק (אלא האלאלים)

הצריסה שמשנה אחר כך אט אותי ולאחר שלא הייתי לקוקה אה הוצגה
לכפר-אלעדו.

הדסה וצולוי

סבא עקיבא וצולוי

אבא נפתלי וצווי

סתא רבקה וצווי

בהמשך - ברכות שקבלו הדסה ונפתלי לראש הולדת - צולי ואשר
נמצאו בבית הדסה:

מאת הדוד הדסה בוטקובסקי (בקר).

מאת הדודה הדסה אלצרי,

מהדודה קייליה אלצרי,

מאת בן הדוד - בת - שבצ לייז והילדה הקטנה אלכסנדרה,

מאחות של נפתלי ניווקה ובצלה שיקה מקיבוץ "מצפה היט",

מדודו של עקיבא הסופר מאיר וילקנסקי ואשתו שרה,

ומחברו של עקיבא - הצסקן הציוני וירשופ.

למחנה הסיירה השליש והרבע

אם כי במאמר וקוב ששם אמת יהיאל
ואולם, צו התעורה הצינורה מן
המלחמה הקדושה אשר הואץ הכרחי
וצו האוץ המאוהב אמת צו אולטימה
אצו רצוני צו האוץ אלפי קרו מולט
וקשמת, הנה קצה הילול ירב אפי סוף
ועצמה?

אנחנו נקם לעול
ובישיבת הסתיו בלילה
היו קיוצום ועוקא

הסתיו

הסתיו

הדסה אלצרי

18/11 1926
 11/11 1926
 13/11 1926
 14/11 1926
 15/11 1926
 16/11 1926
 17/11 1926
 18/11 1926
 19/11 1926
 20/11 1926
 21/11 1926
 22/11 1926
 23/11 1926
 24/11 1926
 25/11 1926
 26/11 1926
 27/11 1926
 28/11 1926
 29/11 1926
 30/11 1926
 1/12 1926
 2/12 1926
 3/12 1926
 4/12 1926
 5/12 1926
 6/12 1926
 7/12 1926
 8/12 1926
 9/12 1926
 10/12 1926
 11/12 1926
 12/12 1926
 13/12 1926
 14/12 1926
 15/12 1926
 16/12 1926
 17/12 1926
 18/12 1926
 19/12 1926
 20/12 1926
 21/12 1926
 22/12 1926
 23/12 1926
 24/12 1926
 25/12 1926
 26/12 1926
 27/12 1926
 28/12 1926
 29/12 1926
 30/12 1926

קנינה פאר די ארבע מאנאטן פון דער דאס

30.9.42

שבועות

זה צום היקרהו
הרני שאתם זק אג ביכתי אצל
טוב יהיה זק בזנק היקטן אכן ~~אכן~~
ורבו גם אהבא.

אניך התעלגת בנוסד צסורה הצנתי
אג הכתבה אבא בטאתני כי תקבוי
אג שיתתי גם אתך
ידעו ברבם וסרת איהו בן טוב זמא
משפתה.

(אז תפנדיקו אלל הכרה היקטן היחידו מתי)

אל בני משפחת היקרים אג שם
הטוב "החודש שמתו: השלום, והזכרה
"את-שום מאזכנסובה
/בתשלח.

ט אכריכם אהלכם אזה אפשרין במילת
מאתים ט טוב זכרם אהבאג זייצ,

בת שבצ לייק

אברהם אבינו

אברהם אבינו

אברהם אבינו היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

הוא היה זכור לברכה וזוהי שאלה אברהם

כפר-והקין, כה חשון, תש"ז

הצעה היקרה!

שמענו מאד מודע וזכירה של כל אדם בן, ואת, היקרה
ובאת כעמך יחיים אנוג בעליך ובך סוף להבא
מבך שלום. וכן מצנ-טוב לך יום, מצנ-טוב לוא
קובאי הוא יוצ טוב ולא מפריע הרבה. לא
ובאתי לדעת תיכף כי יש לך אורחוס, הבן להבנת
גם כעת ברורה והולדים מכתובות. יפה הוא
ובא לך כהר, והקטן גם נמצא מאד, סלע ולחם וזה
ורובה כהר דמאז בן סקולים ילן כל הילדה. ילן
חולעת לעת קנן והיה יוצ מולק עם כל המעלות.
אצל ברורה שלנו ככל מסדר כל הילדים נמצאים.

שלום כה אדם

שרה וואקני

בהילת שלום פנה לימא ויגוא. לצבתא וסקא
אנון חמרת לך את שמחתם. בהילת שלום
למהוצה ולמאול.

שרה וואקני

אהרן אריאל אריאל אריאל - תשעה אפריל
 אחיה חכמת בן הקבר של
 חברה ארבעה בחינות, ירושלים -
 עזרי - בהשא"א. זה הקטן - גדול יהיה.
 באקום זה יש מקום אהרן ח"י היצור להבנות
 על עז שיתקן איה א"ש יהודי בא
 תרבות עדיית ואנושית אמת זה הדין
 אמנות אחרות אמת האמת.
 ירושלים, ט"ז תמוז תשנ"ב 29.9.42

אהרון וירשופ

כמה אויבן, כה חסון חסע

שלי, הדסה!

אה נתאחזה קרב תשאתי, וא כראוי אאלת-חול שכאוק, הא
 תסחתי לו. מפני אירחתי שהו לני כתע הווננו ארש קרית. אבל כיוננו
 אכן וצמי, שמתו אכן הווננו אן א הכסחה בטובה סבלת לני.
 חמרנו ארצנו את הסחה בכבה שבאזנעם, אה קרנו-פאלה
 כמפלגות גי א פני, סבא אסכתא. אנה קבלי אנוי קבת, קיד רחמי,
 אה בעול הרואי אפי. אמלא אכן אבא יחיה גי בן-חול אפי-ולבאל!
 אה אדנין אה ספרתי ואה טובת אה א חכמתו ואלאזתו
 א בן-בזאל, אפינו אלא קווי ברמת קרן החלום אהתאל, רבו
 אן אה קבאו אלא מפני אהיה אה חיה באקלת. אונחתי רבא אסבאל?
 אה אקום אבאל אנה כסדר אבאל נאיק כסדר. גי קביתנו
 אה כסדר. איהו כתע-כהל באוסג-קא גי רעני אהתתו אה טלחה
 אנה. לקרני אפינו אנו. אהרי כתע נתכחתי, אן דברת א
 רעני אה קניה אדנין אדלפו. הוא חסרה אהראג לני אה פאלאי
 א קנה כסני אלאו אן טר א חסות.

אפי טלחה אפני קרני גי א יחיה אכס, אה אה אה
 אהתוק. בקבל חופה אהתת, אכס בקרות? אהרי אה אהתת.
 אה אהתת קבלת-אחדי.

ושלי, אן, בכבה, אהתוק!

אמר

אמר וילקנסקי

הדסה ואריה (אחיו של נפתלי) עם הילדים רווחי, ישראל, וצ'וני.

עוזי אחרי גיל שנה ועד גן הילדים

הדברים שאני כותבת כאן הינם למעשה התרשמות והסקת מסקנות מרמזים וקטעי אינפורמציה שקלטתי מעת לעת .

ניתן להתרשם כי מאז היה עוזי בן שנה וחצי לערך סבלה הדסה מבעיות בריאותיות שונות.

תנאי המגורים, המצב הכלכלי, אי היציבות בעסק המשפחתי, הצמצומים בתקני הנוטרים, מצבה הבריאותית של רבקה - כל אילו הביאו ככל הנראה את בני הבית למסקנה כי הטוב ביותר עבור הדסה יהיה אם תיסע לתקופת החלמה בכפר – גלעדי- לבני המשפחה והחברים שם.

עוזי נשאר בירושלים בטפול נפתלי, הסבתא והסבא.

אלא שלאחר תקופה נשלח גם עוזי לכפר- גלעדי ושהה שם עם הדסה לתקופה של כששה חודשים..

גם לאחר שחזרה משם שהתה הדסה שוב בבית- הבראה.

ככל הנראה היה הדבר קשור בעיקר בהפלה בעייתית שעברה.

עולה מכך כי התקופה שמגיל שנה וחצי עד גיל שלוש לסירוגין בהפסקות הייתה תקופה לא יציבה בחייו של עוזי הקטן.

ממרחק של שנים ומתוך היכרותי עם אמי ועם סבי עקיבא נראה לי שדאגתו של עקיבא הייתה מוגזמת והזיקה מאד להדסה.

בני הבית היו משוכנעים באמת ובתמים כי מצבה אינו טוב מה שלא סייע לה לאסוף ולחזק את עצמה.

עוזי המשיך לקבל את כל תשומת הלב והאהבה ועמד במרכז תשומת - הלב של המשפחה

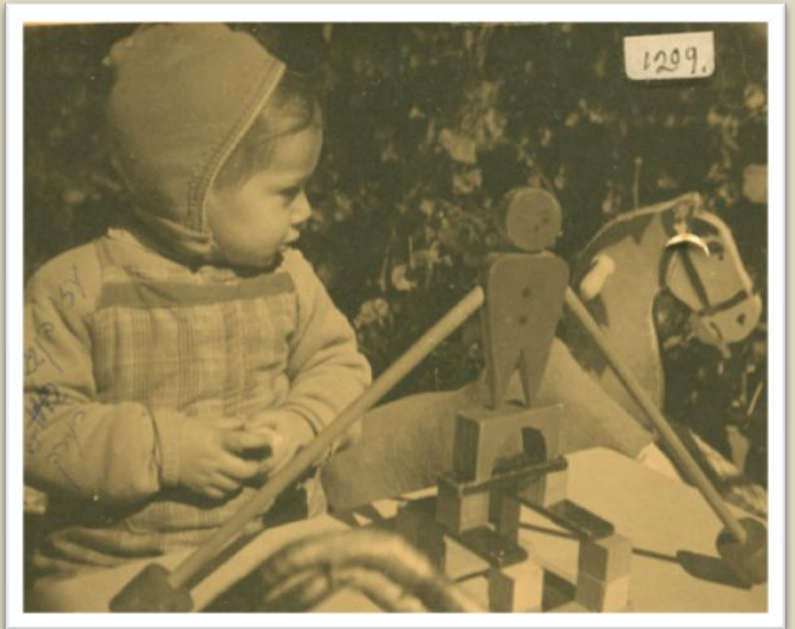
צ'וזי והדסה - תמונה נפלאה המביעה את הקשר בין השניים

שנה טובה מיוחדת לצונוי בן השנה משיק אהריק

אחת מהתמונות היחידות שלא צולמו על ידי יהודקה.
אלמלא יהודקה ומצפתו היו אילו התמונות היחידות שהיו נותרות

וְלִי כְּלֵי מַלְאָכָי
 אֲרִיסִים
 מִלֵּךְ רֵב
 עַל אֲזַנֵּי הַקַּלְהֵי הַלְוִיִּם. לְזֵכֶר
 וְשֵׁן גְּאֻלָּתוֹ כִּי־בָרַךְ אֱמִתּוֹ אֱלֹהֵי לְסֹפֵר
 הַקַּסְתָּהּ הַגִּבּוֹר לְסֹפֵר אֱמִתּוֹ. כִּי־אֵל לְמוֹנָגוֹת
 וְלִפְלִי לְעֹמָד לְסֹבְלֵיהֶם. לֵאמֹר כִּן הַקְּוִיָּה
 כִּי־אֵל גֹּאֲלֵנוּ בְּאֵל מִלֵּךְ וְשֵׁן אֵיכָה לְהַקְּדֵהָ
 > וְיִזְכֹּר אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי לְסֹפֵר
 מִלֵּךְ עֲשֵׂה לְעַבְדֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵי אֲרִיסִים
 גְּבוּרִים
 אֵל מִלֵּךְ שֶׁמֶן אֲרִיסֵי מִלֵּךְ
 לְעַבְדֶּיךָ וְלִמְנוּחֵי שֵׁן
 אֲרִיסִים

נפתח בספר ראשון ורק את ארזי ארזים ורק את ארזים -
 הוא ארזים את ארזים.

שמואל בן יצחק

קטן קטן את הדין של המעשה אשר את
 לרעה אשר את המעשה אשר את אשר את
 את אשר את כן המעשה אשר את אשר את
 את לרעה את את כן כן כן כן כן כן
 השתדלתי ונתתי עמך עמך עמך עמך
 אתי מעשה של עמך עמך עמך עמך
 קטן הוא שמואל בן יצחק - דבר דבר את
 את לרעה אשר את את דבר את כן כן כן
 את אשר את את כן כן כן כן כן כן
 אלמנתי את את כן כן כן כן כן כן
 את שמואל בן יצחק ואת קטן
 את המעשה אשר כן כן כן כן כן כן
 את כן כן כן כן כן כן כן כן

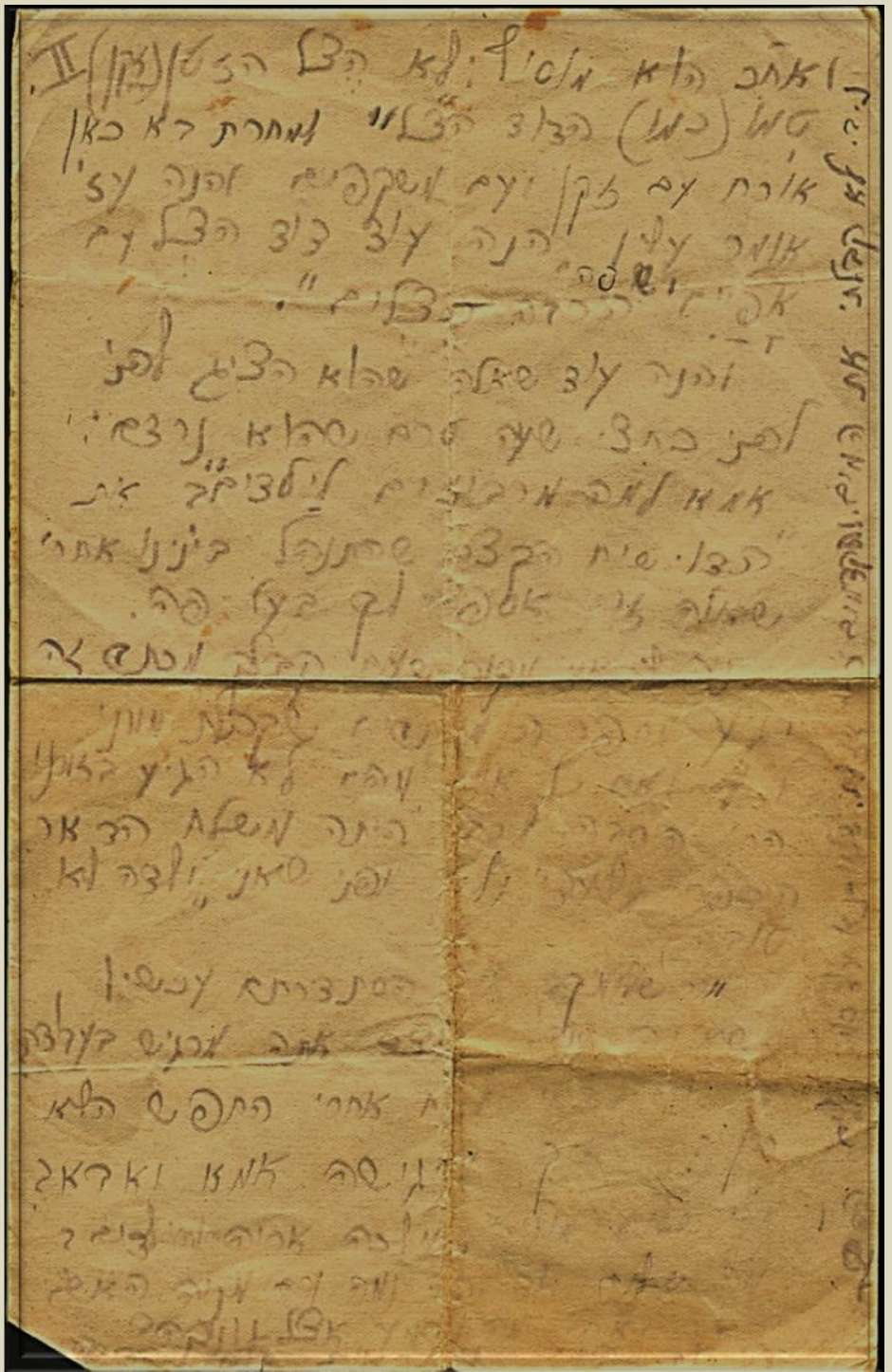

ציון של צוני הראשית האן

2/9/44
יפרי-ה'ל'צ'ר

נפול יקרי
שלום רב לך

אמיל גרנט לרו זוש לאנציה. אף בחשבון
 צדיק פיית אמיל וגוא חנה גרנט זוכני אטול
 שעתה קצת בא אכז. והשני המאה בגיל
 כיום השני, אך סוף סוף בא אלה אמיל לא
 נאפצית (אין גרנט של ילד לבד את המלך)
 אצולקוב שהפיוץ הוא קצת גוא ואז אולי
 כהר נוסף גרנט. לצערי טעה גרנט
 כה גרנט בשנת לא יענה לי יותר ובלתי
 אם יענה פיית וסמיה להשאר עמו. קיין
 אך גרנט כהר קרה
 אין גרנט. אין ענין טוב וקצת זכור
 שם אמיל. שאלו המלך הוא ילד המלך
 ציח של המלך. למי מבינה אולי
 וגוא חנה אמיל שם זכור בשעתה.
 הוא המלך אמיל גרנט והרבה שאלות
 על יתרון ועד שעתה. ובמלתי נפוצות
 כאן בין ש המלך. אמיל לק גרנט
 אחת אמיל ואולי כאלו גרנט אמיל
 אמיל ואולי גרנט. אמיל אמיל גרנט
 קרוב אמיל אמיל. אמיל גרנט אמיל

מכתה של הדסה מכפר אלצרי היא התכוננה לחזור עם צווי אלא שלבסוף
צווי נלקח אירושלים ואחר כך הובא שוב לשם

אני בחר יום חמישי כאן זמן צי מעט ואני בשבתאים אולי
למיני ארץ כי אני מקושה את עצמי כאן טוה ואז ואני לשתק
אפילו לרגע אצב. קצת בל גבי יום, ואני שעות חמש אצלם
באבחה, ושאר הזמן יש לי גב זה לעשות.
שלחתי לכם ביום הראשון לזוא. כאן משה זכרתי והכל
הפניה זאת בכתב הבריחה המיועז לזכרתי. שהייתי מאב
מגינות לזאת האם קדמת את האדם ואם שלחתי את האדם
לזכרתי. בן שלחתי זה לפי עי. אטסטין אבל אני טרם
קבלתי ב יביעה מכי. רציתי מאב לעת זשילמס בינני אגיש
צנינה האם היה קי או גם אפליב. אצלנו היה של הזמן
קי פתי לזמן שהוא כמעט העמין ההשוואה למצב האוני ההגיון.
אגוד היקרת יום אצ אהיה אצל זכר מאב ואני ואני
מסכיב לכם שלחתי.
קבול משפח, אגרת אני יהיה מאב זכרתי וזאת אני שפוא
גי יכתב מזה חצי שנה או יותר אצל א. יאפולו "סוס" גי
זכרתי באהבה.
וסכו שלחתי לזכרתי מכל ולכל הכבוד
שלחתי באהבה
לשקול קצת מאב

מכתב נוסף מהדסה - צווי בירושלים

אחת מהטלפויות הרבות שלח דוד שיקה לצווי הקטן

כשהיה צווי בן שלוש בצרק שהתה הדסה בבית - הבראה הכפר - עציון את
הלחן ניצלה לכתובת ליכרונותיה על צווי מרעצ לידתו.

המשפחה הייתה מלאה התפעלות מחכמותיו של צווי, ומיכולת האידיה שלו.
כשקם מהדסה לספר לו את הסיפור על שלושת הדובים אנתה לו הדסה כי
אין לה לחן ואז ביקש שתספר לו רק על דוב אחד.

לירח הוא קרא חמל גדול ולכוכבים - חמל קטן.

באיך שנה הוא התלהב מתמונות מסוימות בחוטיאון "הצלאל" ומק את
הדסה לראות דווקא תמונות אילו.

להיטלר הוא קרא "דוד הה הה" לאחר שמע שצקיבא כינה אותו בשם כלב.

כשלימדו אותו השכנים את "התקווה" הוא התעקש לומר "עוד אבדה תקוותנו" ולא "עוד לא אבדה תקוותנו" כשהצירו לו אמר "היא אבדה אבל לא נורא היא עוד תחזור".

הוא שאף אם חלן הבית כנסת הוא צרבי וכשאלו אותו למה הוא אמר כי הוא שר בשבת ובשבת אסור לעבוד.

הוא היה יחד חברותי ולא ביישן- בייל שנתיים היה לו מפגש בכפר- גלצדי עם השחקנית פניה לוביץ והיא התלבה מאד מהשיחה הארוכה שהייתה לה אתו.

פניה לוביץ

להלן הליכרונות שכתבה הדסה בכתב

ידה:

בתי - ציון, כ"ג אב תש"ב

עכשיו משפתי נמצאת בביתא ים באפסכתי אסוף ואפולת על פני
בתי מבולתיק" שרע זכרת או שמצאת אותי בשמים אי יש

(תש"ב 14/1/43)

ולקחתי לעיני ימי ולפני מים הדאשון להוציא ואתה עז' הן בבר
בן שנה וארבעה חבש. אלה ז'פ' אומים: טוב מאחר ואשר לא בלם
עז ענה בית ילד נחמד בהחלט. נלצת המשך ובאוק נוכח
(2.980 ק"ג 49 ס"מ) התפתחת האפן הצרתי כתר. לעתה נחלקת
דגז וזית המצבת. את חזק הדאשון העלת על שפתות הים
פסיון. הפן" למחר משלחו לפ' שלש יום. האות היום גם הצרתי.
או נכון וזה הצרתי אתי. כשהייתי משפיה אוק על הספקי לפי
הפיקה ביתי וזו הפסיק את צוקותי. וכשהייתי עזרת וצ
פני' של הפיקה ביתי אל אתה הפיקה מסוגי את כאלף וצ
הוא אוק את פיק הקטן (שבאפן ימסי הובצו) ומכנה
רוע פאר.

טח וגזו לפ' שלש חבש ביתי ונתון יפה בין כי
הבית ואנשי חבש ילד אלה באחרונה היית מריה הצוקות
כי העיר שפיקרהם היו מעייהם בק צוקי עי. כל תורה קה
כפיק. האוקו למיך התחלת גם להוציא מיני הצרות גבולות
(אמרתי אתי) והתקפת כידר צבוצו היז הטיה גם יצת לבחר
את צה שארית. לצוקות ועל לטחף היו ולקיים מיני כעשני
יבאה שפיקו עז לעז. פקם כשהבית לבית ארשוק אוספת
על הילק קפסת קרטון קטנה של נחת שנים ופיה השתי
את מרתי. אתה עשר את הקופסא, שכתת את מצוקותי
והשתעשעת זמן ממושך. נסיתי אתה להצנ את הקופסא ולקרה
את הצבוצוים הקלבים ופיה התחלת שנת האכה עז שחלת

נתתי לך את הפוסה הארצה
קפסא קטנה של קרטון עז' אף הפסקת את הדיקו ועיני א... קראתי שנת ושמי עז' והנה
בדף עניי. בן אבא וסוף קנה תחילת וזהו עז' אף הפסקת את הדיקו ועיני א... קראתי שנת ושמי עז' והנה
בתי אל היטן והרפק. (את התורה הוצו לעם אוק לראשונה
אבא)
כשהייתי ק' שנה וצבש נסיתי לשא פלצה אראת

אך את מקום המושל ועליו הכניסו אותם ליהודי אולם ויהי עמדת
 העדה
 אחת קצת להתיישב רק בן 9 גרשים התושבת האופן והפשי.
 אבל לעומת זאת בן 10 גרשים בשר עמדת יפה. בן שנה
 התמלת להמלך. בן 9-10 התמלת מסתב התמלות ומתין
 בבן נוסף. היית מתקשר לקראת כל תמורה ופשה בקטנה ביותר
 שמצפופסת בשלי עתון. על קופסת קרטון של קוקר פיה ופוס
 כאל בן אצמי שיעור היית מראה גמיז בששאלם "איפה פשה
 על הקופסה" וכן הוצאת גמאת מקום הפנים של הדידה.
 פצם הפכו למערכת מקנות בהצלחה "מסכר אפסיות להשאיר
 היית לקחתך מי המלת התמלק. והנה שם ערכת את השותף לפ
 כל העקרונות בהתקנות מן התמנות. התמלת משמע קולות
 התפעלות, מנשקני ומשפני התורה לתמנות שמצאו מן הענין.
 לקח קרטון פצם כל המספר, 23 שמכונה היית להפסיק המספר
 לצאת עומק התיבה הפני שתינו.
 משתמרה לפ שנה החלונות והדקים כי היה אתה עזר את
 מקלות היתמלקות" ועודך לקוליה ופשה. אתה מתול להיות
 לצד. צמחי לק שים טמנות והתמלת למלך הכל ובאתי מלפך
 ומסמן. התמלת ללכת והתקצמת הדיבורי. (עוזר הדימוס 0) ופשה
 היוולקך לק מפקי מלמ זכרני כיצד צדו'הצהר למפך לפולות
 ואמה פית מוצפ הפעה שפית נולדן את התמל "זה" היית
 אומר היינו ולצה)
 23 גיל שנה ומבשמי הקוק, סבלני ומפך הקול הפסיד שפחית
 מפני קום האויביונים. בהשפע מתיק קול אויון (ואמה פית
 מתין בקול צמן הן לפני שאמנו הרושלי הפסן פית לקים
 צוקור של הבהר 23 לק השעים. פסד זה פסק לק משכרה
 אצו ששום טס נאפך מאצ במאט מאו פני. אתה עמדת אצ'הלת
 במוץ ופועם באויה פשאו עופך רשע ופך מאפ. למלך למלך
 נגלה מופסד הדי, אך עז כיה אתה מתמל בששם המפנות
 גפולה הפועץ למפך כול המלס.

בן שנה מצטמם בדרך הרגורע ארצות לשון עמי. א זאן זה
 סבולו מפי עז שפוטולו ארתם עתק עז תרמה ופרה לפי
 כשלא ימי עכבה עתק קרה המשך שן תלת ושבנו את
 עקשנותם. נסנת ופסי ישן בשותם. כן הכולתיק לשון באור
 והמשך מולי שהשני יפיע עלפי עלתו לשון עוז עקשנות
 אמת שפורה סך. לא ארצות לשון עז הסי' לעשה את צרכיך
 מקול 6-9 ופשה ישנת עז הסי' בלי כל התמצות ורק את
 התלת אפוקס ורפתים בלו. כשאתה רוצה לעשה פ"ם
 אתה מציץ "אבא אבא" (אמר אומר פ"ם בלי אבא)
 אזי מפשלים את מכנסים ואתה נשאר ישי. אולם "א א"
 בשם אופן לא הסי'.

ביום יש לק סר אורכי של כמה מליג איתוספת מנחות
 וחקוי קוללת אתה מסהיר כל מה שיש בכיוון ואנו מנינים אותם.
 אק טלי מנה אתה מעין איתנו. לפעמים עז לצי השתממות
 מצבנו (צבנין של עז הצחלק על הדבחה נכנסת ממת לשלון
 וצו סגא אמר בכונה האצוים) אצד קען קריגעון א קלאם
 אין קופולעץ אזי בסגלת עלינו בתיוק וצפרק ביצק הקולנה
 על ראשך.

- בעלים שאתה משתמס בהם כיום הן הערך אלו: 1. אבא
 2. פנסה (בק אתה קרא 4) 3. צצה (הקפא צ'י) 4. לא
 5. כ (כין) 6. צוצ 7. צוצ (כזור) 8. אצוא (עפכו)
 9. צוצ:צוצ:צוצ (עקתיה) 10. פוח (תפוח) 11. פוח אקדקה (תפוח אבנה)
 12. פוח פוח (תפוח-צהר) 13. ונה (נהיה) 14. אוט. 15. דקה
 16. צוצה 17. גוצה 18. צוצ:צוצ (לחם). כשאתה טומץ
 את זה שאביא לך לחם קורא "אצון דבינודש" אתה מפי
 מוצ' ע צוצ צוצ צוצ צוצ. וכן לקולו צוצו סקעון דשקה
 אמיתת מנה מע' ע צוצוה "כ' אזי מביאים לך ולך
 19. פוח (לחם) כג בנה סגור) 20. אפי (לחם) 21. תית (לחם)
 22. פוח פוח (לחם) 23. אש 24. צים (נעלם) 25. עס (עץ)
 26. עס מנה (צ'י) 27. א' 28. צי 29. צוצ (צ'י) 30. אום 31. צוצ:צוצ (צ'י)

32. דא 33. טטה (מאטא) 34. קוק (גענעלט) 35. רוק: (דוק) 36. אא (א)

פען צינן לפי ערה חזרה ותבנית השטח לא נאן
כפי לקח את משותף על פן והראית הכלון שהוא האמון:
"קוק" א"ק רוק אא" (התבנית הכללית לישון)
קטב לקבץ היולק מה היו בשכונתיך. אך בוא אתה אהיה
לבנות אלו. עין וזה מאצ ואכבון טור מאצ. והחנות התבנות
ופליאה את כל

20/11/43
דעין האחרון התנתה וקראת קולות הכובלים. אכזב מאצ:
צ"ג- (אצ) וקוצ. כן נפית חכמה מאצ. פנק מניצצ ע"מ ב
וי שרא הפיתים וקוצ' ותר מצה אתה תניצ מצורה את הפנסים
ומשפיל אפניס דהם ענין.

כדי כזה צמן שפך מפה להפיק ליבי תנאה ב פשר. כסאות
מקלות, את צעצועך וקרא אתהים דיו... או 10.10...
וצה סכר יומץ (ולפי צדום סכר יומץ) הפקר היקרה 7 אתה
אובל גרות גר. (דיצה. למי החמאה כוס ולב) בערה 11 אגולה
שניה: (אצ מוסק אצ צדונה מוסקת הנה גולה קדינה אפס)
ולש אפס ופנימ עם למותי. לאחר אגולה זו א לפניה אמי
מקרה דאז פושם את קופץ ומשבייה אפס לעמן בערה 3
אח"כ יציק אתה אפס אגולה גמשת: (מרק יוקיג וליצה)
בין ערה שעה ט-ל אגולה ערה. למי החמאה כוס ולש ולש
לישון. אם מצד האור מרשה את עוזב הלולק החל וגם ולי
לצניח קרבות. משעה 10-11 הלילה אתה מתעורר לך בצוקת
מציאים אפס מן המטה אתה עוסף ארא ארא" שוכר
למשון שפית לעצ' מר הפקר

יחז' אצ גש 25/4/25
אמר שמעו אפס הפעם היא שנה
אומה 10.10" על המסק שאתה ומסק יזו לעמן הסתנה
מ פסניז ומג'פ. מצאת היפכ אצם מפה את פניו
והראת לני" בלז 10.10 טיז ~ בקול ופולץ
ע צא פנים ילצ' בת אפס מאאלץ. אמנו אף כ"ס
לצ'ב גמ'אלץ יצ' ותרפ' על שמלנו תה יש לאלז

שמיאלף אמת צלצה = יצה (צו הפעם הראשונה שכתאת אלה זו)
 סמונת לאצכ על המלה פקאש חולת והראתה ביצץ עלגזלמה שהיא
 קינה ופוספת משלף שהיא אצקיה אמת אמת לאמר שלף
 שמיאל קטנה בקינה ובלכה (אמת זאת צצת מתקלקלת שכאית
 געכיסותיפן.)

כיום קרטי מוק שמועה לאמא טו.טו. " ופנה סודת הכל
 ולקף, כי פית יסוק בהסתלות התמונות. על שאלתי מה
 איש כיצד לעשות? ענת הקול כמעט ומצ: "אבא טו.טו."
 וקני קולות מפתח ופולק אצלף אמה משה לקרנ את היורה
 ברצו וכן את קול הפצעים.

44/III/1
 אמת אצלף ברצון אספר וכן כל המלת של
 לפי כן פינו אמת שולגמ אמת ואת עונה וצביו אתה שולג
 ומספר מבל שמת פתחה יוצפן.

פיתחת לפיך ומספתי קצבים וישמש לעונה קולות
 הפעלה הוא" לפתח: לפי כן כפקאמ מיילבו אמת כק
 את שמו וצביו אתה אסיל קה הוא בו אתה וצבת
 גם צצצועים זה על קינה וסמו לקראת כל התון אותה
 הופך כל צצצ לאטו או לסוס וזכר עליו והוא ציו ציו ומתאלי

44/III/4
 אש פתח דמן המל צעקת פולצנה פאלמיה
 "ציעות אמכאות" פתחת הוצפעק לצב פתחן וקראת
 ובכית איציו" הפך לפכיקק הלכתי ואת קף אתן וציו
 גזמן כה הוא פסתפת בו ופנה אק כאת את קצה "

פאתן פככת וצבת כיש בעתן כה אונון וקראת צרהו
 כספלת על מיל צפפת היו וצ שצבת את פילינק ואת
 בתחלת גם קרא "צצ הדכה" שאלתך אמה הלכ ופכאת
 על הצצ" על המיש פתיכה צצו פיתה ומתו של הולק)
 ווצתית שתי צצ הד ה" ופנה כצצ הוא אצלף צנב'ו

ואם מיל: שתי כוצפוס יגיה אמת עם סגא וצוצ כ יקנה
 ומתו של פטל ברצו סגא פתיחה יתל אציו חלה
 ואתה קצבת - צצ - פה" ופך כפנת הככונק. כי הולק

בדרך כלל לא כל דבית והחצר כאלו. אני מתירה קודם כל
 והבי' צו' של פתיחת וסגירת ארונות וכלות המעץ של היום.
 "שקל" קטן אך קטן נחשב. הוא מנין כגון של ארבעה עשר אגודות
 ועוד על הכל (בלשון כמנהג). אלא-סגור כוונה שני אגודות
 אלו "לחצר" והוא לא כנה ארונות מן הארז וקרן עצי הלבן
 ומניא של פנים פתח עתה או קופסא ומפניו עלה עץ
 הארונות שלב. ברורה הוא מכי' עץ הארונות שהוא כוונה
 המצוה ועל השלטיה. הפל יש לו ראיה צורה ופוא מכי' וכוונת
 של צד שמנו כוונת זאת כק' לאמר שהוא מעורב את המעט
 לקו. כן הורה וכן גם דבית והתאונות שהוא מסתב.
 הוא אשר של צד וצד לעצמה שהוא מכי'. כן למשל כשחא
 כנה עוז לפני כנה קופסא את העורה בקר כשפיא לחדר הפיה
 כנה אתה יש ככר. ובשורה' עמו החרוז הפנים הכאשר
 כשהיה שר ופס הוא הפנה עץ הפיה וכן אתה הפיה וכן
 צדו" (משל קטן) ועל הכאשרי" ומל"טן אתה אחר ג' אגודות
 ג"ש" (משל קטן) אתה את שני המש' לאמר פניה)
 ... ע' שוב דמטא מתקן לשני הצדדים. שארית דגד
 זה מה לבחש לצד יפנה ופנה צדו: "שני טו" (ע' טו)
 גו" (שמשל מ קטן) אשר מזה (ס' מאות) ג' א' ע' ו'.
 שרבוש א. שיה. הארונות" שהוא מכי'.

28/6/44 (מכתב אלפסקה) ע' ג' ומתחת שר אשה כס' ויתר
 מצד מוציא את המכתב ונתניה לו את הפיה והוא עשה את
 צדו כ' שוה.
 כמעט זה הוא עומד ע' ומסתב לצד א' כותש.
 הוא הפסח ל' שלא יפכיו, כי אתה הוא יפכ' שאני מוציאה
 אותו למעט המכתב וסוגרת הפלת. הוא ע' מצ' ומש'
 שאני כותש לצד יפנה (אך הוא מזה אלו דביוק המש')
 וקרן להניעך שמשל מ' יפנה קטנה כחו קופסא דב' לשון
 עמה, (כל משתק) וצ' אלו הפנים המאשר שהוא מקל צד כ' צד
 בן ספר' השפיל שהוא ענין וכל לבחש ע' כי הצד מזה.

זינו נתן ל עט

17/11/29 (נתן מכתב לרפ"ק) דרך זאת שאתי ושכחתי את דברי
הוא שמוע שאמא-סביא בא הוא שמה אתי מצ לאטל עו שפתו:
"אמא" או "אמא" ("יצרה של פ"ט" הוא אמ"י א"ת אמא" כו
ק"ת") סביא בא לכו לאטל עם אמא".

1/II/45 - 1-1/II/45 תקופה של גב שנה שררה ב"ת דל"ק דא"ת"ם
המעט תקופה זו הי"ת עם הכפר-גלעז' ו"ם "המאמ"ק" נ"ל
בין ל אנ"י בק"ל. יוצה "המאמ"ק". כשכ"אית את א"ת"ק ק"כ
הפ"ק ה"מאמ"ק א"ת"י י"ת ד"ב ה"ל"ל (ה"ל) וה"מ"ק לא ד"ב
ה"ל, ה"מ"ק (ה"ל) ט"ו (כ"ו) ה"ל"ל (ה"ל). ו"ן ל"כ"ן ש"ק
ה"ת"י עם ל"כ"ר ה"ל"ל ה"כ"ר ל"כ"ר, ה"ת"י ז"ה ל"ל י"ח ה"ל"ל ל"ש"ק
על ה"ל"ל ו"ת"י ל"ל ל"ל ל"ל ע"ת"י ה"ל"ל ו"ת"י ע"ל
ה"ת"י ש"ל"ל ד"ק ה"ל"ל ה"מ"ק "א"ת"י י"ח י"ת"י א"ת"י ע"ל
י"ת"י "כ"ש"מ"ק את ה"ל"ל א"ת"י ד"ו כ"ה ס"ל"ל "כ"ג? (ס"ל"ל ר"י מ"ד"ל"ל)
ה"ל"ל ס"ב א"ת"י ו"ת"י א"ת"י א"ת"י "ס"ב"א"ת"י
ה"ל"ל א"ת"י ל"ל ל"ל ה"ל"ל. א"ת"י א"ת"י ע"ל. ה"ל"ל א"ת"י ה"ל"ל.
א"ת"י ה"ל"ל של ה"ל"ל?

ע"ת"י ה"ל"ל ה"ל"ל א"ת"י ר"ל ל"ל ע"ל. א"ת"י ל"ל א"ל
ש"ב"ר ל"כ"ר את ה"מ"ק. את ה"ל"ל ה"כ"ר וש"ל"ל א"ת"י ל"ל
ה"כ"ר ל"כ"ר ל"ל. ה"ל"ל ה"כ"ר א"ת"י. ה"כ"ר ה"ל"ל ה"ל"ל
ה"ל"ל ה"מ"ק ה"מ"ק א"ת"י ה"ל"ל ע"ל כ"ל א"ת"י א"ת"י. ש"ה ל"ל ל"ל
ה"ל"ל "ה"ל"ל א"ת"י א"ת"י ה"ל"ל א"ת"י א"ת"י ה"ל"ל א"ת"י
20 ב"ת"י י"ש"ל"ל ש"כ"ר ש"מ"ק ו"ל"ל ו"ה"י פ"ט"ו א"ת"י.
ה"ל"ל א"ת"י ל"כ"ר ש"ת"י י"ח"י ה"ל"ל 10 ב"ת"י ר"ל"ל א"ת"י
ה"ל"ל ע"ל א"ת"י ה"ל"ל ה"ל"ל א"ת"י א"ת"י ה"ל"ל א"ת"י
ה"ל"ל א"ת"י. ו"ת"י א"ת"י ה"ל"ל א"ת"י (א"ת"י א"ת"י א"ת"י)
ו"ת"י א"ת"י א"ת"י (ה"ל"ל א"ת"י א"ת"י א"ת"י)
ב"ת"י כ"ה א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י
ה"ל"ל א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י
א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י
א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י א"ת"י

ג"ל

התאחדו כמו שקראו לפניך.
 ב הפעמים האלה פתחו דף מוש לפפה בפעמית ואחר
 בקצתם בעתה לצד ולמי לבואו! שבת ערבו וכוונתו מתכו
 את הפעמית והנה קראו לי דראת: "אמא דרה האצאתי את העפסנת"
 15/3/45 טוהר קצרה: "אמא אך קוראים לזה שפולק אחי הפסנתיס"
 וזה שכתב על הסוס קוראים לו פרש? ת. כן.
 ואיך קוראים לזה שנוצ מעל הפסנת? חין תמשה
 "ואיך קוראים לזה שפולק אחי החמור? גמאח או מאר
 "ואיך שפולק אחי כרש? קוראים לו כרש?"
 ואיך קוראים לזה שפולק אחי כלבים? את השאלה
 הזאת בצדק האינורה.

כששאלתי את עז אמר עשיו באמת איך קוראים לזה שפולק
 הכבשים אמרת לי כועה.
 11/4/45 יצירה שלק וענת. שאלתי מה מתפללים בצדדים גדולים
 עז? הנה ספיריות (היום מסופיה) בק בית רעה
 על גוף ימי.

3/4/45 כפה - כנף (פרגים בי כפה מין נקבה)
 האלה: אמא: מה לעשות אם אמא ירשה לי לקחת את נצי
 הבית של אמא לא תרשה?
 בקפני שבתמנה וזוא וצבו וכו פת: כשאמא ירשה הוא יתן
 4 וכאמא לא תרשה היא תתן בתורה."

11/5/45 אמאני = צב שמת אמא. אמאני = צב שמת אמא.
 בגלל אלה השמשל בעת השתק. רצונו להילק ושאלוק, ואיך
 קוראים לצב שעושה שמשל? וצבה שפיתה דאמו מעוז. עתה
 שמש אמר אתה ענת מצ "לא זלג". וכן גם העושה בל
 ושלחן וכו הם ענת בדיוק נחיל. יש לצבן גם שאתה שול
 מאז על הפיק דבור. בעצמתי עוף דבור וראינו את העוז
 במבנה את פצוק. אמא שאלת מה זה? אמרתי העוז מראה את
 כדיוק לאומותאלי. ואז וכן לי מצ "אנשים שבאומותאלי"
 (לצבת מה שארפת לי פתי על פד. חד ודכונן לפנים גי נא)

44

19/6/45 (מתי אסף מחברתו מן הקצין האחרון)
 ע"י: ד"ר וילהלם אהרן רפא שטאן אהרן רפא ואתה תהיה התלמיד
 מנהל: טור.
 ע"י: (פנתה את הספר ומתו לשאלה) האם אתה יום יום ר' צימז?
 מנהל: (אחד ימיך להתפלל עם ע"י ר' גולדש ויונה) ושיא לי ואם?
 ע"י: לא אתי רק שואל שאלות.
 6/7/45 את המצבת את הפאטויג לפר שבת. ע"י מספר ע"י מ"ב מנהל
 ואוסף למכירה את כל המצבת והקדש מתי שאין לי מה את הפאטויג
 את נותנת לי פשוט אהב ואת הפז למי. הטענה שהוא ששיר. ע"י
 הוא מציע מ"ב, "אז אל אהרן פתח".
 8/7/45 ע"י נכנס בדרכי מן התכב ודיבר פ"ח, "אמא" הוא
 אהרן ל"קטלתי פ"ח בלחש"ת. את: "א. נתן לך כשרות ע"י?"
 "את, את נותנת כשרות ל" (לעצמי).
 6/7/45 אהרן דא לקח את השכנים. ע"י כלל לקראתו ומכ"ב: "א.
 אהרן איננו קדיש למה בלבו לבית הספר" "אם כל אב וסווא ובלת
 פתח"ת שואל אותו האיש. וע"י מוצא מ"ב סדר לעצמי, את הבלת
 בכוח פתח".
 4/7/45 ע"י הפך את הסדר: אהרן פתח אהרן: "מי עשה זאת?"
 ע"י: "הקטן טקן" (ע"י אל פנים אינו מכחיש מה שאמר זה היה
 ההלצה) אהרן: "מי צ"ה הקטן שלי?" ע"י: הקטן זהו האם של הקטן
 בנינוק" (לעצמי צ"ב מן אח ואין אחות צדוק יציר צימזי)
 19/6/45 ע"י: סדא לילד ומה לקטל פתח ימ"ה סדא: "אסור"
 ע"י: והספרים? סדא: "אסור" ע"י: ועל מותר לשד? סדא:
 "אסור" ע"י: ואם נצטא לעשות משדו? סדא: "מה למשל?"
 ע"י: את כוונת לעשות קורקנט אב מותר?
 1/7/45 הוציא דקדק את הפנים התלפת) ע"י: סדא סדא
 הכאה לי את הפנים של, הו כן כ"י יש לי? סדא: "כן רק
 צ"ה" ע"י: ואם יוצאו לי את אהרן? סדא: "אז לא יהיה לי סוף" ע"י: "אם תהיה"

בא גניק בו שאר פייט סעקס
 9/7/45 גביר קואאט לעז שיר דו בנה דסוף שבפור מנטיות
 לסוס פיאור לטמא מ טאה ולמזא לעוף גביר כוצה להמשק
 וקכז מ שא אהכ גזי מפיסקה: הצבא לא תול למזא את
 פסול לעוף גביר: "מה? עז": מפני שסס אינן על לעוף
 גבירי "מה? עז": מפני שאין מ כנפים
 (גבירתי) קשאית ששאק"עז: "עז" האוה אה למען אבבא
 בפסוקיה: אפי"ן: ש. יעד עלק לעשות כז' שבבבא הצבור
 ישמע הצורה מיטה אה לעמא את החלון לעז מ'נ' גשלות,
 אך אהי אהיר לעפוס צבור הכלל ולפאזיז אולא דחבר"ן
 9/7/45 דא: עז "מה קביל דיימכעסות לק מקלחת" עז: "מפני
 שבאזי מ דעיונים" דא: אה כאזו לק דעיונים" עז: "אן הסון
 שטמ": דא: "מה שאת סוון" עז: "כזית לכחול את העינים
 שטי"נ" דא: דבר היות לית מ לעקת"ן: עז: "אה
 גי שאה גש מ סון קיונים פן בואתא מ"
 10/7/45 עז נכנס למטא וקור סדא ענה לעוק הרה
 סדאי: עז צא דעשו מ הטרמ דמיה כאן מאצ"ן עז מצדק
 נשען אל האכון ואואלקורו גיף: "אין יבצ שפמ שאולמ
 אסוכ לעז מ דמקוים?"
 10/7/45 דיימ ים גר מאצ תמסין עז' אסטלז בלי מלפיה כק
 דתמלונ' יפתא הוא מליז גי את תמלונ' ומלוח ר' ובלל
 סדיא דראוה קאת כנה אלו: עז' לק מהר ולש מנסים לא
 יספ להסתיג כף" עז: "עז" אה צלמו אוחי עקום"
 15/7/45 עז' אה סכ' מ סוכר על שמש אצריים: אי: אן מ
 פנאי עסין עז" עז: אצ סכ' מ כק על צד אה
 16/7/45 נפסתי עלק דקד ואמתי לק דקד סו"ן ה גביסוק הו
 עז' מופים ואה דהפכרת מצ' אל צ' ולא ענית מ. דקרת'
 לק: עז' כשבאים אה משול דקד צדק מצ' אמה מ הקבל'
 ואה אה לא ענית? אה הצבא מ לעז החלון ואמתי גביא:
 אה עסין עז' אה" (הפנ מיה גשף אה אה צד' יפה דק)

הנה לזכור ולקבלת על השרי את א. גבולות " אצל מיט אלו יספרו דפוי
אצל את אצל ומשקלתו הזמן זה. יש לזכור כי מיט אצל שנתה הנתה
לשיט א שיר אמתנות הנכונה. אתה אלה לפעמים אסרם
הכונה את העולם דשיר ואשר סר אותו בגלגל שמתן בדיוק
בפסק. כק אמש דיום :

3/8/45 האו אל גבנה וארצ דים ספרו פ שפרה שנתה בלש
דיום את שיר התקנה' ובספרה א אצו לא אקצה תקולתו"
שנת אתה "בהר אקצה תקולתו". העיבו לק על כק ואכנו:
אזי אק אתה סר פלא אצו לא אקצה תקולתו". אז ענית: בהר
אקצה תקולתו אצל אן דנה היא אצו תוצר."

(נצברתי). עונת ונתה לעברה ומכת עגדניה ואהב הוספת
ונתה אצו תיכיה. הנתה ככאה אצו וצקת: היא לא אלת
א". שמתק אלה צורה זה לא יפה" אתה הדינת שאת יפה נפת
ואמת עז: לא כדית שמת אף שפנת שיה אצל
שלשול."

3/9/45 לפי: בעודה יום טילו לקלת עכב, ארא אתה ואני וגם גבנה
אצו לכה אמת צפיה. עברנו עי גיבש ושנון בקשת לפכס פינה
לרגה את הנתן. ונתה ונתה לקים סהר של גבנה ודפיע
עליו מבוקש נתנה הסגא שלק גבנה: (יש לזכור כי את הסגא של גבנה
לא באית אף זמן בה ובכחל ראית אותו רק פאמא שלש) צפיה
צוקה לק: גל ופסיע עזי זה לא יפה". אזי אקפת את

אצבעק תיבת כלפיה וברזית האצול.
הזמן האחרון אצבעק לצבר ומשורה, אתה היית השואל וגם
העורה נכנסת אצל ונתה הסגרת פ שמתנה על התורה ונצפיה
התלמיזה שלק. דתלמיז אמת שהוא אילו סה אתה לקר דו
ואגרס צויל. יתלה אמי אן הון. דק א בארדית אלתמז
שני הצעת את עברונק ופוח סרה ופנית אל: "היצי אא את
כאית פתימ גלגל שלק ונתה להשתם הוסרון של הפונה
שלוק צמק פול.

הדד אקרה ונתנה לק שלש שמי. הפתור הועסקו

אמת כי אג אהבתיך לך או לא. אמר גרנות ומלות מחיות
 ומלות כי הן מפתח מאז לפי ולפי דמיון מצינו ויש
 לך משה הכנה מאז. אולם אין משה שבנסוף לך ג' א'
 אשר התיך הצעירי. כי הן קצב כל עם וכל עם רוק מן
 ביץ ומנוויליות הנה לצמחא מרה שיה יהיושך בן לשנה
 ומ'י. פיית עוף בגן-צרכי. טפסת ועלת על ענף על
 ומק. וקניף מז הפך להיות סוס השלך. הפגשת הסכנו
 שם וצבת לפניה עלף קטן שראוי מנוף. בעתה על על
 בעל גלגליו הן ומש בקב היתה ג' שנה ומנוף צבול
 ושארה רצת לקחת הנה ג' אחר אחר אחר! ולך אתה
 ילך על"ו ומה אתה שטפסת ודמיון היתה אחר ל' ומה?
 ילך על"ו. מה ענת לה? אע"פ ש' שאלתי זו קבלה
 כי הנה ענף לעונות. וכל אחר יישרה מלך עלף ולפי
 ואמת לפי ילך מרה שאמתה ל' שנה ילך ר' הנה כן
 בצוק, כשתקראו ושתק על הילך מנוף ל' שנה?
 שנת ה' ש' ו

12/9/45 ה' תש"ו
 אמת ומה. ילך כה על סוס ואתה ישרה ובשר הפסח
 על פי. הפסח"ת שאינך מן קל לאו יום. הנה היה מאז יק
 לך (כל וכל וכל) אך קבלו כבי"ו לכה אדם את אונת
 ג' אחר, אולם משה שמה יכנה לקחלו הכלל. לכן נגשת
 קרה מנו ומה על אנו: ילך את לאהא עלף שיקנה
 לך פסח"ת כה"ו ואח"כ כל הפסח"ת אתה כזה קבל
 לך על הפסח"ת ש"י?
 שנה כמות מכה למה אתה לכה אמר ל' מה
 לפסח"ת ומה ומה הפסח"ת דמיון שנה ל'
 אתה. הפסח"ת מה דמיון למה אה"ל למטה הפסח"ת:
 "שנה ל' רצה דמיון. מה את עולה? ע"מ מ' את ושתק
 ע"מ צמח וק' ע"מ משה? הואי מקרה דים הש"ש אני
 מתקין אחר, צדיות מלך למה ומה? ומה? ומה? ומה?"

לק האמת אמת בקר. ע"כ התקנת הכסף. "אתה
 אינך צריך לעצ לך את המעלה" את פה אמרתי.
 כל צדד נשאלת דעת ואתה דעת פה אתה ידוע
 ולעצ אלה מקרה דק ענין ומשאלת לעצמי איך אתה
 ע"כ מנין ונזכר מן. כאלו לא שנת רק ילד
 הבנת וללא בקשבת וצדקת מן בה יסוף יצולת
 (שקשה לפרט ענין) שבעה ונזכר או שלוש ופשוט את
 מצביח את המורה דא מלמד ולפי. אכסני ענין וקשה
 אתה המציין את פה היוצת בזמני וזוא. השמחה על קנין
 הפסד. או נכון ומה כולו הפסד. באך אליו אפש זכר
 ומנו ומנו מן וקו הליכה. ולמה שפדת פה אמרה
 מן המצד הפני המורה את המתכחש והתולת זכר שנת
 קשיות. ולעצ ולמנו מן את המורה, ומה ומה כשהכל
 יאמר ויפנה פה הביאה פה ונזכר. כשהכל
 כי הפך יתכן בקבוצ לא נמך דבר וללא שקט
 וקבוצה ל ענין. אמת ונזכר מן המורה אינו שליו, קבוצה
 אולם המורה המורה ומה לא ע"כ למת המורה.
 13/10 למת י"ג פנה ויאמר איך יאמר זכר את
 המורה המורה המורה מן בענין. אלה המורה
 זמר אפש כלום על המורה שלקבוצה. היקד
 נכרת על המורה של. בקשה ממני כי אשכח ע"כ
 המורה. בע"כ אפש נכרת ע"כ ^{המורה} פלגים
 (הכולל במלון) אמרת רק כי אשכח לעשות ואז' הוא
 יקח ממך את המורה. כי איך יפיע את הו פיסה
 על למת ע"כ. הישנה צדקת לעצם כאן והמורה
 ל המורה נזכר.

13/10 אמר רק למנו מורה והמורה המורה, מה הוא
 ע"כ" - למ ע"כ המורה אינו ערבי דוא ועל' אמרת
 אמר המורה. לא אשכח שום דבר לעצמי דעת
 ש"א אמר ע"כ.

19/10 גע' מאך אגנט שפיא לא תפשיט לק היום
את הסופר כי הנק מצנן" גע' ! אני לא מאך לה
כי פיא תלת את' לרפא.

14/10 ספוקש גע' ! איזו את שמגת פעים צבר כזה אני
שמגת שמנה תשט גף נהג" - אק אפשיי צצדק?
"המלח מכון את המכונות וקופף מהאניה ופיא מחשיכה
לשט" האתו נוסג ספוק על אוטו. אמא את שמעו
פעים צבר כזה? אני שמעו, אוטו שייסך גף נהג? אגדה

28/11/45 סגא תכבי אמל מאל יפה משאלת על לפני שמנה (8) תשמי
לפני געק צמ גצה ועוז פני ילום לסי, הלצנו הסוון לשפה.
גצה גשכס יש בלנות אפמל" גא" אנה גצה גקיל
אין פרוים ובלנות גצה" - וצוצ - מפני גקיל אין גשמי
והפכתיים זעמ ילום אמיות בלי גים" - ונהה שזעל אתה
איצ ופטל זענו אספיק?

28/11/45 אומרת ל פגמל כי הנק מצטין. מצקלם ועב
ואשתלל געצמל פיתוב' אהן ט נקטנים! אולי אתה
סוכמה אכרש את עצמק גכס מקפול. כי אמצ אתה
מצין כי מצגנייה להשתלל לשיג ולקרב נק את גקצולים"
ואת גקטנים" לא. שמעו שאתה מפכש את סדת הצבר
לגכצפ כי את גקצוליים" אולדים ותר גקטנייה, ואלצ
זאת אתה מושג את עצמק גכ גצול ואינג אהן וצוצ
אין גשמיים אונק גשמיים גאתה וצוצ אולל.
ועה אצין ערשא גמולתה את כנישותה גצנינה.
צפ כשל פה שזועות שפוק מציון ובמעט ט געמק פוק
נצא גדיה פיום נקבלה הצמנה מאת פגמל לפולל
שיגואו אמר גשעה צ אולל למיגל הנכה וכי תלשע
גנה כצוה חלוצים ועוז כמה פכטיג ועל המגל גא
שמה טל גמגל פראשית כקרה. אני קכאתי גשמיג
את פצמנה השמחה רבה והשמחת' אלהידין פנה
מח נקל למיגרה. השמח את עז' שאלעק"ץ פייני דטמה

כ	הוא כאלו	משנה חלוקת היתוך	שאמר בלוא דדית זמן
כ	דק ופסק	ולצדק	אך כנה למחולק
ל	"אני לא כן	כצד ללכת"	"אנצ'י שאלוק
ופנה	דמקום משנה	שאמר	"ומה באתם בצד כס"ל?
כצד	כתל	זוהי פגולת	השנה פתחתם בקטנים"
וביא	כבי לא	ומה	לך פה צמח ומצאת אל"ש
נעלה	שפיגולת	שלף	אני מציני #

אבא: "עז' למה קבית היום בשעיה לך
 וקלמתי?"
 עז': "אפ' שכאז' ל' העיוני"
 אבא: "אמה כאז' לך העיוני?"
 עז': "אן הסב'ן ששמת"
 אבא: "למה שמת סב'ן?"
 עז': "כבית' ארמ' את העניש שתפ"נה נקלת".
 אבא: "צ'ק' הי"ת אמת ל' ונקלת".
 עז': "אבל ג'ם שאתה שם ל' סב'ן קעניש ה'ן
 כואב'ת ל'".

עז' נכנס ארבעה ונקב' אבא עז' למקרה
 10/7/45
 אבא: "עז' צ'י עכס'ו אן המט'ת ג'ם כא' ואצ".
 עז' א' אצ'ק'ל וקום יש'ל אצ'ק' וואו'ר קק'ל וק'ל!
 אינ' י'כ'ץ ששמן שאול'ש אס'ר ל'כ'ץ אן המק'ר?"

היום יום ג'ם ואצ' ממ'ן. עז' אסת'ר'ת ה'ן מ'פ'ר
 7/10
 כ'ק' ב'תת'ונ'ש. פ'תא'ם ה'וא ו'כ'ץ ג'ם את המ'ת'ו'ן'
 ופ'ת'ת'ת' כ'ל ו'כ'ר'ת'.
 אבא: עז' ל'ך אמה ו'כ'ד'ס אכס'ים ל'ך י'כ'ר'ת' ל'פ'ת'ת'ת'ה
 ק'ו
 עז': "אצ' ל'מה צ'ל'ת'ו את' ע'כ'ר'ת'?"

III. 19/6/45 סגא: עז: "סגא פריד" מות לקול פריד" ^{ליד}

סגא: אסור"

עז: "וקום פריד"

סגא: גבו אסור"

עז: "ועל מות לשר?"

סגא: וצאי שאסור"

עז: "ואם נוצים לעשות משה?"

סגא: מה למשל?"

עז: "למשל אם נוצים לעשות קול קולט" אצ מותר?"

1/7/45

עז: סגא סגא (סגא קביא דקרא את הפנים העולות) הראה לי את הפנים שלק
הו רק צי יש לק.

סגא: כן רק זה.

עז: "ואם מוציאו לק את אלה?"

סגא: אצ לא יהיה י 4 בלם"

עז: "אצ גביה כמו תולק"

9/7/45

גכזה קובאת לעזי שיר הו בתור הסוף שפצפור

מהטובה לסוס היאור לשלם לו טודה ולחנכו לעול. גכזה

כוצה לפושק בקריאת שיר אחר. עזי מפסיקה:

עז: "הצפור לא תלך אלמנ את הסוס לעול!"

גכזה: "למה?"

עז: "אפני שסוס אינו יש לעול"

גכזה: "למה?" עז: "אפני שאין לו כנפים"

ל צ ז י

עגלה לסוס הגדול

שילמים

ניונקה ושיקה

מצפה-הים 27.10.42

№ 3287

סבא עקיבא יוסף האלף עם צווי

צווי דוהר על מטאטא

עוזי בגן הילדים

בגיל שלוש התחיל עוזי לבקר בגן- הילדים "ראש רחביה" ברחוב הקרן - הקיימת לישראל- במקום בו שוכן היום סניף הדואר (בהצטלבות הרחובות קרן קיימת לישראל ואבן גבירול).

בגן הילדים היו שתי כיתות כיתת - הקטנים וכיתת - הבוגרים.

אצל הדסה נשתמרה רשימת ילדי הגן באשר לקחה על עצמה לאסוף כסף מן ההורים על מנת לקנות מתנה לגננת רבקה לרגל נשואיה.

הדסה הייתה אם פעילה ונרגשת, מאושרת וגאה מאד בבנה.

בגיל זה היה עוזי כבר יותר רגוע והשהייה שלו משך כמה שעות מחוץ לבית הקלה מאד על הדסה.

כשנה לאחר כניסתו לגן נולדתי אני ושוב החלה תקופה לחוצה יותר, (אותה נפרט בהמשך).

אניגלי נשואיה של הנגרת כהקרה החלטתה הן הוכי
לפי גרסה אקדמית לה מתנה.
בכז' לבקל על אגלי הכספים למטה צא, נערכה
בשיחה בכתבות של ילדי: הפן שמעמי מ'צ אל י'צ.
לא אהב יאסר לבגרת הקדמה ונעלה לו היותר.
כסבות העלוצע סולף התקו של כל אהב, להשתל
בו הוא 120 מאי. מי שאין האפסיותו אלוניא
סבות צפ, י'פחית ויכסם העלוצע האוכר לבק מהי
אצת השתפלות, אולמי כל המנהגי בני על אשפח.
את הכסף יש להכניס אמן לא יאוחר מיום 3-5-46
ולאסרו לנגרת, (שפואילר) לעזר לני הסכומים) אגוב
מתנה".
על האחרון שמצא היצו הכשימה להכניס לילדי
או להצ' בהלינסקי ריה אלהי'צ' אם ל' לא יאוחר מיום 7-5-46
7-5-46
3
הכתיבה:
יה אלהי'צ' אם ל' 28

ההודעה של הדסה להורים

הכנסות	הוצאות
28. ארבעים ויום	150
19. ארבעים ויום	150
8. קרדיט	150
47. קרדיט	150
4. ארבעים ויום	150
14. ארבעים ויום	150
40. ארבעים ויום	150
39. ארבעים ויום	150
19. ארבעים ויום	150
10. ארבעים ויום	150
11. ארבעים ויום	150
17. ארבעים ויום	150
21. ארבעים ויום	150
21. ארבעים ויום	150
43. ארבעים ויום	150
43. ארבעים ויום	150
31. ארבעים ויום	150
41. ארבעים ויום	150
14. ארבעים ויום	150
20. ארבעים ויום	150
21. ארבעים ויום	150
22. ארבעים ויום	150
23. ארבעים ויום	150
24. ארבעים ויום	150

רשימת היציאות באן "ראש רחביה" שם התחנק צווי צד כניסתו לכתה אי
 ב"אימנסיה הצברית".

בית הספר היה בארחק מטריט ספורים מאן היציאות.

יציאות מספר מוכרים אי.

רציה מני, לדואא, היא בתו של השופט אליהו מני אחותה של השופטת
 מוסיה ארד.

דובי אהרנוי הוא מוסיקאי שחבר את השיר "ציון לדי".

מה ברק הוא קרוב משפחה של שרר ברק.

אשתו של יורט צנתבוי הייתה צורכת - דין במסרד - הפנים

וצוד אחריט.

לפי פולמוס
 הפסד אצו, המזינסקי וחקי בקני
 לן-סבב האש-רחביה (החז) 11 אספאלג
 וחסדה סבר-זאב 22 קולו זלוח סבר-
 רזא/אש
 הפק/3 27
 הקקה אש
 20/14 45

22 לירות לשנה, כאצט ארבע משכורות חודשיות של נפתלי פנוטרות-זהו
 סבר האימוד שולמס לן.

על השולחן מצד שמאל מתנתם של ניווקה וסיקה לנישואי הדסה ונפתלי
מצפה ידי שבוים איטלקים שנבלו בידי הבריטים (סיקה אויס לצבא הבריטי).
צולי אהב מאד שצונים ומילא את ביתו בשצונים אסוף כשהסתכלתי שוב על
תמונה זו חשבתי שהאהבה אליהם התחילה בשלב מאד מוקדם בחייו.

חנוכה באן הילדים צולי מיחין משמאל משה ברוק

ציור ששמה הדסה מראשית האן-אולף ארוט

ציור של אולי מתקופה מאוחרת יותר באן

כל ילדי האן הכניסה.

כאני מלמנת לסניף הדואר שנמצא שם היום - איני יכולה שלא לספר
 לפקידות על האן שהיה שם וצל ארצל - החול שצדיין צומד במקומו.

ילדי האן איד ארצל החול

תמונות מימי האן - תמונה מס' 1231 צולמי ותרצה מנצ'ל השכנה שהתארכה
 בדירה הקדמית - אחיה אהוד נצר הוא הארכיאולוג שפס את קבר הורדוס.
 בתמונה 1236 נראה שהדסה טעתה וצולמי כאן לפחות בן ארבע וחצי מאחר
 והוא צומד ליד הצריף שהוקם במרפסת לכבוד לידתי כשהיה בן יותר
 מארבע.

צווי חולה ויש לו צעוצ

יהודקה מצליח גט לצלם ונטם להצטלם. כהר אלז הוא מטק את תשומת לפי
ואהבתי אותו.

אל תשכחי את סל הקניות שלך

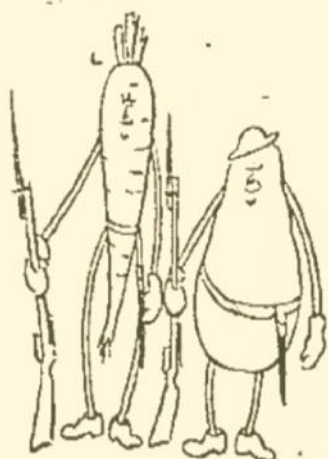
אל תצאי לסדר כל קניות בלי סל או תיק כדי לשים בו את הקניות שלך. החוק אוסר על המוכר לעטוף לך אותם. אם אין את מצטיידת בסל כדי לקבל בו את סחורתך — את מעמידה את התנוני בנסיון ל'לעבאר' על החוק, אם לא יעמוד בנסיון — תהיי את עוזרת ושותפת בבצוע עבירה. לכן אל תשכחי לזכור את סל הקניות שלך. הגייר הוא חלק מן המאמץ המלחמתי המפקח על התעשייה הקלה

הודעה מנות המחמה - יש לחסוך בני

יש לחסוק בכל דרך בנייר ואומנם צווי מצויר צל כל פיסת נייר פנויה-לאת
 פיסת ציתון שצידה השני נותר ריק.

הנה חיילי החזית שבבית

אם תעבד את גינתך
לתגדל צמחי פאכל

המפקח על המזונות

המקום נמסר ע"י תגובה

בבית מנסים את כן, בעזרת צווי, לאדף ירקות להם לקוקים כולמ- את
בתקופה זו ואת בתקופות שלאחר מכן. את בתקופת המצור על ירושלים .

פעם אחת מונעת האדמה התחוחה מפאכל תוצה מלהתפוצץ.

וזה המה שיש לדבר
 ולצד שאלה אחר של לנצח
 היגז למן 1131 יותר אספ
 אומללה או לקבלה הקלטה של
 הילד של הקטנים ארז ולא
 בנמצא עם הילדים הנצולת
 ביות ויש הם זאת הדבר
 א שפטים ולעולה מצד הקל
 ביתם למכיל צגים ונתר
 פיש אפסתי את אע
 השמירה או לאו

א
 לקדם דרכי את האספה
 שעות הין הנולת וההורים אחרת
 יש ארז הצברים לפנים דמי יצ אחר
 גר שפטי דנה דמשק למן לעונק
 או שילד בוגר את ארז הצברים
 סמוך שנים לא לבנים וארז את
 אמנו קו
 השתף יש להקום די פגוש את השופר
 אפולת פגם דתנש ויוף ידה רביני לקט
 ולפיוק שהגנת ופקר לפולת פגם
 או פגמים דתנה ל ילד קטן
 דפול להביט יותר וקרוז את הפסלה
 שפילד א קו וכן אפס קל
 הפולת אקדים פגם או פגמים
 בשנה ולקרי דין דמשק כל שקות
 היקר דכדי ולקרי ארזי הפגמות
 על הנולת עם הילדים אם גרה
 ולצד הפולת השנה
 דפגמות יש לקום הפגמות
 על חלק וכן על חלק פולת

הדסה מכונה שאלות לקראת אסיפת הורים כאן פלושה דורות אברו ודבר לא השתנה.

עוזי כבר אינו בן יחיד

כשהיה עוזי בן ארבע לערך נולדתי אני.

עוזי הזמין אותי וביקש במיוחד ילדה על מנת שיוכל להתחתן אתה בעתיד.

נראה שהוא היה מאושר מאד מהצעצוע החדש שנפל לידי.

ת"ז 22.4.46
פצעה אשתך וקרובי!
גמאור קרוב קרובי את הישיבה אף הולדת גמא.
פתני מלחמות את את אמא שלי האבא
ארכיב "מזל-טוב". גמא אפוא תיק חו
אילך ארמאלי הצלחה ארכיב אה אפוא אכאכ.
פתני מלחמות את את הישיבה אהא אף אפוא
איני יופץ אה נצמתי אפוא. נשאר אהצמתי
היא אהא אהא - את הגלגל אה אה אה
נאנקה, כו אתי גמא נצמתי הצורה אה מוש אה
גמא הגלגל אהא - אה אה הפעה אה?
אשה קרובי את הישיבה אמא שלי אה אה אה
הוא גמא אה אה אה אה אה אה
ג"ס אה אהא, אה בני האשה.

ברכה אהאצתי אהדודים מצד נפתלי-שיקה וניונקה קציר

הסוכנות היהודית לארץ ישראל

מספר

ת.ד. 92 ג' כסלו תש"ז
ירושלים 26.11.46

ל ח ב ר נ ו

מר נ. ברלינסקי

קבל נא את מתנתנו הצנועה
וברכותינו הלבביות להולדת בתך בתיה.

יהי רצון שתהיה בת נאמנה
לעמנו ולארצנו.

חברין בעבודה.

ש"מ 2/46-10000-03010/52

כשנולדתי, התפטר כבר אבא מהנוטרות והחל לעבוד בסוכנות.
ב-12.3.48 אירע פיגוע גדול בחצר המוסדות - הלאומיים שם עבד נפתלי.
שני - עשר איש נהרגו וצרות נפוצו. נפתלי היה בין הפצועים.
האן של צווי היה במרחק קטן מבניין הסוכנות וכך גם ביתנו.
מן ההדף התנפצו לכוכיות רבות שמיאנו את האלף שלי ובנס לא פאצו גם
ביאדי האן.

הסתדרות מדיצינית הדסה

תחנת טפול ביונקים

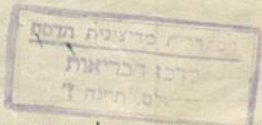
רשימת היונקים

מספר גליון המשפחה: 2775

שם קבוצה קולונק מספר 6255

המען נמדיה

נולד 14.11.76 תחנה 5

הביאי את הכרטיס הזה בכל בקור שבועי.

טופס 110-8000-9.45

חלב האם הוא המזון הכי טוב ליונק.
אל תגמלי את הילד טרם שתשאלי בעצת הרופא.
האכילי את הילד בסדר ובשעות קבועות לבל יחלה בקיבה.
השתדלי שיהיו ליונק אויר ואור במדה מרובה.
נחוץ שהיונק יישן וינוח במדה מרובה.
אל תשאלי בעצת שכנתך במקרים שאת מסופקת בהם
אלא פני אל הרופא או אל האחות.
ילדך יהיה בריא ורענן אם תרחצי אותו יום יום.
נקל לשמור על בריאות הילד מאשר לרפאו אחרי שחלה.

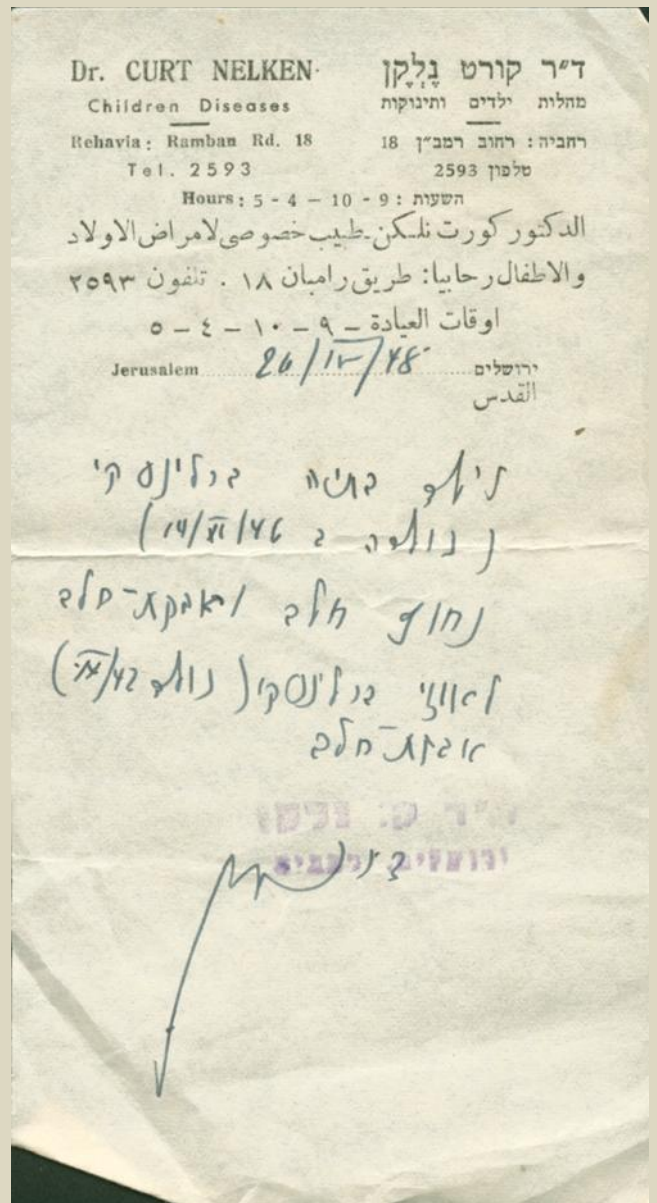
מה נשתנה?

2

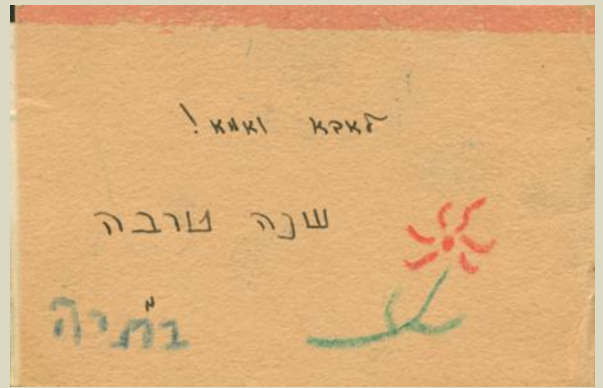
הרבה נשתנה

התינוקות הקטנים מקבלים חלב ואבקת חלב על פי מרשם רופא. הילדים.
היותר גדולים רק אבקת - חלב.

ד"ר נלקן היה רופא הילדים שלנו. במרפאתו ברחוב אבן-עזרא היה ארון
ועל הארון סוכריות ארוכות וטעימות. במזר הבדיקה קיבל כל ילד סוכריה
שהייתה שווה את הבדיקה או הלריקה.

מתקופת הצנע הוחלפו הסוכריות בסוכריות קטנות שכבר לא היו כדאיות

ברכה מהגן איל שלוש

<p>אני ונחותי כמים אבירי אולם לפתאים אני קצת ידעפושל דבר אנו אנשימים</p> <p>העצין</p> <p>על החלון יש עצים אסתכל! הנה כפר'ש צים מה אשחח לכאלת את פצים הוא אגלז ויהיה העצים</p>	<p>ש' דן הקטן</p> <p>בן הקטן שחח אבא כי דוד לו הביאו לפנשן חמוג ספן אחיתי בום צנים וחובות ושחחו צמ' אילת דודים אבית</p> <p>הגשם</p> <p>מן הפקר צד הטובה גשם לו יורה הלו הלו הוא כותל עלת החוקות ומשקה את היסדות ילדים כחמד עקרים אזו הפשם הם אומרים גשם גשם גשם טוב מתשקה גדות לרה עירנו מוחק מים את אלה ושמים</p>
---	--

5

הייתה לנו מחברת שירים משותפת, השירים בצמוד לה נכתבו על ידי צולי.
השיר על המשפט כל כך מצא חן בעיני עד שכאשר מצאתי את המחברת
התברר לי שכרתי אותו בעצם - פה.

השיר על "אני ואחותי" מקיץ את המצב באותה התקופה.
בשנים מאוחרות יותר תקופות ה"בראזל" היו ארוכות יותר.

הַנַּעַר אֲמִיץ-הַלֵּב
בְּדָהָר בְּיַד אֶפְיֵי אֲרֵבָּעִים שָׁנָה
וּנְחַדְרֵה־רֵאשִׁית הַאֵסֶד כְּפָר-בְּחַוָּלָה
אֵלַם בְּרֵהוּם הָיוּ בְּמַחְתֵּי שְׁהוּם הַרְאֵשׁוֹנִים
אִכְסֵל בַּה אֵלַם בְּהוּמָא אֲבָתָם הַתָּנוּם
אֵלַם בְּקִיּוּמָא אֲבָתָם אֲבַתְמַאֲרָרָא הַסְּכָלָת
אֲמַא קִטְנָתָא בְּהַדְוִים שְׁעַל שְׁפַת
בְּחַוָּלָה בְּרֵסֵהִיבָה בְּיֻחְתָּה שְׁלֵמָה
וּבְדָרְכֵי הַחֲזִיקָת סִבְבָּה יִשְׁלַה
עֲהָרֵי אֵלַם בְּיַד עוֹד כֹּלֵל הַקְּרֵהֶת
מְקוּמָא וְעוֹד בְּעֵר-מַהְלֵק חֲמֵשׁ-שֵׁשׁ
שְׁעוֹת חֲלוּצִים הָיוּ בְּאֲנָשִׁים בְּיֵאלֵה

הייתי מוכרחה להביא צמוד מאחת המחברות שלי כנראה מכתה ט' רק כדי
להוכיח לכל המאמצים שבעצם היה לי כתב יד יפה.

צונוי כותה ברכה לסקא וסקתא בשמו ובשמי ולמטה ברכה אמשי' אתיאא פצוץ
ציוני וחבר של סקא וסקתא .

היונים

היונים הענקיות

כל היונים עונות פונקיות על המצבים הענקיות

אין היונים הירוקות

אפילו יוצאים או מיד

בתיה

התולדות

בפירות בראשות

כל היונים מתקשרות כל היונים הם התולדות

הם אולימים גדולים גדולים לרובם

בתיה

הצבים

למדיש מדיש צבים כל היונים מסתגרים הם הילדים

הצבים הצבים קלילות

הצבים חזירות

בתיה

החתולים

עידה התורה קרים חתולים בעלי צבים שנים

הם יושבים על הצבים ואלהים עצבים כשתהא

צפור קטנה אתה והאלים עפה

בתיה

שירים שלי כנראה מכתה ב' - עוזי עזר לי קצת בציוורים

חוץ מציוור החתול, חתולים היו אהובים עלי מאידה.

צולמי נראה ממש מאושר-פחות משצמט אכסיו.

ישראל, בן הדוד מצד אבא והאנקות שכרסמו את הירקות של דב יוסף - איף
 לזע.

צווי בן שבץ ושמנה ובתיה-החצר הקדמית . בתמנה 1293 אנתנו הורית
 לפזות הבובות שלי.

באחד מימי ההולדת שלי בקשו הילדים מאמא לכתוב על ילדותי ולידתי -
אמא כתבה ומאחר ולידתי שזרה בחייו של עוזי החלטתי להביא דבריה של
אמא ככתבת וכלשונת.

אמא כותבת על המצב באותה התקופה איך קהל עוזי את לידתי וכו'.

מזר שדברים אילו שכתבה אמא לא נמסרו לי בסופו של דבר ולידתי אותם
רק לאחר פטירתה .

אם עוזי ואם אני נולדנו בדיוק באותה השעה - שבץ וצער דקות בערב ואותו
הרופא יילד אותנו.

ככלל , עוזי הנמין אחות כי היה בטוח שאמא אמורה ללדת עבורו אשה כי
כך, לדעתו דאז , מתנהלים העניינים.

לכבוד לידתי נסערה מחצית המרפסת בדירה האחורית על ידי יהודקה
והוחלפו הסרטים בעריסה של עוזי מכחול לזורוד על ידי השכנה אבי מנצ'יל.

~~מישהו מהצבאנות יצא לראות את~~

~~אמרו~~
מישהו מהצבאנות יצא לראות את

(כי על כך נק' אני יכולה לספר)

1) יפיק החילו לעשות את הפתחה וצ'ין הדוק שלהם את ^{יהי} ~~את הארבעת~~
ה-50 להאבתך ופנינו גם את' הסוב הקנינים והקשו לאטלה משכו
על הקופת לעיתך העיקר "בהרים מצחוקים". הסנתי, אולם באשר התחתי
למקש הצבאני "בהרים מצחוקים" התקפת יצותך לא מצאתי אפילו דבר
אחד, יתכן והיא נלכח, התקפה היתה אז כיה קשה וכצ'נית מבית ומחוץ
לפדבר הוצאי השפיץ גם על הילדים, עב לשם הם לא יצאו לציחק
ואף לא לציחק, על כן הפלטר החלטתי לפעולת סתם כיה צבאנות
מאתה תקפה אולי הם יענינו את יצ'יק יתכן גם שבדך הפכטילך
ימצו במקצת גם על מצב התקפה בואה העיקר דיאלקט העיקר
הירושקים.

הקצנה

הטרי אתמול הצבאנות עליך, אני ציבחה להקצנה ולספר מי היה הסלך
הקום שהחיש את האבתך, ובן זה היה אחיק עצי, והוצעה לביה כן
היה: ביה האבתך הסניה עצי, שחל ביזם ביפוח, נעש הוא אף ואחר
אף "אמא משענה אני רוצה עוצ אח או אמות" שאמתי אתי: ובן זה
אתה רוצה" ענה לני "אני רוצה אמות, כי אני בן, אז אני רוצה בת".
לימים התברר לי, שהוא חשב שזו תהיה האשה שלו, לבן גם נאלצו
אמא ואבא שלו (נטיית זהסגור לו את פהצ'צ'ל). ובן הצ'צ'תו, על
עצי הוצעה לביון ונבחתה על הסלך בגלל שטח הצ'צ'תו המאוסים שלו
שהיה חנוי גאהן קשיחה, חומר שאינו ניתן למעמסה, ולא ויהיה דו מקום
הוא למטה נוספת, כגור שנה הוצעה הקטנה לביון נוסף ואז
הומלט לקהלה.

גם עכס'ו יש לי עוד הקצנה קטנה בטרי נלכח, כפי שכח
הצבתי לעיל מצב המאגרים שלנו היה הצתי, גכנו כפי' שבהר יצוץ
לכס המצר הקטן של הצ'ירה הקטנה, המצר הגבול קצת יותר גרו
דורי, סגיא וסבתא (כפרה ועקמה) והיא שחל גם במצר אולף ולעיון.

אבותיה הם ועם יצא הכיצור או על השולחן כשהיו מאריכים אותו
 המקצת. על תכנית הקדמה לזיכרה יותר ממאה זכרה לא יכלו אפילו לעלות
 הצמיון. אהא היה אמת היה סמל פלגתי של "מלכות היוגים הקדמים" (G. S. P.)
 אחראי על יכולתם והיוגים הסביבה (עטרת, קרית ענקים, מעלה החמשה,
 בית הספר, בית וגן, קריית כפר ציון, תלפיות רמת רחל וכו'). אבל משכורתו הייתה
 קטנות. לבוא וסבתא גם לא היה בסדר (פיו למד 9 עזרות הבנק שאולי גם לא יצאו עם
 אלוהים, זאת נופץ לירק ל המפקד שהעלה ומסבון" שהיה חבר ה"הנה" וספר
 לי לאמר מותי של אבא. אצא ל"אם אני רוצה הוא יבא לתת לי אותם, אבל
 אז יוצאו לי את הכרטיס של אבא מהארכיון. הדברת שבכרטיס של אבא ישאר
 המקום, סוף סוף הוא היה ממסך "הגואה ומסבון" יצא. הדיבור של אבא
 חבר ואז אפשרו להם לקחת "המאמר של שנה - ראשון של עירית ירושלים" צב חבש
 לורה הינו 12 ליבות וברק לבל הבנק). אם בן הדציה נשאה היכן
 להעמיד את המיטה הנוספת. הועלתה הוצרה שנחלקה לסגור הקרש
 חלק מהמקום הצמחה לחבר שלנו ועם תעמוץ המיטה שלנו והמקומה מיוש
 הכך או הככה שתולב. אולם גם בידר זה לא היה קל לביצוע
 כי לפי חוקי העיריה באז "ה" לקהל על כך רשון" ויכן הלכתי
 לעיכור כאלו "כרסי היתה כבר בין שני" המאמר על מתן הרשויות
 היה פואנט (לויים) הנו היה אחד החברים הטובים ביותר של עולי. פואנט
 הסתכל בתוכנית הבנין שלנו ואמר שאין כל אפשרות לאשר כי הבנין
 תפס את כל השטח המותר. מאוכזבת יצאת מחדרו. ואז הוא יצא
 אחרי והפריצור הוא לי כי החוק הקיתומאני אומר: כי אין לרשים
 מבנה שיש עליו כבר גג". והכן ה"מז" היה הכור והבוחות משותפים
 של אבא, יהוצרה ונגר וקצת אנו שיכלת לזיב על זיקט את הדלעת של
 הדאן החצות הוקם הציון. ששימש לנו כחדר שינה וגם לחבר אורחים.
 אך ביה השימוש היו יתואר פה לאתר הלבנתך. הצאת גם
 מסתימת המערכה שקדמה להלבנתך.
 המערכה השניה מתחלה כשהחל אצלי "הציונים" שנה היתה קיפה.
 עוזי בן הילדים. סבא וסבתא העלמה. אבא אי שם הישועים,
 וצא אשכ
 וצא אשכ
 וצא אשכ

3)

ואגם תלמידת

ואת הירבתי

גם לק צי המקום. הלוכה שהם טוב יותר לשמן חיבת לפעול
התאם לתכונותיהם והתאם לרצונם. וכסן הלכתי לכן הלפסם והקשתי
מהגנות שמעורר עלי עז שששה מהורי יהוא לקחתי. (השעה היתה
כהר לשעה הצהריים) מהגן הלכתי לחנות והודעתי להם על התכנית
ואמנם נסעתי לבידה הדסה שיהיה על הר הצופים. אהשעה שצדקה
ה 46.14 (לפי סגנונו היום ש"ס הצרה) יצאת לאור העולם. (גם עלי נולד
הפיוק באורה שעה אהל היום כיפור ליש קובס לנף והמילד אלי הוא
היה אותו מילד. ומילד זה שאז אותי: מי זה פיה אותו "פארטאלי"
עברושו העל ומאכה אז יוצאת) טילד הפעם הקבוצת (הוא אמור
היה לעשות אינשהו תיקון שהקובס אז היצע אותו כהלכה) הכור
שלא נביתו אמר לו שזה הוא ^{הכסל 131} צדקה שפיה אותו העל ומאכה לא מוצאת.
הוצרכה השלישית. היתה בת הדסה ונפתלי הרצלנסקי עם תאודת ליבה.
מתקבלת השמחה היתה בשמחה השהייה עריסה מקושטת הסרטים
וכרובים, שבאנה לבק השכנה דב פועה מנצל. אותה פועה קושטה הזמנו
צאת אותה עריסה הסרטים בחולים. ואולי כאן המקום לציין שאתה
עריסה שהיתה ^ה החלק העליון של העגלה אשר שמשלה ^{איתו} צדקה ^{איתו} עריסה
עם התלפים, כי בסיועו ^{איתו} ימים מהבית המקום הצדקה של
החורים ותצדקה בביתה השעה מאוחרת הליכה. וכלשעריסה זו כהר
לא היה שמש אצלן גיבולטים, היא הועברה לכפר גלעדי ושם היה
לה שימוש רב יותר. עז כאן סיפור העריסה אבל קדין לא ספרתי
מה קרה למטה הכפולה שלנו שבאקמה הוצדקה העריסה על 2
כסאות. ובסן המיטות הועברו לצד לצד הפונן שהוכן המינסת. אולם
רוחה המינסת הוא העקב אמרו וסלמה-55 שאת האשה השניה שמתת
אי אפשר היה לפתוח בלה רק עז חציה ואצלם באמן אי אפשר היה
לפעולה. יצא איפה שבאחד יסן על האשה החמה בביבול והסני שצדקה
הנאכה יותר ועל מתצית החובה. לי באמן נתנה הצבת לטבה המיטה
המטבדת יותר ופרה הצה ^{כאן} נחיות יותר מצד אחד, אבל בעיות
מסוף אחד, לא סיפרתי שיצאתי מבידה עם שתי כליים מתיחסות, אמנם
הגבס קל יחסית אבל קשיח. בגל אחת מןהסת מכלי הכגל עז המפסעה

לשאל נתינה לכפר

לדפניה מכל הכסף עזב הבכור. (מי זו אטמה).
מאחר ולתורה לזו נאסרה כל "פאן פוכאציה" הזו ועדיין לא נאמר
שבעולם הזה יש גם יום וגם לילה היא התקדשה לי לעתים קרובות ושל
והספיד היתה קוראת לי. ואף אני התקדשתי אליה ולא כציתי שעזי
או אבא יקראו אותי ויביאו אליה, "נאצתי לעשות" אקרוהטקה", לעבור
עם שתי הנגלים הקשיחות שלי ועל אבא הצורה הזו שלא אפגע בו.
ובאותה דבר גם למצור למטלי.

דאית תקופה שקדמה להקמת המדינה כשהבריטים עדיין
שלטו בארץ. תקופה של גהמות בהם הובחנו מצבי "עזרה" לעתים
קרובות מאד. דאית תקופה הבריטים גם התמקדו הימים בהים
התוק יושלים האחד והם היתה הגומנסיה שאלנו. לעתים קרובות
היה מתמשק להם להיטיב לנסות את כלי נשקם ופיו היחורים
להם למטה כל בית שרצו. גם אני נחמנו לא פעם כמטרה וגם
כשהמטרה ביתה לא הציוק אנחנו ורק הקרבתנו נאלצנו למצ
לעקוב מהמחשבות ולעבור למצב הבנוי מאהבן ולעצמם לעצמם
עז יעבור זמן. בצביו לא יכל היה לעמוד אלו הבכורים והעיקר
החלונות השמשות שלזו היה להם כסוי של גריסים.

צד ספור של אמה תקופה ^{קצת} ^{אחרת} ^{אחרת} קשבת גם למתנה. בתנוקת. יום אחד
הניחו כמה חברה והאצו מהילה עם חומר נפץ קצופה של הבריטים
שהיתה בה אוחיז עין ~~הוא~~ החבר של וילקנסקי. החברה הרחו
ובדרכם זכרו מהילה נוספת החבר שלנו. יצענו שקוד מעט יהואו
לעשות אצלנו חיפוש. פדבר ביחוד האסור שהיה אצלנו הבית
היה הסודר הצבאי של אבא החק' שצבעתו לצבע ירוק. (קשה
היה אף לקנות הקזים). הוצאתי את הסודר הזה והתבאתי אותו לחבר
באיושה פינה. השוטחים הבריטים אמנם האו אלנו. גה אנצו
עמדה להם קהלת פנים עם כס תה החבר של אבא ומא (שלא היו
הבית אלא גדולה) כי שם היה שלחן לביול. גם אני נכנסתי עם
הילדים (נפילי היתה ^{היתה} ^{היתה} ^{היתה} כשהתנה על זכרונות ועצ ליצי.
השטחים הבריטים לקחו אותה ^{את} ^{היתה} ^{היתה} והחל לטחוק עמה ולהקדירה

5)

מד על יצ. לפתח פתח מק אחד מהם ונעמד ליד דלת הכניסה
 ובאלו הצחוק כוון את כוהנו מליה ואמר הנה אני יוכה חב.
 באיתי רגע ושלתי "צחוק הצבי" מה שהטוח יותר שהיה תרשיה
 הצחוקות והוצאתי מידי השוטר שהחזיק בה הזותי ^{הצלי}
 וצהר עם קראתי לסיפוכים הקצנים השם "מקובות" הנה
 עכשיו אספרי על מקרה נוספת ואיק אפשר לפתח על פיצוץ הסוכנות
ובפיצוץ ק הסוכנות קרה כאשר התיה לכהה הלוו החוצה.
 אהנים לא כב גפולות נפלו גם החצר שלנו. רצתי החוצה
 לפשתי אותה הצחוקות והגה בפולף מליה נסיתי לגנון עליה ^{אבני}
 תוך זמן קצר קיץ סבא עקבא הוא עשה אז ^{המקום} ^{קופלות} ^{המקומות} ^{עלונים} ^{הקצה} ^{העלונים} ^{הקצה} ^{העלונים} ^{הקצה}
 וכשהפ פיצוץ נשמע מי ננצץ על מקום הוא רוצ הוא מהר
 מה הביתה. הפע שנתנס והתעשה כולו מניץ על סא שצדף
 ליד הצלת זכרתי על הרוב את התיה ורצתי לגן הילדים של יוצי
 שהיה מול הסוכנות (כיום נמצא שם המגר). בשנתם לגן לא
 ראית יוצר יוצ. המגר היתה מרחבה השולחן הד הקגול הקטן
 מלי הצחוקות. התחלתי למהש את הילדים, את כלם מצאתי החרב
 עם המנות התק הפכודור הרב שליז השיחותם. היה להם מצל.
 שהפיצוץ קרה חמש או עשכ דקות לאחר שהגנול הכניסו את
 פילרים מהחצר עה שישל יבנים וישא לאוכל.
 התחלתי את יוצי ההיתה. ובתחילתי ארולף לסוכנות ולראות
 מה שלם נפתלי, ישבתל אז לעבור הה לאחר שמכורו מהנלסלת.
 ענתי את סרט מגן צור האצום. שניתן לנו ה"הגנה" לשם
 הסוואה (בתמקל להן הייתי לבושה המעמא, בק ביה נהמ
 אז כשהיתה תינוקת הבית) וטלה שגשגי בק, כי תיק הזמן
 הקצרי הזה שמו ה"מקבות" מסהיה לסוכנות עה למנוע
 את התחבולת המוני אנשים. בזכות אסרט עצרו לי, אלה ששמכו,
 שהיו הנירים גם מהכים להפרכתי, לעבור מעל ה"מקבות".
 רצתי למחר שלם עבר נפתלי וה"צבי" שם "מהפסת ספוא"
 הכי צפה לקאה ולמאת מי מהנדסאטורים שנשקכו. ועל

שולחנו של אבא כנר של אוטו. (אני אוטו) אגה של הקונסוליה האמרי-
קנית) שבו היה חומר הנפץ יחד מתחת לחלוננו של אבא.
הייתי משוכנעת שמדובר זה לא יוצא אי ש"י. הכנשה זו התאמת
אצלי באגרי יצאתי החוצה וראיתי גופה מבוסה שהצבתי מענה
סוגר הצבע ירוק כמו של הסופר של אבא, הקופה היתה כולה
מרוטטת. זה לעשיתי לאחר מכן לא זכרתי. אבא חברים ספכו
לי כגור כזה ימים בהתפלגות אהי יכלתי האותו מצב עצור
לשאת את האלונקות. גים אני איני יוצרת לשאת חשבת לך ^{עפ"י} אהלי בכמה
שבאותי רגע זה בדרך היחיד שתשבת לי אני יכלה וצניבה לעשות
אהלי להכנס עכשיו לפטים אומר רק שאת אבא מצאתי אחרי
(לאחר כיוצה ליד הקיר לכל אורך רח' ג'ורג', כי האנגליס עוזבו
האמצע החמה גים מכונת יריה אוכלו האנשים ולא החמנה.
ניצלת את הידע שלמנו אומנו שהקרבנות רחוב רבים לזכר
הקיר) בהיותו הביקור חוללים על בסא נתוחים. השולחן
היה תפוס. היו לו צניקותימ הכאש הבימ הוציאו רסיסים.
לאחר הפיתוח עצבו לי חברים להחזיר אתו הביתה. (הביתה
נשארו רק המקרים הקשים מאוד)
והנה עוף מציבה ניספת - גתה כבר בערך בת שנה. גלחמת
השמיר הקיצומה. הפגזות והפגזות. הלז אחד כבר פגע בבית
שלנו. מצל שהיא פגע בקורת הדיטון שמעל תקרת המטבח
שמחתה עמדה פועה ותרכה. הפגז לא חבר פנמה.
הבית של בהלי שבו שתי קומות נחשה לסיטוח יותר על
הוא שמש למקלט של שני הדיי הבתים. גלבר שמרשת ההדפדף
שהפגזה בין שני הבתים נמתבה ובהיותה ניתנת אצורה
או מתמלה הפגזה היו כולם רצים למקלט בהיבול. גתה שצדין
לא ציבדה (אמנו שריא פחדה לברר הגלע ההפגזות) אהלי הבנה
והגיבה הדיוק על כל מה שאמרו לה) בטעות כאלו פיתה נצמדת
במיטתה הקטנה מצביעה ההבמת יפ לבוון הית בהלי וממסכה
לשיתת עז שפיו מוציאים אותה מפטיה ועודדים למקלט".

8
4

כדי להצביע על כך שכל מקרה של התקפה של אספרי על
 התקפה הקצרה שגורם לזכרון הדיבור של אספרי. הדבר קרה
 התקפה שאיפשרו לתקן מהאזכרות העיקר נשים ולמים קצת את יושבים
 שהתקפה לא ברור ופחמים המים והנפט באצט אצל אבא-נפתלי
 שהיה קצין של כהר בצבא. קהל כשיון היתר יציאה בשביל סממא-
 כהקה בשבילי ובשפיל הילדים. אבא-סבא עקבה אמר היה
 לפסאק הוא היה הזמנר בעמ'. אני לא הסכמתי לעזוב ולהשאיר
 את אבא-סבא הנמק שלי היה. שאבא נפתלי נמצא המסגרת צבאית
 ואם תלמד קורה לו משפח הצבא בואג לכה. אבא סבא עקבה
 אם לא יקרה משפח אזו יהיה מי שיבאג לו. ואכן היום החששון
 שגורנו לבית סוקוליק אבא (עקבה) עם תר וחסון הניע מחולנס
 ופריד אולט עם כול מניבסת. התברר שבהיות התקפה
 תכונתו של אבא (עקבה) הוא הוא נפגע הרבה מפני שהיה
 מרגיש זמין לפרנסה באמצעות השעה שהוא פועל הקרקע הרבים
 גדול והפרדה בזכרים, כך שאנשים רבים יולדים להפגע אותו
 כשהבניסו את אבא-עקבה הביתה חשבת האותו קצת כמה
 טובה שלא עזבו את יושבים. כל פעם שהיתה הפגזר ונאלצנו
 לרדת למטה למרתף אבא לא יכול היה אף השום אופן לעשות
 זאת הלי עזרתנו.

להשגות התמונה של אותה תקופה לשפני הבית סוקוליק אני
 כוזה קצת של לבין של דברים. הדבר אחד איך בני אדם
 מושכים לבית אנשים בב אפילו הקטלת סכנה באמ. ורנה
 בומא: עת לבצר את החלון שליבו עמבו המיטות של פולכים
 היינו זקוקים ל5 או 6 שקי אבא כי החלונות היו נמוכים.
 כזינו אמא את השקים האבא של אותה חצר. לא היו של
 עזים ומל לא פחמים. הפעל הבית השום אופן לא הסכים
 שניקח. השעה כבר היתה בין העכברים קבוקה לשעת צובר
 או להפגזות. האין היתה נסענו כמה פעמים סבא-עקבה
 וזה את עם עגלת תינוק הצב שקי אבא. סיפור שלי
 שאני כוזה לספר ואותו סיפרתי כמה פעמים לילדים הנכדים

והוא הסיפור של שתי התנגולות שהיה אין האגזים יחז אתנו.
 אלו שג תרנגולת של צל אצלנו משני אפסותים בני וום או יומים שנפלטו
 מן האנקוטר כליו יוצאים". סדז עקבא קנה אתם השוק למנה יהודה"
 ע"פ הקשת של עוצ צלוק אתי. ^{שהעוצ צלוק היה} הפסחים האלה גרלו במחן שבמה
 שלני, קבלו אכל ושטה והעיקר הרבה אהבה והתוצאה היתה שאבות
 אחד ~~שבת~~ והפקר לתנגולת לכן גרזו ויפדעם כבבולת גזלה
 אפומה ויפה ונזק קראו לו "תנגול". זהאפסות השני אף הוא גרז
 מאד ואף עלה באגדו על התנגול" אך הכבולת היתה קטנה אצוצאכו
 אכוק וכלוף בקשת. צורגו והליכתו הזכיפה גמל ולכן גם
 קיבל את הכניו "גמל". לימים הפלו התנגול" והגמל לפסול ביצים,
 ביצים גבולות באימות. והגמל "הגדיל" לעשות הביצים שלו היו
 למצו שני האמונים נפעם אפילו תלמון קטן שלישי ביצה אחת
 של "הגמל" מלקה לאמר הישאל לשנים מציה לעזי ומציה לבתה, כל
 אחד קהל תלמון אחד. באמתו זמן הפסחאצא חשיבות רבה, ^{הגמל} ^{הגמל}
 ופס עוב ועוכה נוספת קצמה: בתקופה זו שהוצינה כהר האקמה.
 כדי לעצור למנה ועוצבים להקים אלו קטן הדמזר. אצל פמיל.
 מצו פעם היתה האה מצביכה כדי לעצור את הוצם. ^{האמת}
 יום אחד מלמד פמיל את, אולי היתה זאת כהר תרנגולת. היתה
 שעז לא רכה לכן החמינה בה ובקשה ממני שאתן לה בד
 כדי לרפד תבת קרטון בה רצתה להכניס את התנגולת הלי.
 נגתי זה חתכת סבין ישן שפיה כהר קרוע. בקשה גם שמן
 וכפית ואז הכניסה את התנגולת התיבה. פתחה את הקורה ושפה
 לתכי שמן (כנראה שבאה פעם את המצויכה עושה בן) וישתה
 סעות ליד התנגולת ולטפה אותה כל הזמן. פתנגולת ההיבואר
 ואנמו פסקנו שהצדך קרה רק והפטיבות של היתה אני מונחת
 שבלתי נציה שהחבנה הצאת נשתמרה אצל היתה ע"פ היש.
 מצכה נוספת! היתה התזה ללכת לכן היציים. והו בום התחלתי
 אני לעבוד המשדה ראש המשלה יבולתי להכשות זאת לצמחי
 ונאמוסי שעי. זיה אצ כהר קצתה
 רק אגל קירבת המקום להיות ולכן היציים עזי מטפלת אי אפולר

היה למשלה (כיווני ביתם לנצח עבודה למצויים אצל אי הצלחה)
 הגן הירוקים הגנות מתפללת מהציונים שלה בקוקר צינה פקח
 את הציונים של משה היתה ששלה עם היואר ומכים אחותו אסתרת
 מאחורי קנה בסולל לכזות מה ויעשה הנזר הקקע של התמונה צינה
 פוסטפוט התיב הפחיתה מההתפלול באומכה שהיא באתה
 הבית איק שעוני צינר צינר כזה. והסן הרעיון לאיצ'אומניץ שלה
 ואוץ גם לא על עזי אהל הביצוע שלה אהל' שתהיה לבניה
 תמונה שגוף לפתוק חמנה, וההתחלה ללכת שפיתה הערב הגיל
 2/3 של האבאי הצדיק את ההתפלול של הגנות עכ"ל היא ^{האל}
 הקצה למסקנה זו האבאי כלהשמה את הציון שלה לציונים של הירוקים
 האמנים

מהגן הצהר, למתיה זקה לזא ככ ביתה מכוונה הו, הועדה
 הגן שבו למד עזי הצמנו (הצמנו פיצול בסוכנות) באן היתה אהבה
 זית הגנות וגם מקולו היה נוח מאד שלבילי הייתי צינה
 רק לתצורתה את הכביש אהל היתה קויה אחת את
 הגן פתחו רק הם פתקרו ואולי עלי היה לפופיע לעצבה
 הש"ץ 7 בהקר מה לעשות הפעם של 2/3 הסעה הצו להכניס
 אותה למזר הגן שמתה שם המשק 2/3 להצה, וזה אם ירד
 גשם, לא פיתה אי בררה אלא להביאה אלי לעצבה לז"ש
 ומתכ להפגירה לצד הסני של הכביש והסן היא שבה יחוס האמצין
 וחכה לי. להכניסה למזר העצבה שבו עבדתי עם קנה כזה אנשים
 (צדיק אמרו שהיה עובד ביוני 1950) שאסור שאנשים שמתו
 לעצבים לצאת מהפועיל (הפועיל הוא השתנו למאלין. אלה הקה
 אלו

הגן הירוקים" היתה עברה למאנסיה אצ בהר ברשו לה
 לבוא על עצבה היא בהר למדה לכתה ופיה ב"תה יב
 כ"כ יפה. היא ממש צינה את האותות, והעובדים במחלקה
 ה ה עבדתי לזו הצמנו שהיא בתיבה עם שבאו לר"א באתה
 זה נראה להם כמו הפסדה של אחתה בכתה יב.
 (אלה כשהיתה בהר היתה הצבא אהא נפתלי היה זוקק לי את
 מכתה שאתי אקרא אתם. כ"כ כזה יצה לא היה הכוח)

10) עוצבה
אז שבכילות המלך גביעם היתה תספורת העצבה היא גם זכורה
וגם יוצרת הכרה טובה ממני.

לסיים עבשו בשמימי את הכתוב ואני חושבת לעצמי
למה השתמתי המלה "מערבה" הם פעם פעם שיערתי לתקופה
או לנישא חדש. הרי לא חזרתי השם שזב או האונג שזב
מתק מחשבה תחילה זה פשוט נכתב לי מעצמי ואני מנסה
לענות באילו עוצמי. אולי מפני שישו אמטת לעתים קרובות על כל
פתיים במה על פלגה בכעין משחק במאטרוני. מה עונשים המאטרוני
הזין הם מכאיו פתקי חיים ^{אפיצב} פם מכנים כל פתק? ~~א~~
"מערבה" ואם נגמ את המלה יש לה גם משמעות של "מחווה" ^{אפיצב}
בך אנו מכנים את פתיים - למחמת פתקום. ודבן החיים הם
מין תיאטרון. משחק המופה מפרדה "מערבות" ונת מעבנות
צביק "למאז" לשחק בו ופה ואז גם ה"משחק" "מענין" צביק "תמוז"
לשאל להתקדם, אך היתה עם זה אז פעם לא להתיאש ולחפכס
אז כלפי מטה ואז הציון שניתן לעצמי יפה ^{אפיצב} ונוכח
למשחק להתמודד, להסתם ולהתקדם כלפי מעלה.

והינה חלק זה היתה הכנות להיות לך, למה
ולחזיק להכונות טובה, להצלה הכל אשר תפנו.
כאשר ושמחה
המורה מאז - סבתא הצורה
יחשבים, שמחת תורה תשנ"ז (אפיצב תורה ומצ' לפני יום פליתיק)

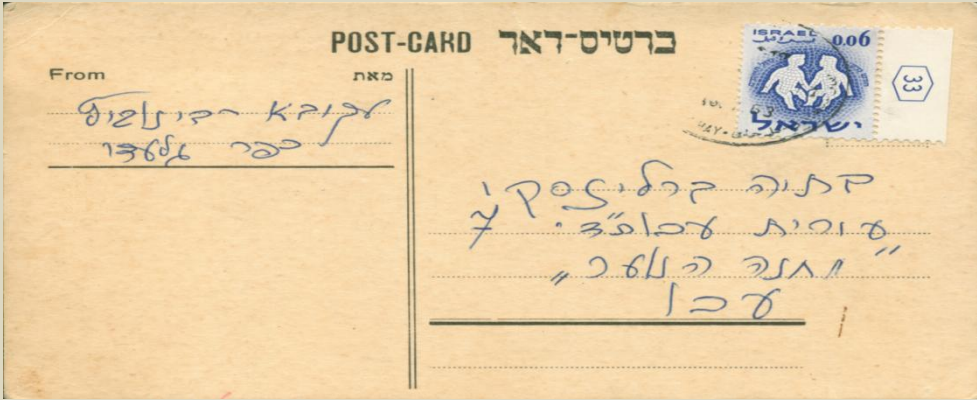

אן היאדיט הראשון שלי ברחוב אבן אבירוף עם האננת אינייה האן היה מול אן דתי שהיום יש בו בית - כנסת - (קרוב לרחוב ראב"ן) .
אן - היאדיט שלנו נהרס ובמקומו נבנה בנין אחר.

שלום קתורה גבובה!
 קבלים מיום שלישי והללו ממחרתך זמן ל
 גשען לפניך לכתוב ולתקן הישג ושלך אין
 זמן זמן הלוק אלמלא והזמן קא לפט ההל
 זמני גשען בשתחזרו הקמה קטניו בהזמנה
 זמן לך הינה מוזר כי כזהצקס היא גשען זמן
 זמני מכתוב ומוק-זמן שיהיה זהו גשען זמן
 של כמה דברים זמן זמן זמן זמן זמן זמן
 זמני מוכות לך כפי אלמלא קתורה גבובה
 שלם לך זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

הסק הכל היינו כמה ימים במחנה בצכו והייתה שם בעיה ואיך כתבתי לסקא
 והוא צנה לי .

כשמצאתי את הצלפיה צתה , אצל אמא , הבנתי עוד יותר כמה הייתי קשורה
 אליו . אני בטוחה שהקשר הנפשי היה עם צמ צונו .

סבתא: זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן
 והקטנים המבינים זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן
 ובמה הקטנה לשנה טובה
 שנת בנין ועליה

מחנה בצובה הסגמה
 זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

הקשר היה עם כל המשפחה-את חדרנו פינינו כל שני וחמישי כדי שהאורחים
 יוכלו לישון בנוחיות גדולה יותר.

עוזי בכתה א'

לאחר סיום לימודיו בגן הילדים הגיע עוזי מלא מוטיבציה, ידע ודמיון לכתה א' של בית הספר היסודי שעל יד הגמנסיה העברית.

הגימנסיה נוסדה בימי העלייה השנייה בשנת 1909, בשם "הגימנסיה העברית בירושלים".

מטרת מייסדי הגימנסיה, הייתה החיאת התרבות העברית. תוכנית הלימודים שילבה ידע כללי עם תרבות עברית, היסטוריה יהודית וידיעת הארץ.

הגימנסיה בירושלים נפתחה ביום ראשון י' טבת תרס"ט (2 בינואר 1909)

אליעזר בן יהודה נמנה עם מייסדי הגימנסיה ותמך בה במאמרים נלהבים בעיתונו "הצבי". הוא אף שלח את בנו אהוד בן יהודה, להיות בין שבעת התלמידים הראשונים. לעומתו, קמו לה מתנגדים חריפים מכיוונים רבים.

ב-1919, עם תום מלחמת העולם הראשונה, פתחה הגימנסיה שוב את שעריה מספר תלמידיה הלך וגדל, עד שהיה המקום צר מלהכיל את כולם, ב-1929, עברה למבנה חדש בשכונת רחביה, שכונה חדשה שהוקמה באותם ימים. זהו המבנה בו שוכנת הגימנסיה עד היום, ברחוב קרן קיימת בירושלים, סמוך לבנין המוסדות הלאומיים.

היותה בשכונת רחביה, שתושביה נמנו על האליטה של ירושלים במחצית הראשונה של המאה ה-20, היקנה לגימנסיה מעמד יוקרתי. תלמידיה נחשבו בנים למשפחות מיוחסות, והחינוך בה נחשב לטוב ביותר בין התיכונים שהוקמו אחריה. בין מוריה ותלמידיה נמנו אז, אנשי רוח ואנשי מעשה מפורסמים, כמפורט למטה, ושמה נקרא בפי כל: "גימנסיה רחביה".

במלחמת השחרור פעלו במשרדיה כוחות ההגנה, ותלמידי הכיתות הגבוהות גויסו לשירות פעיל.

לאחר קום המדינה (הערת בתיה – בשנת 1962) הועברה הגימנסיה לבעלות עיריית - ירושלים (לאחר שהתנהלה עד אז תחת חסותה של עמותה ציבורית), והיא נקראה תיכון עירוני א'. במיתחם הגימנסיה פעל גם בית ספר יסודי, שהכיל שמונה כיתות, היה חלק ממערכת החינוך המקומית, ורוב תלמידי התקבלו ללמוד בכיתות התיכוניות. (מתוך ויקיפדיה).

באותם הימים היה בית הספר היסודי מחולק לשלושה חלקים. שני חלקים בבית הספר היסודי (א-ד, ה-ח) ואחר כך בית הספר התיכון .

בית הספר היסודי

הקטנים מכתה א-ד למדו במכינה שבראשה עמדה המורה חוה יערי.

חוה יערי הייתה מורתו האהובה של עוזי שאפילו הוזמנה והגיעה לחגיגת הבר-מצווה שלו.

הסופר א.ב. יהושע מתוודה כי הוא אינו מיטיב לזכור אנשים, וכי קל לו יותר לזכור רעיונות. "ובכל זאת, את חוה, שלימדה אותי רק שנה אחת בכיתה אל"ף, לא שכחתי מימי". כך, בימים שבהם נדרש קמפיין לשיפור תדמית המורה, מדברים תלמידים על מורתם משכבר הימים. יאיר צבן מספר, כי כשהגיע לבית הספר בתקופה המתוחה של מאורעות 1936 "הכל בא על מקומו בשלום כשפגשנו את מורתנו חוה, שהשרתה על סביבותיה רוגע ונעימות". בת כיתתו יעל מדיני, בתו של משה שרת, כתבה לה לקראת יום הולדתה המאה: "כל מה שבגללו נכספתי להיות תלמידת בית ספר התגשם בך ובדרך ההוראה שלך". "מגדלור", קוראת לה טלילה בן זכאי. "אצילה", מסכימים הכל.

חוה לבית סלנט, נצר למנחם מנדל קמיניץ, מחבר "קורות העתים" ומייסד מלון קמיניץ, נולדה בפרטוריה, דרום אפריקה, לשם נדד אביה מירושלים בניסיון למצוא עבודה. המשפחה עקרה לקונגו הבלגית, ושם, בשבוע אחד ב-1917 מתו אמה ואחותה ממגיפת "השפעת הספרדית". בחזרה לירושלים גדלה אצל דודתה, לימדה בבית הספר קאלה שהתקיים ברחוב אלחריזי, ומ-1935 היתה מאבני הפינה של הגמנסיה העברית ברחביה, מחנכת כיתה (מכינה) א', מרכזת כיתות א'-ד', עד שפרשה ב-1969. עם קבלת אות יקירת ירושלים הסבירה את סוד הצלחתה כמורה: "אישיות כנה, עניין אמיתי בחומר וראיית ההוראה כייעוד". מנישואיה לאברהם יערי, חוקר ארץ ישראל, נולדו צילה וגור ז"ל, שנהרג במלחמת הקוממיות.

פרישתה מההוראה סימנה התחלה של קריירת התנדבות ענפה.

האינסיה הצפרית

שולחם ע"י דרושד שולחם
מכתב
כפר-הל ע"י

סבא אקויבא כותב אצווי, שרק החל אלאוד, מכפר אלאדי.

תעודת גילוי דעות
לעונת החורף התשי"ט

תלמיד המכינה 101
יום 1 ירחש ניסן התשי"ט

(ב) בעבודות:	הערכה
ציור וכיור עבודת-גנה מלאכת יד _____ _____ _____	(א) בלמודים: תורה נביאים קריאה חבור עברית כתיב כתב חשבון הסתכלות מולדת טבע זמרה התעמלות ריתמיקה
הנהגה הקשבה שקידה סדר ונקיון _____ _____ _____	_____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____
הערות:	
החלטת המועצה הפדגוגית: _____ _____ _____	
המנהל _____ _____	המחנך _____ _____

תצוגת כתה א האורה חווה יצרי

יהודקה מצלם את צילוי הכתה א' בתיה בת שלוש ושלוש האהובות
 על בתיה על השטוח החדר היצרים

מסיבת יום ההולדת השביעית של צולי סוף כיתה א' ממאלא פיאין בתיה
והבובה שלה שנמרה בבית הדסה, ג'די קופרניק חברו הטוב של צולי ושכן
(למרות שהיה צעיר ממנו) - בנה של יוכבד דוסטרוסקי חברתה של
הדסה), נתן כספי (אביו היה חברו הטוב של יהודקה), יורט צנתבי (חבר עוד
מהאן ושכן), צולי,

ישראל בנו של אריה אחיו של נפתלי), משה ברוק (חבר עוד מהאן, שכן, וקרוב
משפחה רחוק) רחל (רוחיו) בתו של אריה אחיו של נפתלי.

חג השבועות בכתה א' הדסה סימנה את צווי ויורט צנתבי וכן את החברה תמר אולן.

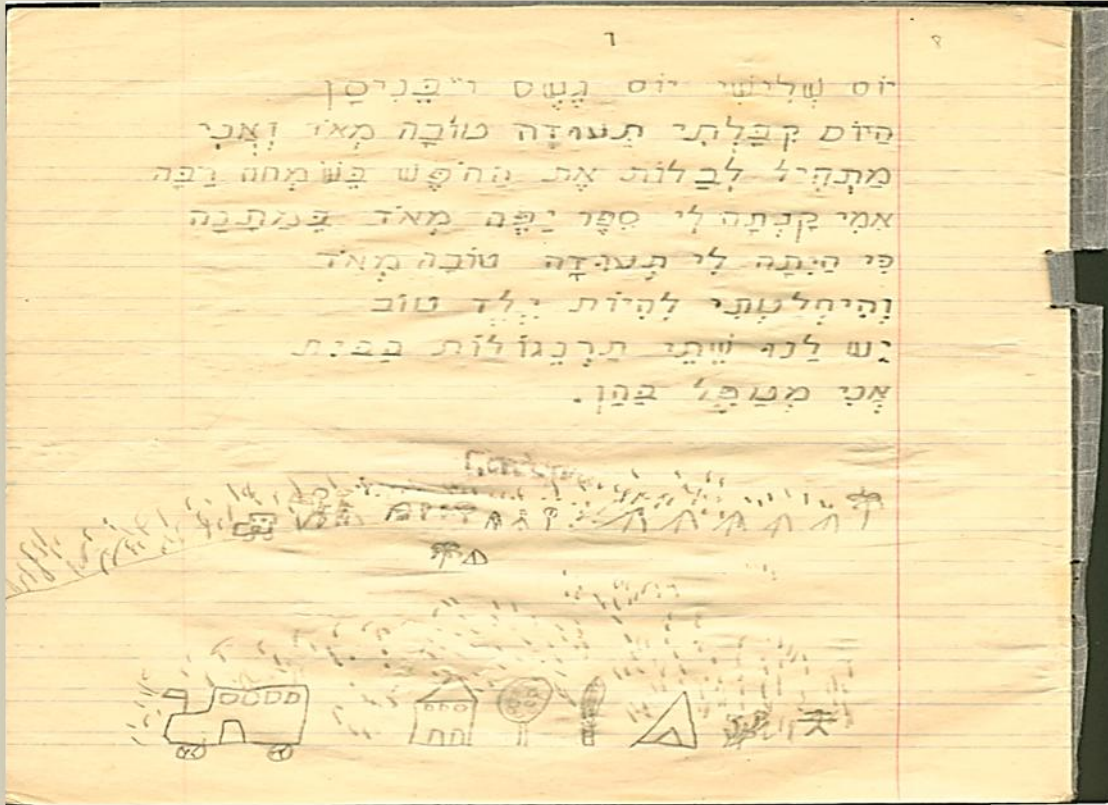

מצד שמאל - צווי בכתה א' על שפת הים בתל אביב, מצד ימין עם שכנה כרחוב אלהרריו .

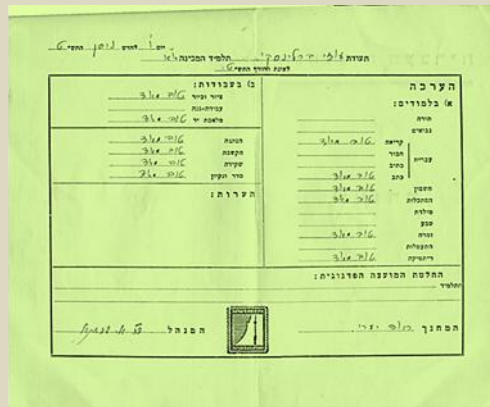
צווי אהב את השנים הראשונות בבית הספר.

אבל אמא נשאר חומר מדהים אותו כתה המציד על אופיו הטוב מסירותו למסכה כושר ההמצאה והיצירתיות שלו וכישרונותיו

בהמשך דבריו שכתה באמצע כיתה א'

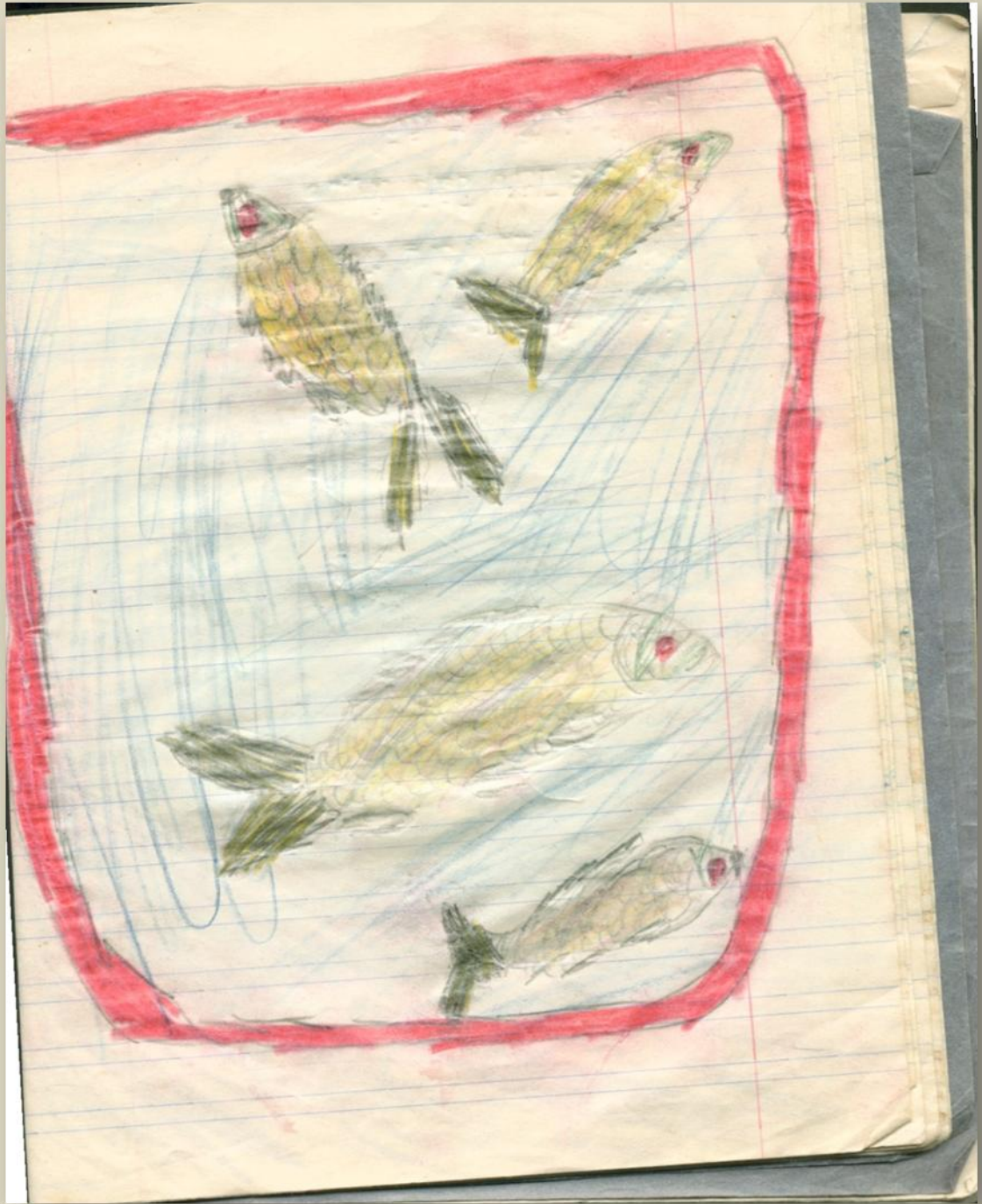
לוחי התעודה שציליה כותה צווי שכבר האנו אותה אמצלה

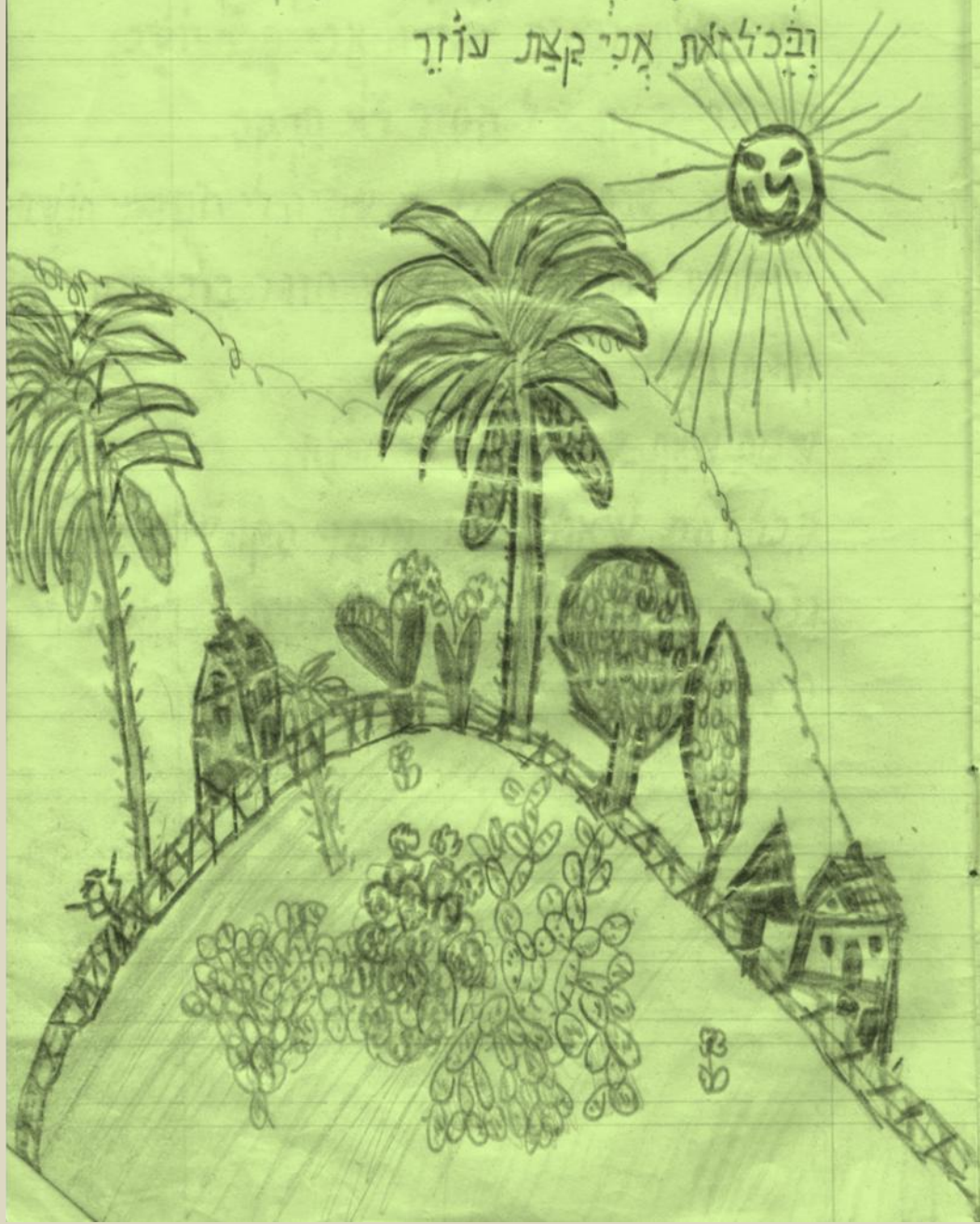
יום המשי יום גפה וקר
אמאמקה את הבית
ומניקה לכבוד הפסח
אני מרגיש יתר מרג
ואני צומר לאמא היום

זו מוצאי שבת מ" בניסן
היום כוללתי את סביב וסבתה ואחותי
הקטנה הלכנו אל יד מרסנתה קרוב מאד
לפנות ערב עבדתי בגנה
הלילה הלמתי חלוס ובחלומי
ראיתי שאני הולך ליער
והנה זאב הולך בדרך
ויאמר לי מזג בוא אלי אני זאב טוב
אתן לך מים מובלים ופירות טוב ואני
אמתי לו בוא אלי ואני אסגל לך הכל
אמר לי הו אב אני מסרתי חלוס לבוא לים
אלי הוא טוב כל כך
אמרתי לו לך לטולוס
והוא נסרד ממני
יש לי עוד הרבה דברים לכרוב
אבל מחר אבי אכתוב כי איכתיך מאימר

יום רביעי ערביים יג' בניסן
ואני מצטער שאני לא יכול לצאת לאסא
ופכליאת אני קצת עוזר

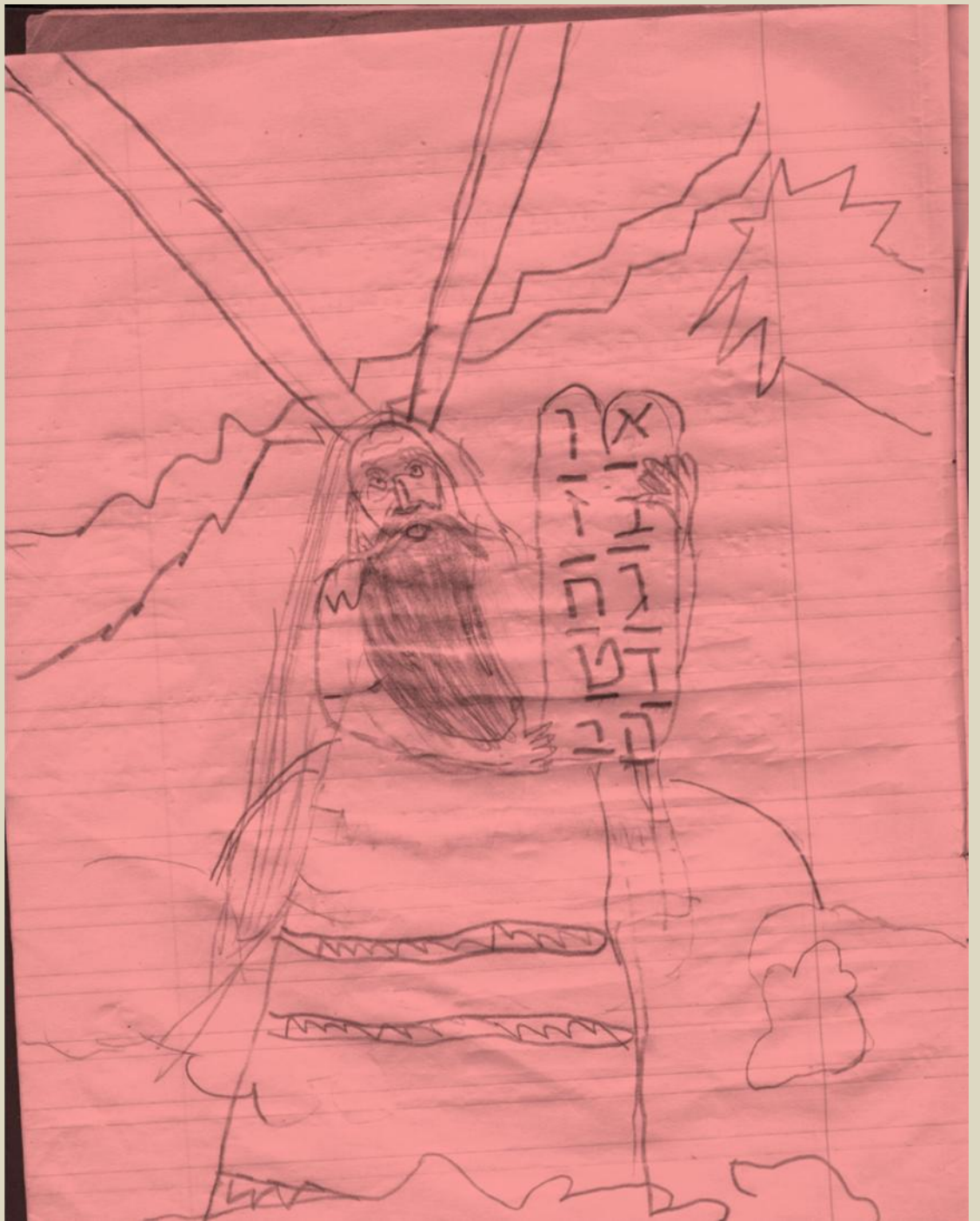

צולני חולצה ומצטלם עם ההורים וסבא וסבתא לפני ה"סדר".
הדירה מאד קרה והוא לובש חלוק.

בצמוד הבא הוא כותב על ה"סדר" הנה ומקווה שאלוהים יסלח לו על כך
שא היה "הדור בלבוס" באירוע זה.

מאחור - על בקיר - תלויה תמונת רייעה ומנחם מנדל בקר ולמטה דולקים
הנרות בפמוטים של הבובצ הודס

יום חמשי כד"ב כ"ס
צד חילם שכבתי בהצבת לכן
לא יכלתי לכתב אכישו אני פבר יושב
ואכתב קצת ציל הסדר לא חרבה
אל הסדר יעבתי אף צל פי עתה לי חס נאני חושב
שאלקים טלח לי שלא חיש הסדר בלבונאים
והוא דוקא
שמח לאף צל פי שהייתי חולה
בכל זאת שאלתי את ארבע הקו שזות יוגס
גנבתי את האפיקומן וסבי הקטנים ל לקנות לי
מי שק ארץ : שבאל

יום שלישי ענקים קלים
חיס אבי מתהלך בבית.
אין לי חבר אחותי הקטנה חלטה גם
כן בהצבת ולי אין עם מי לשתות
אבל אני משתמש
עם אחותי הקטנה. היום בקנה אוסי האחות
אני מקנה שבועות הפא
אנני לבקר בבית הספר.

3

עזי בולנסקי

סתק גא

מכתב א"י

זֶם רְבִיעִי כח"י בְּיָסֵן
אֲנִי חוֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת מְחֻבָּה
מִקְצוֹעַ חוֹשֵׁאֲלִי שֶׁ מִקְצִיעַ עֲצִים
אֲנִי חוֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת גַּם כֵּן
תוֹתַח הַעוֹמֵד עַל חֲצוּבָה
וְיֵשׁ לוֹ מְנוּעַ הַמְנוּעַ מִתְחִיל
לְהִסְתוּבֵב אַחֲרֵי כָּל יְרֵה
בְּתוֹךְ הַמְנוּעַ יֵשׁ כְּדוּרִים
לְבָנִים וְאֲדוּמִים וּמַעֲשִׂים יוֹצֵא
צְנוּר צַד עַל יַד הַפּוֹנֵת וְעַס
יֵשׁ מוֹדֵד חֵם וְכִשֶׁהֲתוֹתַח
מִתְלַהֵט אִם נִכְסִים בְּתוֹךְ הַצְנוּר
הַכְּדוּרִים הַאֲדוּמִים וּמַעֲשִׂים הֵם

מקצוץ שיתאצוהו

נכנסים לתוך הצמור הקטן שבתוך
מוזד החיס והס מראים לתותחן
שיתחונתו בסקנה ורבה והיא
יכול להתפוצץ אפי חושב לעשות
לתותחן גם כנפוס שיהיה
להתרוחם ובשעת ספנה

1" מנילם ב משה סט פילד נח

1" מנילם ב משה סט פילד נח

1" מנילם ב משה סט פילד נח

2" גרם המאכזר עוקל סט גרם

כונתו

3" עוקל גרם הפסכוכית עוקל ס גרם

3"

4" מודד חם עוקל גרם המיספר

4" האחלק של מודד החם סגהיא עוקל

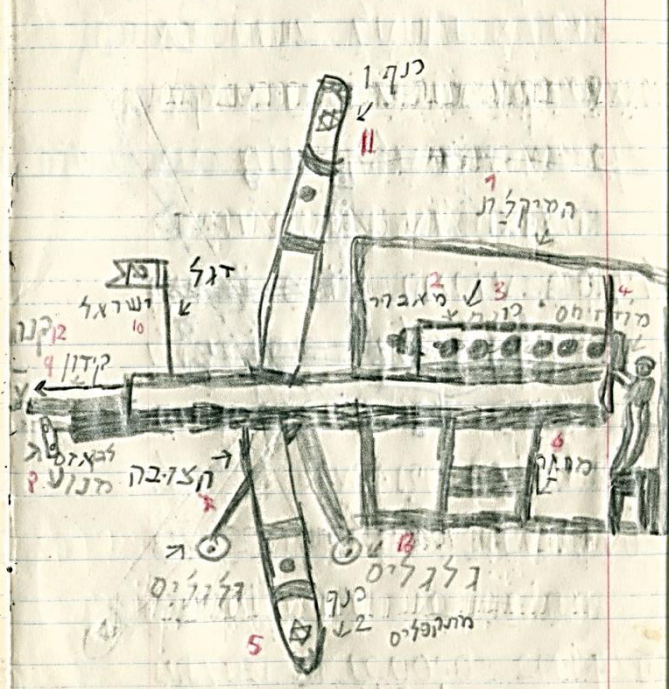
5" כנפים עוקלות מס גרם אורד

5" מורה

6" מחזק חזק מאוד הוא עני מפלדה

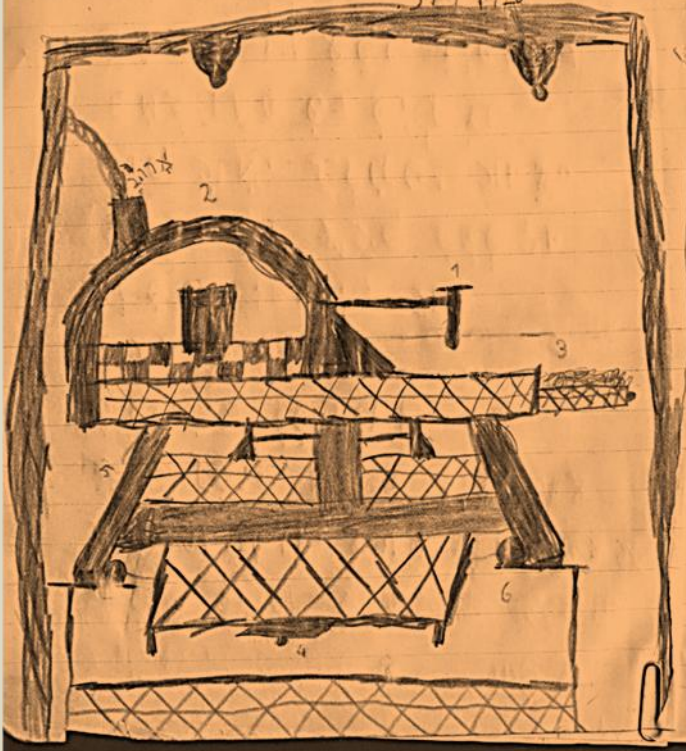
6"

תותח

הפצצה עפה מיתקן אחר

מַכּוֹנָה לְאֵבֶנֶד
עוֹרֹת

7" חצובה על גלגלים מתכפלים

8" מנוע נעבתוכו פדורגים לבנים

9" קרון ארוך 3 מטר צר מאד

10" באורך מתנו הוא שקל קלון

יִיכָרְךָ כְּכֹתֵב שֵׁי הוֹאֵר
עֲרֵךְ עֲרֵךְ אֶת הַחֲטָאוֹת
הַאֲשֶׁר אֵין לָהֶם קִרְאוֹ
נִתְּן לָנוּ אֶת הַחֲטָאוֹת

יִיכָרְךָ כְּכֹתֵב שֵׁי הוֹאֵר
אֶת הַחֲטָאוֹת הַאֲשֶׁר
לֹא יֵשׁ לָהֶם קִרְאוֹ
הַחֲטָאוֹת הַאֲשֶׁר
אֵין לָהֶם קִרְאוֹ
אֶת הַחֲטָאוֹת הַאֲשֶׁר
לֹא יֵשׁ לָהֶם קִרְאוֹ
הַחֲטָאוֹת הַאֲשֶׁר
אֵין לָהֶם קִרְאוֹ
אֶת הַחֲטָאוֹת הַאֲשֶׁר
לֹא יֵשׁ לָהֶם קִרְאוֹ
הַחֲטָאוֹת הַאֲשֶׁר
אֵין לָהֶם קִרְאוֹ
אֶת הַחֲטָאוֹת הַאֲשֶׁר
לֹא יֵשׁ לָהֶם קִרְאוֹ

נש"ל י"ח - לנדה חנה ולפי מלך שעתה לבית
 הבנות הפנת הילדיו דו"שמה" שנתה חסד
 גלתי אהרבת' לו לישוא פנה צואה
 פנלחתם לקרה את פלגהת, לבכנים את
 ואלפתה הילדיו חסד חנה המלכותה הבית
 דה' ופנני את החתולה הילדיו שלמה פנל
 פנלחתם לשת המלכות חנה שנתה זמן
 אתה שג' משפחת נפרכת מלח' משפחת
 קסורות אפואקית לו אלו.
 ופנני חנה שנתה חסד שנתה חנה יבה
 שרשם עוקום ודלדלת שג' המלכות
 והפק' לילקן ענ"ל חסד פנלחת .
 הברה פנה
 חנה פנל

טיוטת הברכה שכתבה הדסה בסיומ כתה א'.

הקשר עם האורה חנה יצרי היה חס מאד ולא סתם הולמנה חנה לחאי'את בר
 -המלווה פנל צוני

השנים הבאות של עוזי בבית הספר

השנים שלאחר כתיב א' בבית הספר עוברות באושר,

הוא מצטיין בלימודיו אוהב את מוריו והם אוהבים אותו.

המורה הדומיננטית עד סוף כתיב ד' היא עדיין חוה יערי. לצידה מלמד ומחנך המורה הנפלא אמוץ כהן אשר דברים שכתב עליו הסופר והעיתונאי מאיר שלו נביא בהמשך.

עוזי בתיה והדסה בחצר הקדמית ברחוב אאחריזי

**עם הקיצוב לא בדיוק הפריע לנו, היו הבית תרנגולות וביצים ואי לא לכוך
אחסור אמלון.**

אספרי תעודות הלהות נתנו על פי השכונות והמשפחות

על פנקס הקיבוץ מופיע מספר הלהות של סבא, מס' הלהות של אימא היה
48214, של צולי 48215 ועל 48216.

ניתן היה ללהות את כתובותיהם של תושבי ירושלים שהתאכרו בה לפני
מלחמת השחרור על פי מספרי הלהות שלהם.

צולי בתחפושת פוריט

בטיול עם בת של חבר של נפתלי

ירושלים

עיריית ירושלים
מחלקת החינוך

בית הספר היסודי
ברחביה
מסעדה של
הגמוסיה העברית
ירושלים

מדינת ישראל
משרד החינוך והתרבות
אגף החינוך

הודעה להורים

התלמיד צבי קלוניסקי
 למד בשנת תש"ו בכיתה ג' בבית"ס ולפי החלטת המועצה הפדגוגית מיום ג' חמ"ג
 הוא (היא) זולת אכת"פ ג

המחנך ח. ויצרי המנהל אנדרסון
 ירושלים, יום ג' לחדש חמ"ג תש"ו

6.50—8000

צונו צוזה לכתה ג' המוריס חוה יצרי ואמוץ כהן מורה נצרץ לטבע השנים
 הם צדיין שנים טובות ומהנות עבור צונו.

אמוץ כהן היה מורו של צונו מסק כמה שנים איך אפשר היה שלא לאהוב
 את בית הספר כאשר אמוץ כהן וחווה יצרי הם מוריק?

השפעתם עליו הייתה עצומה-הוא אסף צמחים, התעניין מאד בפרפרים ועד
היום גם אני מתמצאת ויוצאת שמותיהם של פרפרים הזכותו שלא לדבר על
התעקשותי לשנן שמותיהם של צמחים ופרחים.

כנראה אמר כהן השפיץ עליו מפני שפירא אותי אפילו יום אחד.

מי שפירא אותי (ולא טבע) הייתה נאה כהן, בתו של אמר שהייתה
המחנכת שלי מכתה ב' ועד כיתה ד'.

אז היא ניסאה ונסעה עם הצלה שהיה איש משרד החוץ לארצות הברית.

עם היא עלחה לנו עלויה.

כשהקריאה לנו המחנכת החדשה את הכתוב פרצו כל ילדי הכיתה בבכי
תמרורים של אהבה וצאצאים.

זהו הליכרון הצמוק והמרעש ביותר שנחרת בי משנות לימודי הראשונות בבית
הספר.

אמוץ כהן - מתוך המורה לטבע / מאיר שלו -

"אין לי ספק שהוא עיצב בנו את ההתייחסות לטבע, לארץ, לתנ"ך", אומר העורך אהוביה מלכין.
"הוא משהו אחר, אחר לגמרי", אומר יהודה ליטני מן ה'ג'רוזלם פוסט', "הוא ארץ ישראל. כמו
האוויר, כמו הצמחים. כילד קטן חשתי גאווה שיש בארץ אנשים כאלה".
"כל האהבה שיש בי אל הארץ, אל פרחיה, צמחיה, קוציה וריחותיה, באה ממנו", מספר השחקן יוסף
ידין.

ואליעזר שמאלי, בספרו על חוקרי הטבע של ארץ ישראל, כותב: "אם ישאלוני, מי הוא האיש אשר
קרבני לטבע הארץ, פקח את עיני וחידד אוזני, חיבב עלי את ההר ואת מדרון הנחל, הצומח והחי
והליכות הפלאחים הערבים? והריני עונה ללא היסוס - אמוץ כהן". 'אהבת הארץ' הוא מסוג הביטויים
שערכם הולך ופוחת ומתמסמס. על אהבת הארץ הזו דיברו תלמידיו לשעבר של אמוץ כהן. הם
נאנחו ברגשה כשדיברנו בו ובשיעוריו. אנשים שישבו בכיתתו לפני שלושים ושישים שנה לא נזקקו
לשום תזכורות כשאמרתי את שמו.

בגיל 91 כבר אין אמוץ מלמד. הוא ממעט לצאת מביתו שבירושלים. כל חייו טייל בארץ, חקר ותיאר
את נופה, את יצוריה ואת טבעה, וסקרנותו טרם שככה. עתה הוא חוקר את הטבע שבדלת אמותיו.
"כבר אינני יכול ללכת לשדה, וירושלים התכסתה בבטון ובכבישים, ומכיוון שאינני יוצא אליהם, באים
החרקים אלי". בקיר מוצף השמש שבמרפסת ביתו חפרה דבורה סוליטארית את מחילתה, והמורה
הזקן לטבע עוקב אחריה באותה התפעלות בה גילה את המאובנים הראשונים שלו, בהיותו בן
איכרים במוצא.

אחת לכמה חודשים עולה יואל פרוז'נין מביתו בגבעת-שפירא שבשרון לבקר את אמוץ כהן
בירושלים. יואל פרוז'נין הוא בן 71, מומחה לגידול דגים, ולמד בכיתה הראשונה של אמוץ כהן,

בבית-הספר הירושלמי של מיס דבורה קאלן. את הטלפון של יואל קיבלתי מבנו. "אני יודע שיש לאבא מורה זקן שהוא נוהג לבקרו", אמר לי, "וזה מפתיע אותי. אתה מבקר מורים שלך?" - "יש ואני נתקף פתאום געגועים אל אמוץ ונוסע לבקרו", מגלה לי אהוביה מלכין. שישים שנה עברו מאז חבש את ספסלי כיתתו, אותה כיתה בה למד יואל, והאהבה טרם פגה.

לרוץ בשדות ובנחלים

הרשימה הזו תהיה סיפור על מורה. מורה מסוג אחר. זן נכחד. הולך ונעלם. היא מיועדת להורים, מורים ותלמידים שלא ידעו את דור המורים ההוא. כתיבתה קשה עלי. בראש ובראשונה משום שאני מכיר את אמוץ מימי ילדותי, הוא היה שכן של הורי, ועד היום אנו מקיימים קשר שאני גאה לתארו - כידידותי. שנית - על תולדותיו ותולדות משפחתו, המתיישבים הראשונים של מוצא, אפשר לכתוב רומן. למען האמת כבר נכתב הרומן הזה, הלא הוא 'המתנחלים בהר' של רבקה אלפר. בפגישותינו האחרונות הרבה לספר לי על המלחמה. כשהוא אומר 'המלחמה', הוא מתכוון למלחמת העולם הראשונה. הוא גוייס אז לצבאה של תורכיה ושירת כמתורגמן בעירק. כשחזר לביתו התכוון לסיים את חוק לימודיו בסמינר למורים של דוד ילין. "אבל לא יכולתי לשבת בכיתה", הוא צוחק, "רציתי לרוץ בשדות ובנחלים".

הוא נשא אשה, את בתיה לבית מנידוב מיבניאל, וביקש להיות חקלאי כאביו, אך במוצא חסרו קרקעות. לפרנסתו עבד בבניין ובחפירת בורות בבית ההבראה שנבנה בארזה. אז סיפר לו ידידו נתן שלם שבית-הספר של מיס דבורה קאלן מחפש מורה. מיס קאלן היא מיתוס ירושלמי שאינו מוכר ברבים. לפני שבעים שנה הגיעה לירושלים מבוסטון והקימה כאן בית-ספר פרטי. בית-ספר שהיה שייך ל'חברה החינוכית של ההורים'. במונחים של היום אפשר לקרוא לזה חינוך אפור. אפשר גם לומר שזה היה בית-הספר הפתוח הראשון בעיר. בית-ספר ליברלי מאוד, שהפתיחות שלו לא התבטאה בכך שלתלמידים היה מותר לשבת עם ווקמן בשיעור.

בבית-הספר המיוחד הזה מצאה אישיותו של אמוץ כהן יכולת פעולה וביטוי. "זה היה בית ספר פרטי, ואני יכולתי לעשות שם כל מה שרציתי", הוא אומר. "גידלתי עם הילדים פרחים וירקות ומכרנו אותם בשוק, ופעם בשבועיים הוצאתי אותם מבית-הספר- לטיול של יום תמים. בנחלים, על חומות ירושלים, בתוך מנזרים, בכפרים ערביים. ביטלתי את השינון ואת הכפייה".

הטיולים היו עיקר עניינו ושיטתו של המורה הצעיר. "התחלתי ללמד ונשבית", הוא אומר. "נשבית" כשראיתי שאני יכול להנחיל להם את אהבת הארץ. לימדתי בדרך ההמחשה. לימוד שאינו מוחשי הוא דבר-שטות, הוא כלום. סיפורים", הוא לקח אותם אל העמק של ילדותו במוצא. העלה אותם לקו הרכס של בית-וגן להראותם את מלוא רוחב הארץ. "משהו מוחשי, לא רק מלים". "לא חניכתי אותם, הם חניכו אותי", אומר אמוץ על תלמידיו. "אמי אמרה לי שהחינוך הוא כמו סוכר בתה. הסוכר נעלם ואיננו, אבל התה הופך מתוק". הוא מאמין גדול בגנטיקה ובטבע העובר בתורשה. את אהבת הנוף הטבועה בו עצמו ירש מאמו, הוא אומר. "היא שנאה את העיר. היתה יושבת במוצא, מתבוננת בקצבי ההרים, שבויה, הוזה, להסתכל ולא לשבוע".

דבריו קצרים וקצובים, ברורים מאוד. הוא סולד מהצטעצעות ומרגשנות ואינו חושש לבטא את אבחנותיו. "יש תורשה ויש לימוד. לימדתי את הילדים, אבל לא התערבתי בנטיות לבם. מי שהיה ילד קבלן, הפך למבוגר קבלן, מי שהיה עבריין - נשאר כזה. מי שלמד אצלי יודע אולי מעט יותר תנ"ך. אבל לא השפעת עליהם".

הילד ממוצא

אמוץ הוא בנם-בכורם של לאה ויצחק כהן. הוא הבן הראשון של מוצא, והוריו נתנו לו שם תנ"כי שהוא סיכול אותיותיו של שם המקום. "הם באו מווילנא, יהודים עם יהדות אמיתית, יהדות של אהבת הארץ, בלי פאות ושאר סממנים חיצוניים".

"אמי עלתה לארץ אחרי שראתה חייל רוסי בועט ברוכלות היהודיות בשוק. יותר לא יכלה לשאת את הגולה", הוא מספר. "אבי היה איש עבודה. לא יכול לסבול עץ לא מטופל. בלי סוף היה עובד בכרם וידע לגזום את הגפנים יפה, שתעלינה בקצב נאה".

אני שואל את אמוץ על הרומן שכתבה רבקה אלפר על משפחתו, והוא מתקפד ואומר בקולו הרך: "אלו הם הורי ויותר לא נדבר בזה".

במוצא ידעה משפחת כהן חיים של עבודה קשה ותקופות של מחסור, אבל אמוץ זוכר את הימים ההם באהבה רבה. "שם למדתי מה פירושו של הביטוי 'הזורעים בדמעה'. עם שחר יצאתי עם אבי לחרוש את מדרגות ההר, והקור היה כה עז עד שהדמיע את העיניים". הוריו העניקו לו חינוך מסורתי. "את פרקי אבות סירבתי ללמוד", הוא מחייך, "כי מצאתי בהם פסוקים בגנות הנשים". הוא אהב את שירי המעלות ואת מדרשי חז"ל, ובעיקר את התנ"ך, הספר שלא זז מיד אמו.

אמוץ לימד אז בגימנסיה העברית. אחרי הצהריים הייתי רואה אותו מהלך בשדה, לעתים גוחן לבחון את פני הקרקע, רושם לעצמו רשימות. בערבים היה נראה פנסו הקטן מאיר בין השיחים, כשהיה עוקב אחרי עכבישים הטווים שם את רשתותיהם. לעתים ראיתי זוחל אל מתחת למרפסת. באבק הלח שהצטבר שם כרו זחלי זבובים טורפים את גומות המלכודת שלהם. הוא העבירם לצנצנות וערך בהם תצפיות וניסיונות.

רציתי להתקרב אליו. דבר-מה מושך היה יצוק באיש הזה, בשערו הלבן, בעיניו הכחולות מאוד, בהילוך האיכרים האטי שלו. יום אחד ראה אותי שאני תופס נחש בין הסלעים, והזמין אותי לצאת אתו לשיטוטיו. הייתי הולך אתו בשדה, תולה בו מבט ונושא את תרמילו. אמוץ היה ממעט בדיבור, וקולו רך, ורק לפעמים היה פולט הסבר קצר על הליכות חייו של בעל-חיים זה או אחר. הוא המריץ אותי לטעום מכל צמח שהיה בשדה, כדי שלא אשכחנו, ולימדני את ערכה של הסבלנות, שיעור שהסכלתי לשכוח במרוצת השנים.

אי אפשר להתחכם לטבע

בביתו היו אוצרות נפלאים. תצלומים עתיקים מן הצבא התורכי, פרחים מיובשים, מאובנים וכלי צור של האדם הקדמון שמצא במערות ובמוצא. בחדר האמבטיה התגוררה תקופה מסוימת נמייה תוקפנית. הוא גידל נמלים, גמלי שלמה, עכבישים וזבובים, האכיל את רימותיה של צרעת הפלך בגפרור טבול במי-סוכר, והתצפיות שערך במטבח ביתו, בגינה ובשדה, הפכו לשיעורי טבע ולמאמרים מדעיים שאותם הוא מפרסם עד עצם הימים הללו.

כשהייתי בכיתה ו' החליט שאני ראוי למשימה מדעית של ממש. הוא גילה בשדה קן של צרעות מזרחיות. הללו בנו את משכנן שם בתוך חור עמוק באדמה. מדי יום היה פוקד אותן ועוקב אחרי היוצאים והבאים. יום אחד ציווה עלי שאנהל יומן-תצפית על חיי הדבור. הוא השאיל לי את שעונו ולפי הוראתו ישבתי ליד הקן עם פנקס ורשמתי רשימות שנראו בערך כך:

10:05 - דבור נושא בפיו פירור-עפר ומשליכו מחוץ לקן.

10:07 - דבור שב ממערב, נושא שרידי ענב רקוב.

10:09 - שני דבורים יצאו ועפו דרומה.

המשימה הזו היתה חדגונית מדי לילד בן 11. לאחר כמה שעות של רישום מייגע החלטתי לערוך ניסיון מדעי עצמאי והשלכתי סמרטוט על פתח הקן. תוך דקות ספורות התקבצו דבורים זועמים על הפתח האטום, מבקשים להיכנס, ונורא יותר היה זמזומם החנוק של הכלואים. עתה כבר הבנתי שהרעותי לעשות, ומאחר שחששתי לגזור כלייה על הקן, הסרתי את הסמרטוט. אף פעם לא הצטיינתי בשיעורי הספורט בבית הספר, אבל את המרחק מקן הדבורים ועד לביתי, מהלך מאתיים מטרים, גמאתי בעשרים שניות וחמש עקיצות. הורי לא היו בבית, אמוץ גם הוא לא היה בביתו, ואני ישבתי בחדר המדרגות של ביתי וראשי, צבה ומסתחרר. כדי להגדיל את סאת הייסורים, הזדרזה שכנה רחמנית ששמעה את צווחותי, באה ויצקה על ראשי מלוא הצנצנת דבש.

שבוע ימים שכבתי בביתי, קודח מחום. הכל ריחמו עלי ופינקו אותי. הכל חוץ מאמוץ, הוא בא לבקרני ונזף בי על המעשה שעשיתי. "אי אפשר להתחכם לטבע", אמר לי.

יחסי ציבור למפלצות זעירות

כבר עשרות שנים מפרסם אמוץ כהן מאמרי מחקר בבוטניקה ובתנ"ך, באנטומולוגיה, בגיאולוגיה ובבלשנות. שלושה ספרים כתב: 'עונות השנה', 'בסוד עכבישים' ו'חרקים'. ספר העכבישים שלו הוא ספר יסוד לכל חוקר. תצפיות וניסויים של שנים ארוכות מרוכזים בו, וגם השמות העבריים שהעניק להם התקבלו בציבור החוקרים. הוא קורא לעכבישיו 'יכסופית', 'חוגית', 'כוכבית' ועוד שמות נאים שלא היינו מצפים להצמידם למפלצות הזעירות הללו, שיחסי הציבור שלהן גרועים בדרך-כלל.

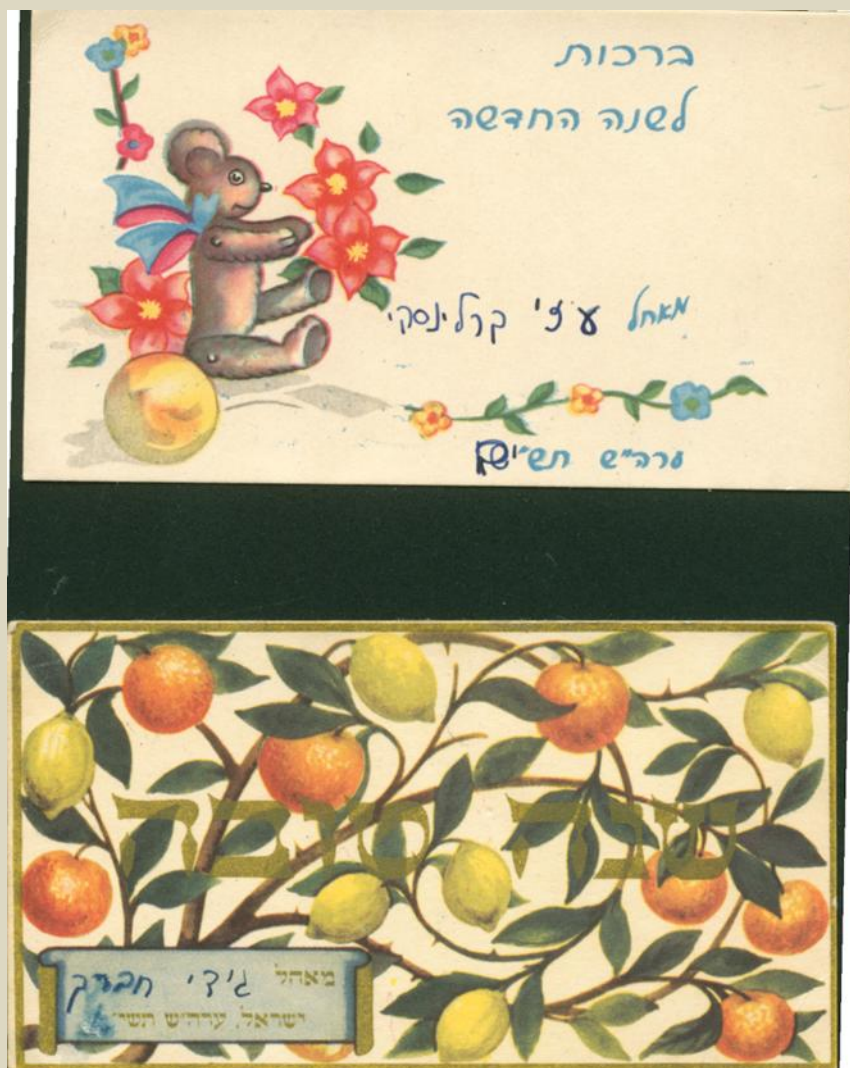
"כיצד הגיע האטד לירושלים?" שואל אותי אמוץ, "כיצד הגיע האיריס הארץ-ישראלי מביתו בשפלה אל מוצא שבהר? כיצד זה יוצאת מתוך הבוץ השחור, מן האדמה העכורה, כלנית כזו? תחילה הגבעול הירקרק, ועלים גזורים ומפוצלים, ואחר-כך עלי הכותרת המבהיקים באור גנוז. זוהי היצירה האלוהית. על כך אמרו חז"ל, לכל עשב ועשב, יש לו מלאך שמכה אותו ואומר לו גדל". הוא אדם חילוני שתחושתו הדתית עמוקה מאין כמוה ומעוגנת במפעליו האמיתיים של אלוהים. כשהוא שב ומספר לי על הדבורה המקננת בחור שבקיר ביתו הוא אומר, "לא צריך ללכת לכותל לתקוע בו פתקאות, יש לי את החורים האלה שלי".

"כשלמדתי אצלו לפני שלושים שנה כולם אמרו שיש לי מורה זקן", אמר לי העיתונאי יהודה ליטני. "כולם הזדקנו בינתיים, והוא נשאר צעיר". כי הם מגלים את המורה שאינו חדל לתהות ולחקור ולהתפעל. מדי ביקור אצלו, מה סודו של האיש הזה? מה סוד רענותו, ומדוע נמשכים אליו ילדים ומורים.

מגלים הם את המורה שאינו חדל לתהות ולחקור ולהתפעל מדי ביקור אצלו.

בית יאן באווא

תעודת צ"צ קולונסקי תלמיד המכינה הא' יום ש' יחדש ניסן התש"י לעונת החורף התש"י

הערכה	(א) בלמודים:
<p style="text-align: center;">ב) בעבודות:</p> <p>ציור וכיור ט"א גולד</p> <p>עבודת-גנה ט"א גולד</p> <p>מלאכת יד</p> <hr/> <p>הנהגה ט"א גולד</p> <p>הקשבה ט"א גולד</p> <p>שקידה ט"א גולד</p> <p>סדר ונקיון ט"א גולד</p> <hr/> <p style="text-align: center;">הערות:</p>	<p>תורה ט"א גולד</p> <p>נביאים</p> <p>קריאה ט"א גולד</p> <p>חבור ט"א גולד</p> <p>עברית</p> <p>כתיב ט"א גולד</p> <p>כתב ט"א גולד</p> <p>חשבון ט"א גולד</p> <p>הסתכלות ט"א גולד</p> <p>מולדת</p> <p>טבע</p> <p>זמרה ט"א גולד</p> <p>התעמלות</p> <p>ריתמיקה ט"א גולד</p>
<p>החלטת המועצה הפדגוגית:</p> <p>..... התלמיד</p>	
<p>המנהל א"א</p>	<p>המחנך ב. יצרי</p>

המורים אמרו כהן וחיה יצרי

בית הספר היסודי ברחביה
מיסודה של
הגמנסיה העברית בירושלים

ב' סיון 1961 בשבת תשי"א

לכבוד

הורי התלמיד צ'י קרלינסקי

א. ג. נ.

הננו מתכבדים למסור בזה לכב' ידיעות על התקדמות בנכם (בתכם) בלמודים ועל הנהגתו(ה) בביה"ס.

נא לשים לב במיוחד לכל מקרה של פגור בלמודים והנהגה בלתי משביעת רצון.

התקדמות טובה	התקדמות בינונית	התקדמות בלתי מספקת
תלכפ	חשבון	
קלכ		
כתיב		
חולצת		
צולכ וחולצת		
חקאלות		
התעמלות		
למכר		

ההנהגה היתה משביעה רצון

הערות:

נ. ב. תעודה רשמית לעונת החורף כולה תנתן לתלמידים לפני פגרת הפסח.

בכבוד רב

המחנך / המחנכת

ח' יצ'י

מה היה צ'י וינא חמון?

יום 6 לחדש תמוז התשי"ז

תעודת ז'אבי קראינסקי תלמיד הכתה ב'א'

לשנת הלימודים התשי"ז

הערכה	
(א) בלמודים:	(ב) בעבודות:
מלאכת יד	תורה
ציור וכיור	נביאים
עבודת-גנה	קריאה
הנהגה	חבור
הקשבה	כתב
שקידה	כתב
סדר ונקיון	חשבון
הערות:	הסתכלות
	מולדת
	טבע
	זמרה
	התעמלות
	ריתמיקה
החלטת המועצה הפדגוגית:	
התלמיד ז'אבי קראינסקי ב'	
המנהל מ' ז'אבי	המחנך מ' ז'אבי

כתה ד'

עונת הלימודים השלישית	עונת הלימודים השנייה	עונת הלימודים הראשונה	
כ"ב מ/ב	כ"א ט/ב	כ"א ט/ב	עבודת גנה
כ"ב מ/ב	כ"א ט/ב	כ"א ט/ב	מלאכה
			בישול ומשק בית
כ"ב ט/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	התנהגות
כ"ב ט/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	סדר
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	חריצות
החלטת הוועדה:			
הערוח כלליות			
עונת הלימודים א'			
עונת הלימודים ב'			
עונת הלימודים ג'			
כ"ב ט/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	יום מתן התעודה
כ"ב ט/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	חתימת המחנך
כ"ב ט/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	חתימת המנהל
כ"ב ט/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	חתימת ההורים

עונת הלימודים השלישית	עונת הלימודים השנייה	עונת הלימודים הראשונה	
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	תורה / רש"י
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	נין
			תפלה / דינים
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	אגדה
			משנה / גמרא
			עברית
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	קריאה / ספרות
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	חבור
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	כתיב
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	דקדוק
			דברי הימים
			תולדות הציונות / תנועת העבודה
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	מולדת / כתיבת הארץ
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	סבע
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	חשבון והנדסה
			אנגלית
			ערבית
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	ציור
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	זמרה
כ"ב מ/ב	כ"א מ/ב	כ"א מ/ב	התעמלות

כ"תה ה'

עונת הלימודים הראשונה	עונת הלימודים השנייה	עונת הלימודים השלישית	
כ"ה	כ"ה	כ"ה	עבודת גנה
כ"ה	כ"ה	כ"ה	מלאכה
כ"ה	כ"ה	כ"ה	בישול ומשק בית
כ"ה	כ"ה	כ"ה	התנהגות
כ"ה	כ"ה	כ"ה	סדר
כ"ה	כ"ה	כ"ה	חריצות
			מס' ימי הלימודים
			מס' האחורים
			מס' החסורים
הערות כלליות			
עונת הלימודים א'			
עונת הלימודים ב'			
עונת הלימודים ג'			
יום מתן התעודות	כ"ה כסלו	כ"ה כסלו	כ"ה כסלו
חתימת המחנך	י"ב	י"ב	י"ב
חתימת המנהל	י"ב	י"ב	י"ב
חתימת ההורים	י"ב	י"ב	י"ב

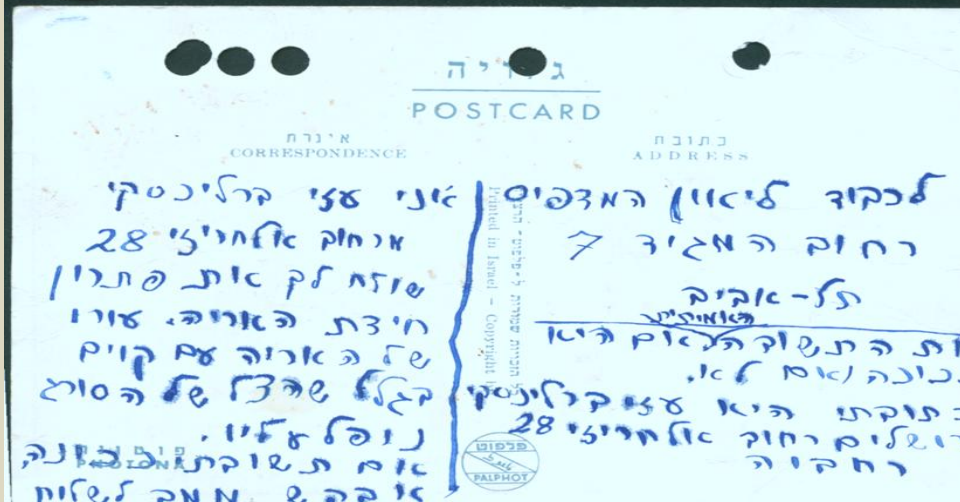
עונת הלימודים הראשונה	עונת הלימודים השנייה	עונת הלימודים השלישית	
כ"ה	כ"ה	כ"ה	תורה / רש"י
כ"ה	כ"ה	כ"ה	ג"ך
כ"ה	כ"ה	כ"ה	תפלה / דינים
כ"ה	כ"ה	כ"ה	אגדה
כ"ה	כ"ה	כ"ה	משנה / גמרא
כ"ה	כ"ה	כ"ה	עברית
כ"ה	כ"ה	כ"ה	קריאה / ספרות
כ"ה	כ"ה	כ"ה	חבור
כ"ה	כ"ה	כ"ה	כתיב
כ"ה	כ"ה	כ"ה	דקדוק
כ"ה	כ"ה	כ"ה	דברי הימים
כ"ה	כ"ה	כ"ה	תולדות הציונות / תנועת העבודה
כ"ה	כ"ה	כ"ה	מולדת / כתיבת הארץ
כ"ה	כ"ה	כ"ה	טבע
כ"ה	כ"ה	כ"ה	חשבון והנדסה
כ"ה	כ"ה	כ"ה	אנגלית
כ"ה	כ"ה	כ"ה	ערבית
כ"ה	כ"ה	כ"ה	ציור
כ"ה	כ"ה	כ"ה	זמרה
כ"ה	כ"ה	כ"ה	התעמלות

כ"ה ל'

ליאון המדפיס - תל-אביב
רחוב המגיד 7 - טלפון 6183
16.3.54

עזי ברלינסקי, רחוב אלחריזי 28, רחביה,
ירושלים.

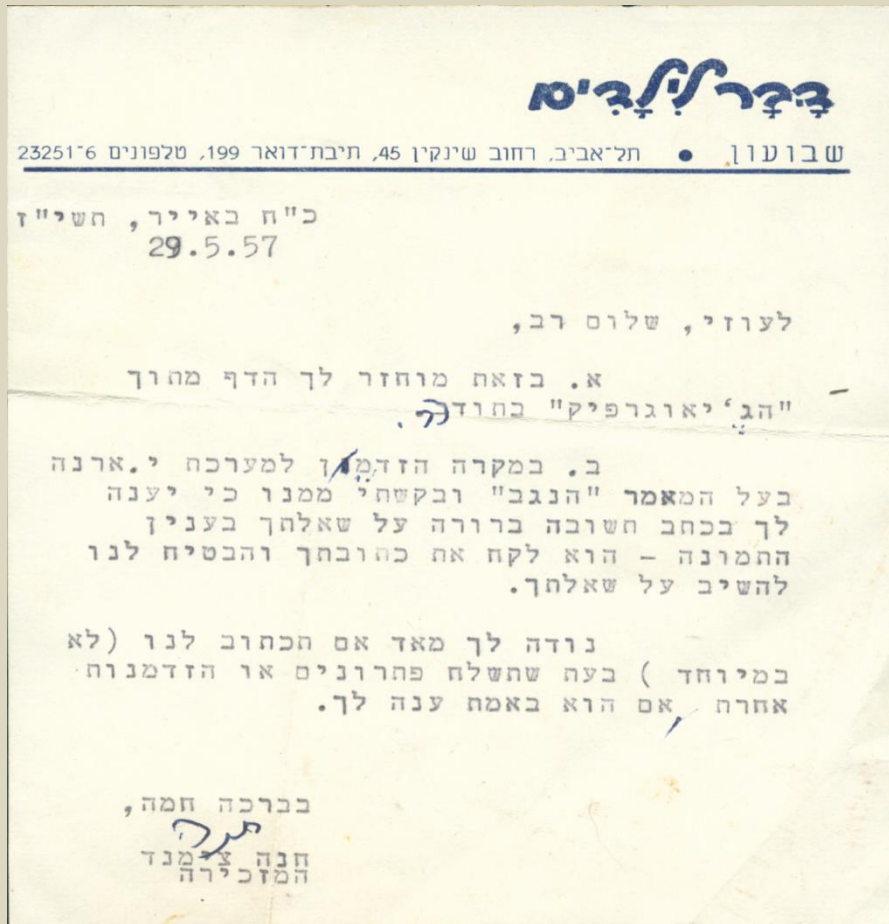
שלום לך עזי,
חן חן לך על מכתבך ועל השתתפותך בתחרויות
שבלוח לילדי ישראל.
אכן צדקת - הפסים שעל גוף האריה נוצרו
על ידי צל סורגי הברזל של כלובו.
התמונה שבחרת היא באמת אחת היפות ביותר
בלוח וילדים רבים בחרו בתמונה זו.
אני שמח לשלוח לך נרתיק עם ביר מכתבים
מקושט בצלומי גוף - תורת הלוח לילדי
ישראל לידידיו.
שלום וכרחה,

צווי שאח פתרונות לחידות ה"דבר לילדים" שיאו לה עד כמה התייחסו
ברצונות ציתוני הילדים ולתשובותיהם

סבא וסבתא שולחים לצונו הילד שנה טובה מיוחדת מכפר גלעדי

צונו חושד כי כותב מאמר השתמש בתמונה שהצתיק ממקום אחר

עמדת שלום!

השמה רבה לגישור עקבות משק החפש הישג. משק מעין
 וממ. יזר פתילות הישגים הינאשונים שפירו זלובם
 קוברה אבד בחוקר כו סס נתבטל לו קנו השלג
 המניעו זהירות, שיה זה שיה שיה ריש כסוף
 הקשה והמטון מיון כפי, והיה היום התקווה
 הפנה התורה הזנוו לשדור ממת התוקבים לפי הנה
 שנה קדון אלם אלה ^{ההיקות} ~~ההיקות~~ ~~ההיקות~~
 הישגים - ~~הישגים~~ ~~הישגים~~ ~~הישגים~~ ~~הישגים~~
 זאמן עכשיו דבר וזר מקדש הרדיו שבוטל ~~הישגים~~
 המון הפירמה PHILIPS ~~הישגים~~ היבולה קוצר מקלט
 אצלו אצמה אצמה.
 וזרה קצוננו שאל, היום דבק מתבנת מרת
 האחרות של הקרו המרכת שרשינו ערצום עססם
 אצרה ~~הישגים~~ או אלו און המשנה מתאים למחקר
 אופן מצונו זנו ענתם זהעשאו. היום אמן טק
 השדור והתקופה שולח אצמה

אני
 ג'ון
 קופמן
 נהאלי

אצו וזרו אצו אצו אצו אצו - כאן טווחת מתה אצו -

"אצו לא טרחת להחליף משרד?" הט שאליט.

בביקור בכפר אלעזרי עם יהודקה, שאואליק, סבא וסבתא רחל, בינצה, הוריה
 על בינצה, משי אלעזרי וחלף מבני הדודים.

הקונסרבטוריון הירושלמי החדש והאקדמיה למוסיקה
 בפקח משרד התנוך והתרכות

ת ע ר ד ה

לשנת הלימודים תש"ט - 1954/55

שם התלמיד: היינריך קי 312 המקצוע הראשי: 183
 כתיבת המורה: פ. באסמאני קולה: _____

ציון הבחינה	ציון השנה	המקצועות התאורטיים	המקצוע הראשי הערכה שנתי
			ה ק צ ב
			ה ט ו ז
			ה ט כ נ י ק ה
			ה ה ב ע ה
			ה ל מ ו ר ב ע י י מ
			ה ד ר י ו ק
			ה ד ב ו ז
			ה ה מ ר ה
			ציון הבחינה <u>כ ט א</u>
הערות כלליות:			

ירושלים יוני תש"ט 1955

עזרי לאומד אנאן צ'או ומתקדט לאמרי לא רע, מדוע הפסיק אנאן איני יודעת

ספריה לתלמידים
הכל לנוער ירושלים
 רחוב האלר דוד 17

כרטיס-קורא

מס. 4378

שם הקורא 518 המלונסקי
 תלמיד בניה"ס אמנסיה בסביית מ"א
 הכתובת בג"ה אלמליזי 28
 הערבון מחש מחש

שמור את כרטיס-הקורא, שהוא משמש לך קבלה בעד הכסף ששלמת!

דמי קריאה

ספריה לתלמידים הכל לנוער ירושלים 18	ספריה לתלמידים הכל לנוער ירושלים 18	ספריה לתלמידים הכל לנוער ירושלים 18
ספריה לתלמידים הכל לנוער ירושלים 18	ספריה לתלמידים הכל לנוער ירושלים 18	ספריה לתלמידים הכל לנוער ירושלים 18

צמצועים ואשחקים * קונים ואוכרים ספרים משומשים

טלבוויזיה לא הייתה, ספריים היו יקרים והחלפת ספריים בספריה הייתה
 מקובלת ספרית "הכל לנוער" הייתה ספריה פרטית ברחוב האלר א' אר"י
 אחר כך נפתחה "ספרית הפועלים" החדשה בבית - ההסתדרות ברחוב
 טראוס.

בתקופה מסוימת בבית הספר היסודי התחילו ציוניו של עוזי לרדת.

ניתן לחשוב ולחפש סיבות לכך אולם מאחר וגם אני למדתי באותו בית הספר וחלק מן המורים לימד את שנינו מוצאת אני לכך סיבה אחת ויחידה ושמה הוא "יונצ'יק".

"יונצ'יק" או בשמו האמיתי -יעקב יונה -לימד בכתתו של עוזי כמה מקצועות (אותנו הוא לימד למזלנו חשבון בלבד).

הוא מעולם לא היה מחזיר מבחנים אלא שולף מכיס חולצתו מחברת מקומטת ומתחיל להקריא ציונים.

תשעים וחמישה אחוזים מהתלמידים קבלו את הציון בלתי -מספיק ועוד בודדים קבלו מספיק או כמעט טוב.

זכור לי שעמדתי פעם חסרת סבלנות בחצר וחיכיתי לאימא עד שתחזור מהעבודה.

היא לא הבינה מדוע אני כל כך מאושרת וגם כאשר ספרתי שקבלתי "כמעט טוב" בחשבון לא בדיוק הבינה על מה השמחה כי כמובן שכאשר קבלתי שוב ושוב "בלתי מספיק" לא עדכנתי אותה.

בסוף כתה ח' נערכה מסיבה בכתתו של עוזי כל תלמיד ענד על חולצתו תג ועליו מצוירים זיתים. ומדוע זיתים?

זאת מאחר והאמרה האהובה על יונצ'יק הייתה: "בחור גדול כמעט בר-מצווה -ושכל כזית"

עד היום אט אראה צילום שכלה אזכר בצווי, באסיבת הסיום fe fu כתה ח' וביונצ'יק

שיטה נוספת הייתה לו לפנות לתלמיד להקים אותו ולהושיב אותו עשרות פעמים כאשר לא הבין דבר מה.

דברים אחרים כמובן הדחקתי.

כך שאם מאן דהוא מנסה לחפש סיבות פסיכולוגיות עמוקות לכך שציוניו של עוזי ירדו בכתות מסוימות ביסודי הוא יכול להישאר רגוע.

עוזי פשוט לא היה שונה מיתר התלמידים בכיתתו.

עד ימיו האחרונים היה עוזי מזכיר את יונצ'יק הוא לא שכח אותו וכך גם לא חבריו.

בר המצווה של עוזי

בחגיגת בר המצווה של עוזי השקיעה המשפחה את כל כולה.

אלטה תנעזר שהייתה ידידה טובה של רבקה ועקיבא העמידה לרשות המשפחה את חדר האוכל של הפנסיון אותו ניהלה ברחוב אברבנאל.

המרפסת ברחוב אלחריזי הפכה להיות לסוכה גדולה ומושקעת (הימים היו ימי סוכות).

גברת סדומסקי- עוד ידידה של עקיבא ורבקה, התנדבה להכין בשר משומר ולצורך כך נקנה סיר אלומיניום ענק ואימא הסתובבה בשווקי העיר על מנת להשיג אבקת סלפטר שעוזרת בשימור הבשר.

וכך הייתה מגיעה הגב' סדומסקי לביתנו כדי להפוך את הבשר שנח לו בתוך הסיר מכוסה באבקת הסלפטר עד שהיה מוכן לבישול.

טבחים מיוחדים הוזמנו לבית כדי להכין את התבשילים שיועדו לאורחים שהגיעו מכל קצווי הארץ עוד קודם החגיגה עצמה.

הטבחים הכינו במטבח מנות גפילטע פיש שקועות ברוטב ג'לטין ומקושטות ואני הבטתי במלאכת הקסמים שלהם פעורת פה.

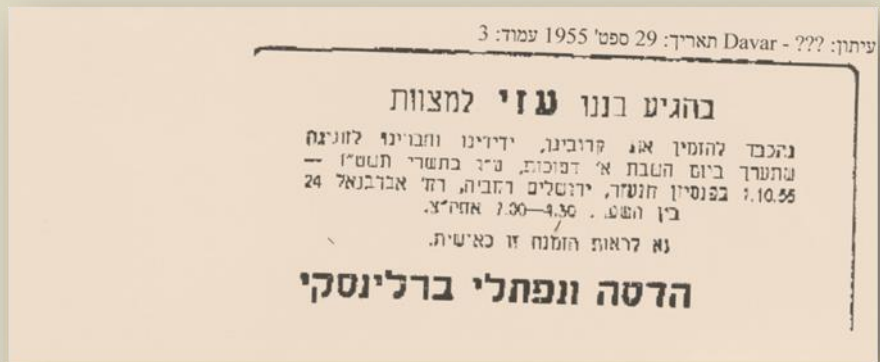
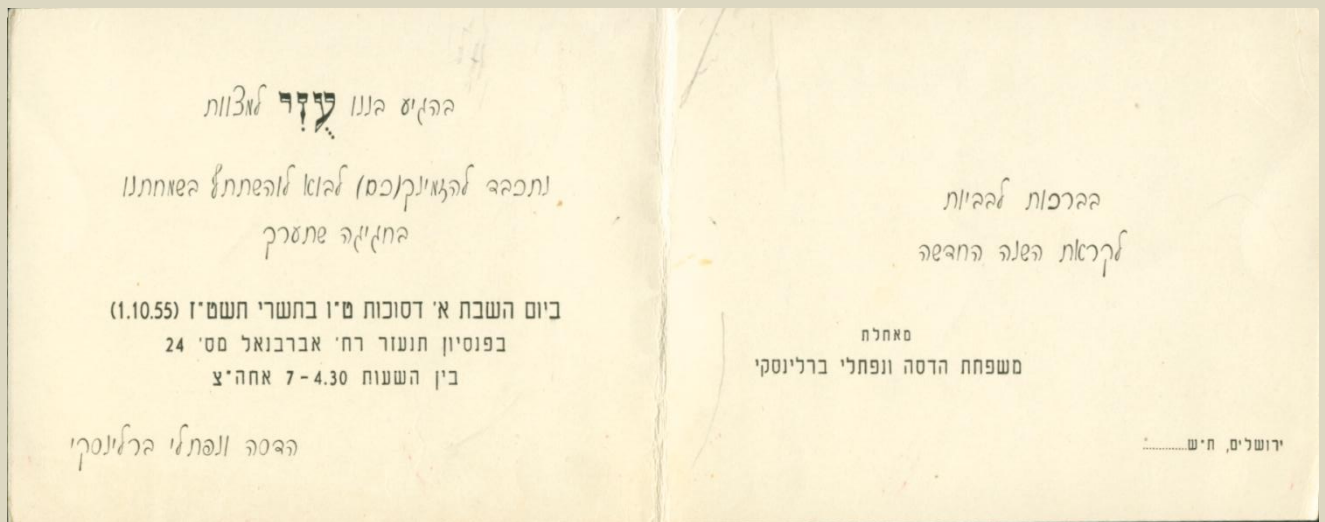
התבשילים הטעימים הוגשו לבני המשפחה המורחבת בסוכה והם היוו חלק מהמטעמים שהוגשו בחגיגה עצמה.

עוזי השקיע רבות בלימוד ה"הפטרה" שלו הוא התאמן הרבה בבית עד שגם אני ידעתי לסלסל בקולי את הפסוקים מלוויים בטעמי המקרא.

סבא עקיבא לא הפסיק מלהתפעל מהופעתו המרשימה של עוזי בבית הכנסת כשהוא משווה אותו לילד אחר שעלה לתורה באותו היום ואתם יכולים לתאר לעצמכם מי הועמד במקום הראשון (דרך אגב אותו הילד היה אחר כך חברו הטוב של עוזי משך שנים- דוד פומרנץ (פלג) איש משרד החוץ שהיה בין היתר גם השגריר בפולין.)

עוזי קיבל הרבה מתנות רובן ככולן היו ספרים.

עוזי דאג להכין רשימה מדויקת של המתנות ששמורה אצלנו. רשימה זו מלמדת אותנו מי ומי היו הנוכחים באירוע.

ההזמנה לחגיגה-לו שנעשה בדואר וזו שפורסמה בציתון

אחד מהספרים שניתנו לצווי כמתנה ליום הבר מצווה, ד"ר פרוז'נין רופאת
 ילדים שהייתה גם שונה.
 על שם בעלה מרפאת פרוז'נין המכורסמת שהייתה ליד המשכית.

מברק

בשורה הראשונה של המברק רשומים לפי הסדר: סימן היכר פנימי, מספר סדורי, מספר מקורי, ביו
הדואר ממנו נשלח המברק, מספר המלים, יום המשלוח, שעת המשלוח, הוראות השרות (אם ישנן כאלה).

טופס 1
ירושלים
10.10.55
25
חותמת בית הדואר

ממ 74 1130

תלאביב 16 30 1211

ברלינסקי אלחריזי 28
ירושלים

מיטב האחולים לבר-מצוה של עוזי ישישו ההורים ניאמץ
הבן

משפחה זרובכל חביב

טפ 28

ד.ט. 6

מברק

דדודף

טופס 1

מסי... 1-ק

חותמת בית הדואר

מסי סדורי	מסי מקורי	מסי המלים	בית הדואר המקורי		נשלח		הודאות שרות	נחקבל	
			מסי	מסי	בשעה	ביום		מ	בשעה
1	4	11	ירושלים	1	10:10	קתף	10		
א.ל: דודף עוזי ברלינסקי אשתו עליה									
ברכות חמות									
המורה פאום									
במסגרת									

2/3444-6.55/6000 X 50 ד.ט.י. 309/0

ברכות לבר המצווה פאול באסברגר היה המורה לצ'א

1. 10. 55

א'צ'י

איום פּאָר-אַצורע שלק
הרעה הינ'ת ופ' טוב
אח'ת' אלק'ת
סבאסקי (חתי'!

א' סבאסקי היא זו שבישלה את הפשר לחטיבה, היא זו שהודיעה כמה
צערות שנים קודם לכן לעקיבא שצדק אז הראשון - לציון כי כלתו רבקה
הייתה ארצה.

א'ה סבאסקי

הסוכנות היהודית לארץ ישראל

ת.ד. 92
ירושלים

חשבון בנק הדאר מס' 1270

מספר.....

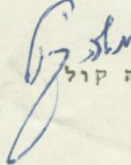
י"ד בתשרי תשט"ז
30.9.55

לכבוד
הח' הדסה ונפתלי ברלינסקי,
רח' אברבנאל מס' 24,
ירושלים.

שלום רב,

תודה עבור ההזמנה לחגיגות חנר-מצוה
של בנכם עזי. הנני מברך אתכם ואת חנר-מצוה
מקרב לב ומאחל לכם נחת מסגור וסי יתן ודרכו
בחיים תהיה לברכה להוריו ולעמו. מטעמי
פריאות לא אוכל להיות ואתכם הסליחה.

בברכת מועדים לשמחה,

משה קול

מ/ק פ

11.54-10.000-01699/35
6

משה קול היה אחר כך שר התוירות

כ

אחרות הובא קברניק
 אסך קן סיבי -
 אחר הספור בעלמי זשפ' יטה.
 אטוי קרולית זינה ילפטי.
 אקורטו קטה אנתי קלון
 אסעי הנסיון
 אנ שוריו לפאני
 אסך אשלוט זילתי אור יעי.
 אחרת קולמוני

אקרה היורה הקרות האנטיה הקהיר
 אחרת השחור זשפ' ג'אין
 אקרה הספרי הנטיא
 אחר הספור הנכרתי
 אחרת פלטיק -
 אנסה וקביא -
 אספוחי העם -
 אגרות הקרה -
 אגליק ואוצוליק משפת דבין
 אגרות האנסה -
 אה טוב רבתי -
 אחרות הובא קברניק
 אכל ~~אשר ליה~~

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

קטע מרשימות הספרים שהיו בבית בכתה ידו של צווי ליד כל ספר שניתן לו
במתנה הוא ציין זאת

בצמוד לה מצונית גם המתנה מחוה יצרי.

בהמשך, מעט מן הברכות שקבל צווי - מי אכל הייתה ידדה קרובה של
סבא וסבתא, מי וולקני דודים של עקיבא, מי הדני יודים של אימא.

המרכז לתרבות ולחינוך

עם עובד בע"מ

„אורים“ הוצאת ספרים פדגוגיים

חל-אביב, רחוב אלנבי 131, ת.ד. 470 • סלפון 66742

ס'

בתשובה או להוכיח

תאריך: כ' חשוון תש"ט

למחברת
המכתב
המכתב

קבלתי את המכתב
המכתב
המכתב

בכבוד יציב

המכתב

כפר-אתקין ו' תשרי תש"ה 4.10.55.

מיוסר
מאת
צבי-מנחם

הבסח ונסתה! ו' ולבוס
לום וברכות ולען החבלה בלוח ולמחה
ולום חג הבר-מזכה לל בונבם היקר
עצני וני מוחלת לבס רב גמח ממני .

ע. זקני

לעצני לום חג ברכות לבקיות
וכן טוב לך, ולמחח אף לך אני
לוחמת לך -5- לך תקום לך ממחיק
טוב לבי עמך
ללום רב

לדה מליה זקני
ומחפיקת

כפר-אתקין

ללום לבתיה היא בזואו מפגש
לל לך לל זבואו להגיש למצויי.
לדה

לכ עקביו אשרי כל האמנה

שלום רב.

קשם אמי ואבי והשם כל משפחתי אני מודה
לכם עבור התשורה הנאה שנתתם לי
כמצבת ליום הבנסיקה למצוות. יודע אני
כי יהיה פן המצוות והחובות שעלי לקבל
על עצמי הגיל מה ועוד מה אנה והיה
עלי אסוף להבא אולם הפני תקוה
כי אולכ לעמוד במקוון ואהיה בכל
הכלים הנאמנים להוריהם, לצאם
ואורצם,

התודה וההכרה

עמי בראינסקי

ירושלים 7/10/55

צווי מודה לחבריה לעבודה של אימא על המתנה

25
 25
 10
 30
 50
 140
 25
 5
 5
 5
 15
 10
 5
 25
 5
 100
 10
 10
 25
 5
 60
 10
 ס"ק 300
 172
 128
 גשון, אלפניס
 אגבי האולפנים
 28

צווי מחשב כמה כסף נשאר או מהמתנות שקיבל .
 אחרי שקנה את האופניים שלו נשאר או סה"כ 128 א"ו.

אין אי מושג זאן נעלמו התמונות אבר- המצווה שהרי אמא שמרה כל
תמונה וכף ביסת נייר, זא ייתכן, גט, שלא צולמו תמונות.
כז אופן, כק נראה צווי באותה התקופה .
זמעה , עט היוניט שדלנו השובק שבחזר.
בהמשך , עט בן הדוד ישראל בנתניה.

בית הספר התיכון

בבית הספר התיכון החל עוזי להצטיין, ניכר היה שסיגל לעצמו שיטות לימוד טובות ומסודרות הוא העריך מאד את מוריו ונראה שאהב תקופה זו בחייו.

אחד המורים שהיה אהוב עליו היה המחנך יהודה עמיחי הידוע היום כמשורר מוכשר.

עוזי רכש לעצמו בתקופת לימודיו בתיכון חברים רבים והבית היה מלא בחבריו שאהבו מאד להתארח אצלנו.

הגמנסיה העברית בירושלים

לכבוד
הורי התלמיד..... *הוריו*

א. ג. נ.
הננו מתכבדים למסור בזה לכב' ידיעות על התקדמות בנכם (בתכם) בלמודים ועל התנהגותו(ה) בביה"ס.
נא לשים לב במיוחד לכל מקרה של פגור בלמודים והנהגה בלתי משבעת רצון.

התקדמות טובה	התקדמות בינונית	התקדמות בלתי מספקת
<i>ת-ק</i>	<i>עניינית</i>	<i>אומדן</i>
<i>צלחתי</i>	<i>לימודים</i>	<i>/</i>
<i>סעור</i>	<i>קד קוסיון</i>	<i>/</i>
<i>תמו</i>	<i>פסטוריון</i>	<i>/</i>
<i>לשון</i>	<i>דפדף</i>	<i>/</i>
<i>אמית</i>	<i>/</i>	<i>/</i>
<i>מטריקה</i>	<i>/</i>	<i>/</i>
<i>כתיבה סגולה</i>	<i>/</i>	<i>/</i>

ההנהגה היתה משביעה רצון.

הערות:

ג. ב. תעודה רשמית לעונת התורף כולה
תנתן לתלמידים לפני פגרת הפסח.

התאריך: *ג' אלול תש"ז*

בכבוד רב
יהודה עמיחי
המחנך/המנהגת

המחנך - יהודה עמיחי

יהודה עמיחי (3 במאי 1924 – 22 בספטמבר 2000) היה משורר ישראלי זוכה פרס ישראל לשירה (1982), הנחשב לאחד המשוררים העבריים החשובים, לפורץ דרך ומחולל מהפכה בשירה העברית החדשה, ונמנה עם הבולטים בשירה הבינלאומית במאה ה-20.

יהודה עמיחי

צווי תלמיד תיכון על המרכסת הרחוב אלהרימי עם נתן מלצר החלן - בן
הדוד של סבתא רבקה

עיתונות יהודית היסטורית

עיתון: ??? - Davar תאריך: 17 מרץ 1960 עמוד: 3

מכתבים שלא זכו לתשובה

הולך ארבעה חתמים, שרפתקאה העברו בזהמים יומא או פכוואר
א. ג. לוינסקי הנהיג ביובר, אר סוס זכו להגיבה.

המקדמה

תור לרוטא אורטופד
אני כולל סכאני ברניים וגרססחי
בתי לאורטופד ב'11-59, אך קבל
הי תור רק ל'14.60-14.11-59, כולל לאה 9
שכועת.
אני שואל: האם זה בסדר להחזיר
כל כך הרבה זמן כסאחה סובל מא'
כיס כרניים? האם זה הסדר גזון כל'
פי חברי קופסא?
וגר עליז חויפה

העיריה הקבלנים והדיריים
למי שחיים עניחי דורה סאה הקסי'
לני צבי סבורסקי וליינסקי ברסחי'
הי רובי רובינסקי 95 ועד היום
לא סודר במקום פי אשפה הבה
מבי 20 דירה 47 חנויות (בניה)
אפליה.

יצחק שפיגל

תלמיד שלא שלם שכר למוד
בני לודס בנימיסטר חישק כעפה
וסבל סבימניה מסדר התוק ומדי'
סוכות מהרדית, אני תוקל לסת'
יאני עיפי שפתיים זה שילוש פי'
מיט שלח המכלל את בני הבהה, כי'
וון שלא שלם שכרלימוד סוכי'
האם זה נכון לשלוח תלמיד סוכי'
אמצעים יביתה להגיד לי: אינר בא
לביתיאסר עד שלא תביא כסחי? מה
עלי לעשות?

21.7.59
פיתוי לראש העיר רמח'
פ. רייניץ או לדאבונט לא זכר'
הי פשעבה טיטינה מיפצה העיריה
ב'26.59' תהולק למינה עבה סתה'
אל את תכניו יתחלק באפו סמי ע'
מבוס פרייאספה העיריה ביקוד כפי'
לבו ותחליטה מה אחר יחויב אח'
המבנים סבורסקי וליינסקי להחזיר חלק'
מבניו שנבנו גם בלי רשיון והפר'
דורתימפריים, אבל לעצירה אין שלי'
סונת העיר מציאים את דההלטה
שועל האם העיריה כפינקה את הסחי'
תל למבנים לרעת האורטופד השפיש?
הקבלני הנהיגו בחסות מסעם העי'
דום ששהמש כל מינו דחיס כד'
שלא למלא אחי ההחייבות והחסי'
סחי.

יוסף יוסף

בחינות-בגרות
שהי בעיה מתעורר אנלי ואל'
רבים מהמפור בהייסאר החכונים
כאלי עטה החכנית ההרעד של בחי'
ניה בבגרות

מאות אפוס סובדים ברחי חסיני'
סקי למסופוסים בראיתם גרונב ערי'
מת זכר הקמריה כאלו לא יואה'
לפני שרכשתי את דירתי בירדתי כשה'
לקח האנטיסרית ברמולן ישי כתיב'
כפירוש המכונה צריכה להיני כיה'
ב 3 ספוט על פסודים, כיון העמי'
דום סנה לפתיאספה המכלול בגר'
אח נתיק הוינשה שלא יאמה לו כל'
רע, זכר את שמה הפסודים לחגרות
ליריה, ולא נשאר מקום לפתיאסר'
שה עניחי להחליקה הסכנית והבעתי
אל התרבייתה, אבל אנסי החליטה
עושה, כנראה כעסה הכנייה כרעונם
כלי החתשב כצבור ריכשתייריה.

א) הבחינה בלשון: הסנה, כבשנים
הקדומים, גקיפה החכנית חסר רב'
למדי סרייכס את הסנה לרויק סכ'
סמלי כתיבותיו אולם מה רבה הי'
נה התפתחה כשנחברו שיהו סחוק'
צת להלל זה כל הנהינה אינו אלא
סחצית הסעה, אם נתמזן כטיסכוכי'
נית מן השנים שעברו גיווכה, שרק
שיואה הסופס כילו נמקטה כפרגיה
וסן הבהינה, הוסן המוקצה לפרק זה
יקטה סאר השנה תוצאת חיובית.
תפיתה היבעה גם עליוזי מרינו
לחקיק, שהגישו למסקנה דיה.

ב) בחומר הבחינה בספרות חסי'
תענו למצוא פרק מיוחד הכולל חופ'
מן היסוליה, דבר זה סוצוק אלי'
לכדי בחייסר חיכונים דחיים, אולם
מה פעם לרבר ככחיאסר החילוי
נייפ?

ירושלים

קני ברדינסקי (תעמיר)

העיריה יאמה עד שוקבול סכר'
אל כל הדירות, ייק אחר כך הישינה
והבעה סודר מהמים, ואני שאל: האם
צריכה העיריה לשרת את הצבור או
לא?
אליעזר פרידמן
רמת

תודה למברכים
אדה לכס מאר, אם תרשו לי לתור'
דוח מעל דמי מתוכס לכל ידידי,
בארק ובתפוצות, אינני כוסלת, קי'
בזים, שייכני בברכותיהם ביום הר'
לרתי השינים.

א שוונסקי

בינות-בידור
צעד זכר עשמה השנה יערת יום
העצמאות בהחליטה לברון סכרוב את
בעיות בימות הבידור לא בלימים האחר'
ריונה שלפני יום העצמאות, אלא עתה
זכר הופעלה לרגלי סויים, כוסתי
בידור כסינות כחולין.

אן ספק, שאישי הופעה לסרו לקה'
מאחי רוב, כי סוב לעלח הכנייה -
כיוז להקטוב את הקהל סיהיה לא רק
כחוקת צופים אלא גם ישהיה באופן'
פגיל כסודר ובתיאוריים, כעסוס
מאר נענו לקייאת החייכות (כניות
של המנהל להסתיב כמגילי ויקחי'
העם, ראוול סרביית הקהל העדין לעי'
מיר מן הדל כהוקה צופים כמענה
חיאסרון.

דואל רבים שיקר את הספקה סא'
אשר לעלוח את הקהל שלנו איני'
לדעתי תינה זו הנהה כושית, יתי'
כן שהמנהל של הערב לא האמיס
לחקיק זה.

מן הראוי לכי, שוערה יום הערב
מאת הקדים לנושא זה הסומלילם,
תערוך יום עיון למטעמים לחספידו
מורים בבמותהבידור כדו לחקונת
להם את יסודות המגע עם המונים,
כי אל חקיקר סונה למכר, סיוחחית
מסובות כעצמפות של סאה.

יעדי סנה סוב יכיו להלל את
הערב אפילו התכנית האנטימית
אינו טובה מיוחד, אך מנהל-רוע
עליו לחכיל גם אם התכנית טובה
לדעתי.

להנצחת זכר הקדושים
מן הרצוי שיצא עדים ועליות
סנחחי באירופה יראי מה עשו כד'
סיה (אשר כשרון) קוצק של כמד
עשרות יצאי עיריה סנה יאומה
לוד ביאליסטוק, ההנצחה את זכר'
קדושינו, הנומס לבלוי סוכסר זכ'
עם, סקול זוריר מלו מה יכסוס
סון השורחה, נעני עלית הירשת'
אליה, הקיפו אנדרטה ענינה גרדית'
כל סנה, כיה האזורה, סאספסי'
כאן יצאי הדי לכבוד את יסר קי'
דוסיס.

קודייתישום ירות בארק וכסיון
דוא להקצבה של אדסה למאניה זה
צופת ב' כ' כ' כ'
רבי י'מה/10576
יום ה' י'ה בארד תשי"ג, 17.3.60

צווי, כתלמיד, מאלה את חוש העסקנות שמכה אותו.
הוא כותב לציתון ומאלה בציות. כבר אל- משרד החינוך אינו מתייחס.

תעודת הבלנסקי 1511 תלמיד המחלקה השלישית
 לעונת החורף התש"ק
 יגאלה לזכור

הערות	הציון	הערות	הציון	הלמודים
	ג/ב א/ב	הנהגה	ג/ב -	נ"ד
	ג/ב א/ב	שקידה		למוד
		השתתפות פעילה בחוג	כאמ"ב ג/ב - ג/ב -	דקדוק חבור ספרות סיה"ב
		הערות כלליות	כאמ"ב	נגלית
			כאמ"ב ג/ב -	יפתית
				בית
				מית-אבני קלסיו
				זרות כללית
				מטרים פילוסופיים
		אחרים		אלגברה
		פ'		גיאומטריה
		חסורים		טריגונומטריה
				גיאומי אנליטית
				דיפרנצי ואינטגר
				הנדסה תיאורית
		החלטת חבר המורים:		
				ע:
				סיקה
				מיה
				יכולוגיה
			ג/ב א/ב	גאוגרפיה
			ג/ב -	היסטוריה ישראלית
				היסטוריה כללית
				יבת הארץ
				יחות
				ניולוגיה
			ג/ב -	עמלות

המנהל
 המנהל
 ירושלים, יום ה' באב תש"ק

בתקופה ההיא לא חולקו ציונים טובים בקלות. התעודה מצידה על כק
 שצווי לקח את אימודיו כרצונות רבה.

תעודה כתיב י"ב מנחה מלכחנית.

תקופת הצבא ומעט אחריה

לאחר סיום לימודיו התיכוניים התגייס עוזי לצבא .

בגלל לימודיו במגמה - המזרחנית שובץ ביחידת הממשל הצבאי בבאר שבע.

עוזי נהג לספר סיפורים רבים בתקופה זו על החוויות שעבר אך נראה לי שבחלקן היה משובץ גם דמיון.

הוא כל כך התלהב מחיי הבדואים בדרום עד שתכנן לפרק כמה מרצפות בחדרו ולהבעיר שם מדורות.

למרות גילו הצעיר הצליח לקשור שם קשרים ומשך תקופה ארוכה -גם לאחר שחרורו המשיך לקבל מכתבים מהתושבים שהכירו אותו כולל בקשות לסיוע.

עוזי החייל חופש כופץ לצד

הממשל הצבאי הוקם רשמית ב-21 באוקטובר 1948 הכלי המשפטי להקמתו היה "תקנות ההגנה (שעת חירום)" שחוקק שלטון המנדט הבריטי בשנת 1945 לנוכח התגברות פעולות הלוחמה של הארגונים היהודיים נגד השלטון הבריטי. עם הקמת המדינה הוחלט להשאיר בתוקף את כל החוקים המנדטוריים (למעט תקנות הספר הלבן השלישי), וכך נותרו בתוקף גם "תקנות ההגנה (שעת חירום)". הממשל פעל בשלושה פיקודים - הגליל, המשולש הקטן והנגב. אף על פי שהממשל הצבאי הוטל לכאורה על שטחים גאוגרפים, הרי שבפועל הוא חל כמעט אך ורק על הערבים, וזאת הן בשל אי אכיפתו על יהודים והן על ידי צמצומו לשטחים המאוכלסים בערבים בלבד. בערים המעורבות, כמו

חיפה ויפו, הממשל הצבאי בוטל כבר ביולי 1949, הערבים שחיו בהן נהנו מחופש רב יותר, עובדה זו שימשה את מתנגדי הממשל הצבאי כהוכחה לאי נחיצותו של המנגנון.

בעוד שבשנותיו הראשונות הייתה ההתייחסות לממשל הצבאי כאל רע הכרחי (בשל תמיכתם של ערביי ישראל בזמן מלחמת העצמאות במדינות ערב, והחשש מהיותם "גיס חמישי"), הרי שמאמצע שנות החמישים, וביתר שאת מאז טבח כפר קאסם, החלו מתחזקות הקריאות לביטולו. ב-1958 הוקמה וועדת שרים לבחינת נחיצותו של הממשל הצבאי, בראש הוועדה עמד שר המשפטים פנחס רוזן. הוועדה המליצה ברוב של שלושה מול שניים לבטל את הממשל הצבאי. ראש הממשלה דאז דוד בן-גוריון דחה את מסקנות הוועדה, על פי המלצות ראשי מערכת הביטחון. כיוון שמנגנון הממשל הצבאי הופעל על פי תקנות ההגנה (שעת חירום), וללא אישור הכנסת (אישור כזה לא נדרש על-פי התקנות), הממשלה הייתה רשאית לבטלו ללא צורך בחקיקה מיוחדת. בשנת 1966 בוטל הממשל הצבאי בעקבות הודעתו בכנסת של לוי אשכול, ראש הממשלה דאז. (ויקיפדיה)

בתום הצבא החל עוזי ללמוד באוניברסיטה העברית.

לימודי המזרח התיכון משכנו אותו והוא התמסר ללימודים אילו וללימוד מדעי המדינה.

במקביל התחיל עוזי תקופה חדשה ומלאת פעילות: עסקנות פוליטית, עבודה, מתן הרצאות, פעילות חברתית - כך חי, באינטנסיביות רבה, עד סוף ימיו.

כאשר הקים משפחה הפך גם לאיש משפחה מסור ואוהב.

כרטיס הסטודנט הראשון

צולמי בתקופת לימודיו באוניברסיטה - עם אמא וצט סבא וסבתא דמויות משמעותיות ביותר בחייו.

צ'י בתקופת אימודיו באוניברסיטה ואחריה.

עוזי לא השליך מחברותיו ומאמריו הוא העביר כולם אל עליית - הגג באלחריזי 28.

מיכה עבר על הכל וכאשר פינינו את הבית לאחר פטירתה של אמא שכרנו מחסן והעברנו לשם חלק מהחומרים.

לא הרשה לנו לבנו להשליך את החומרים. שעוזי הקדיש כה הרבה זמן ומאמץ בכתיבתם ודאג לשמור עליהם.

שם נמצאות גם המחברות המסודרות מתקופת בית הספר התיכון אותה תקופה בה התחיל עוזי לעצב את הדרך בה הלך כל ימיו.

לאחר שעבר על כל החומרים סיכם מיכה את מה שראה ומצא.

כולנו ידענו והערכנו את עוזי, את הישגיו וכישרונותיו - אך הנה נגלו לעינינו ארגזים רבים ובהם חומרים שהוכיחו עד כמה יסודי היה עוזי עד כמה אהב ללמוד ולאיזה הישגים הגיע.

על גיסי - עוזי ברלינסקי ז"ל שלמדתי להכירו על פי עצמונו.
אנחנו מתכוונים במשפחה ליציאת סבתא הדסה מן הבית ברח' אלהריזי 28.
לשם כך הורדה לחדרי דירת הסטודנטים כל תכולת עליית הגג.
לפי הצעתה הנבונה של תמר ריכזנו באחד משני החדרים את כל החומרים
הכתובים בדפוס וכתבי יד כמעט כולם של עוזי שנהג להביאם ארוזים במכלים
לאותה עליית הגג - הגניזה המשפחתית.
פנינו ראשית אל יוכי והבנות לעבור על האוספים כדי למיין ולשמור ואכן
עינת וגל עיינו בו.
לקחתי על עצמי לעבור בקפידה על מהות הכתובים והקדשתי לכך שעות
רבות.
הכרתי מחדש ובהפתעות עצומות את עוזי שדמותו ניצבת למול עיני מעת לעת.
זה עוזי שהיה בעל עולם עשיר, מלא ידע - ידען אמיתי רציני ומסור מתמיד
ולומד ביסודיות ים רחב של נושאים בתחומי העבודות השונות והמעניינות
שעסק בהן.
האם ידעתם שעוזי עסק גם במחקר - כחוקר מוביל במסגרת בית הספר לעבודה
סוציאלית באוניברסיטה העברית בירושלים בנושא 'עבריינות נוער'?
לצורך זה אסף חומרים עיוניים והרבה נתונים מספריים וחומרי השוואה למשל
לאוסטרליה בתחומי הדמוגרפיה וכמדינת מהגרים.
לא ידעתי שלעוזי הייתה גם השכלה משפטית - למד שנים ראשונות במשפט באוני'
הירושלמית והחומרים הם מתק' לימודיו : מחברות ההרצאות, מאמרים, לקט פסקי דין...
עוזי ז"ל שמר בצורה מוקפדת ומסודרת את מחברותיו מביה"ס התיכון במיוחד מכתות
י"א ו י"ב המחברות סודרו על ידו לפי המקצועות בתיקים שמורים.
בצד עבודתו בממסד הממשלתי פעל עוזי גם בעבודה ציבורית.
הנה עוזי כמזכיר איסח"ה (ארגון הסטודנטים חברי ההסתדרות)
עוזי פעיל מרכזי במפא"י בקרב הסטודנטים ואח"כ האקדמאים.
כאשר הכרתי לראשונה את בתיה לפני עשרות בשנים בשם משפחתה ברלינסקי זיהיתי מיד המשפחה כי
על לוחות המודעות בעיר, בעיתונים. ובאוניברסיטה הירושלמית היה מופיע השם עוזי
בתדירות רבה מאד. התפלאתי מאד לגלות שאני בוגר מעוזי בדיוק במחצית השנה
בעוד השם עוזי ברלינסקי הצטייר בעיני כאיש רב בשנים ובידע.
בעיזבון סידר עוזי ז"ל גם את החומרים להרצאותיו בנושאים רבים כולל סכומים
בראשי פרקים שהכין.
הרבה עניין ובקיאיות גילה עוזי במזרח התיכון זאת בהמשך למגמה המזרחנית בתיכון, ולשירות הצבאי
בדרום - בממשל הצבאי ובמיוחד בשטח עם האוכלוסייה הערבית - הבדואים ואחרי כן כסטודנט
באקדמיה. עוזי נהג שנים אחדות לאסוף ולסדר לפי נושאים קטעי עתונים על
כל אחת ממדינות ערב, על תמורות - מהפיכות ודמויות מרכזיות, אין ספור אינפורמציה
על ארגוני המחבלים כל זאת גם בליווי סיכומים בראשי פרקים על כרטיסיות.
דומני שלא היה פרסום בנושא בארץ : במחקר, בעיון, בכתבות שטח שלא נימצא בעיזבונו.
לפי סימנים - הדגשות, הערות בשוליים... עוזי אכן קרא את הכתוב.
עוזי הכין ניירות עמדה ועבודת הכנה מן הסתם לשרים, לרה"מ, לשליחינו באו"מ...
ולוועדות בנושאים הנוגעים לסכסוך עם מדינות ערב, לפליטים ומחנות הפליטים
ועוד והרבה עם ארגוני הסיוע לפליטים כמו: אונר"א.
עוזי עבד גם כנציבות שירות המדינה-ונשמרו מאגרים בנושאי כוח האדם במשרדי הממשלה.
עבד אף ברשות השידור - ומשם התכתבויות, כמו מכל מקומות עבודתו וחומרים ייחודיים
לשידור הציבורי.
עוזי ז"ל היה משך שנים העורך הראשי של 'האקדמאי' - הביטאון של ההסתדרות החדשה של
האקדמאים - חברי המח"ר : מדעי החברה והרוח. בעיזבון נותרו מכלים רבים ובהם מרשימותיו,
עבודות הגהה, התכתבויות עם מחברי הכתבות, הנחיות להדפסה וכן מעבודתו בארגון השתלמויות.
האם ידעתם שעוזי למד באוני' לימודי שפה והיסטוריה פרסית ?
האומנם ידענו שעוזי למד, כנראה בלמודי היסוד אצל פרו" דב סדן על תרבותה של האידיש ?
האם ידעתם שעוזי היה גם מתרגל בחוג ללימודי מדע המדינה בנושאי מינהל ומשטר ?

המכלים היותר מסודרים שנשמרו הם לפי השעורים והסמינריונים באוניברסיטה. בחוגים למדעי המדינה ולהיסטוריה של המזרח התיכון במיוחד. עם הדגש לנושאי דת היסטוריה וספרות מוסלמית לתולדותיה - תקופותיה, בין השאר ולמשל על 'הממלוכים'.

כמו כן תורת המשטרים ולא רק במדינת ישראל וסדרי ארגון ומדינה. בכל - סכומים, חוברות מידע נוספות ומעודכנות לזמנם וקבצים של מאמרי יסוד. על מידת הרצינות תמיד בעיני בנושאי לימודיו ועבודתו גם הכרטסת - הכרטיסים המוכרים לרבים ככרטיסי הזמנת הספרים בספריה הלאומית לאולמות הקריאה או / ו להשאלה הביתה שנשמרו במצורף והם רבים - לנושאים הנדונים. יש עניין גם בהרבה תחומים, כתובים ופרסומים מעבודתו כמפקח הכללי במשרד רה"מ אשר נמצאו בעיזבוננו הנוגעים לדו"ח מבקר המדינה ומידת ביצוע התיקונים הנדרשים במשרדי ומוסדות הממשלה עליהם, על המשרדים והתיקונים הופקד עוזי ז"ל.

עוד שמורות עבודות סמינריוניות שכתב עוזי.

עוזי שמר על סדרות עוקבות של פרסומי משרד הביטחון, צה"ל ומרכז ההסברה בעיקר בנושאים הרלוונטיים לתחומי לימודיו ועבודתו. אבל לצד האוסף של חוברות המידע ושל 'סקירה חודשית' - בטחון ומדינות ערב גם מיעוטים כמו הדרוזים והיסטוריה גלובאלית, גם חוברות בתולדות עם ישראל, חגים וקבוצים יהודיים בפזורה תולדותיהם ומצבם הקיומי. מעניין שבנושא שעוזי היה חלוץ ראשון ומוליך בו : הביומטריה, עדיין לא הובאו החומרים לעליית הגג. כן נמצאו - חוברות למוד רבות ללמודי המחשב - מן הסתם מעבודתה של יוכי. חוברות משוכפלות רבות - ממפעל השכפול של האוניברסיטה לפי חוגי לימודיו נאספו ונשמרו בנפרד. אפילו נשמרו עבודות בודדות משל חבריו ללמודים.

נשמרו גם פנקסים בודדים : פנקס סטודנט; חברות בארגונים שונים ואפילו יומן שבו תאר עוזי בפרטי אינפורמציה סיוור בגרמניה.

בעיזבון נמצאו ספרים אחדים במגוון עניינים וגם חוברות שהשולחים ביקשו לפרסם אותן או עליהן ביקורת בחוברות 'האקדמאי'...

רשימות אישיות הכוללות דו"חות בנקאיים ושוליים של פנקסי המחאות ואף תלושי משכורות שמר עוזי בנפרד וסגר אותן - וכך הושארו.

לפני ותוך כדי נסיעותיו לחו"ל בעיקר במסגרת עבודתו נהג עוזי לאסוף נתונים על ארצות הביקור וגם אינפורמציה זו המקיפה ארצות באירופה, ארה"ב ונוספות הייתה בעיזבוננו.

עוזי שמר במכל נפרד חוברות של הבנות : מרביתן 'דבר לילדים' וגם 'הארץ שלנו' ומעט 'פשוט'. במכל נוסף שמר חוברות וספרי ילדים מן הגיל הרך.

כשלעצמי הריני סבור שבעוזי הייתה טבועה תכונת החוקר, איש המדע, סקרן ותאב דעת, מתמיד, בעל היכולת לארגן החמר ולהפיק מסרים, מסקנות ולקחים.

עוזי היה 'מדען' שעולם האקדמיה היה לדעתו מתפאר בו.

מאידך ייתכן ועוזי העדיף ואהב רוחב הנושאים ההיקף העניין הרב תחומי, גם השילוב בין עבודה משרדית והרצאות למשל בימי ה'שבת תרבות' בבית העם ובמרכזי התרבות בשכונות העיר ירושלים. על העיר והשכונות אסף עוזי חומרים מעניינים.

עוזי ז"ל היה איש של עבודה מתמדת, קפדן בלו"ז כנראה ללא השארת זמן לפנאי ובטלה. אבל נוסף ומעל לכך היה בן מסור מאד בעל אוהב. אבא למופת ומסור לבנות וסבא שלצערנו הספיק כה מעט ליהנות מנכדיו.

עברתי בדקדקנות על העיזבון.

התיקים האישיים והסגורים נשמרו. כמוהם דוגמות מרובות מתחומי עיסוקיו ועבודותיו של עוזי ז"ל. נשמרו כלל הברכות שקבלו יוכי ועוזי ביום נישואיהם וגם מכתבים אישיים.

לעניות הבנתי על המכלים הללו : מן הלמודים, העבודות והעיסוקים השונים יש לשמור גם לדור הנכדים והנכדות.

מי חכם ויגיד מראש אולי יעסקו באותם תחומים ואולי יכתבו ספרים על הסבא...?

עוזי שמר גם על שלושה מכלים ובהם נושאי הלימודים של עינת הללו ממתנינים לה.

החוברות של עיתוני הילדים וספרי הילדים ונוספים על עמים וארצות תימסרנה לביה"ס העממי תל"י גילה - שם אני מתנדב במסגרת 'ידיד להינוך'.

המפגש שלי עם העיזבון היה גם מפגש מרתק ומעניין של 'דיאלוג' ועיון עם עוזי שלא הכרתי כלל.

עבורי חוויה אישית לא קלה ועל כך שוחחתי הרבה עם בתיה.
 יהי זכרו של עוזי ז"ל ברוך,
 עוזי האב הבן המסור, החתן הדואג, הבעל האבא הסבא, הדוד, הגיס והחבר היקר
 שמור ונצור בקרבנו ברוחנו ותודעתנו לעד.

ביום הולדתה התשע"ט מברק צו"י את אמא וכו"ל מ3טרכים לברכות.

הקשר ביניהם היה מיוחד.

*חמש שנים הוא נאבק במחלה קשה ולא סיפר דבר לאמא הוא לא רצה שתדע והיא
 המשיכה לא לדעת על פטירתו עד מותה.*

ה' תשס"ג
 90
 מרץ
 מרדכי
 ונואם מרדכי

אני מכיר אותך 60 שנה, כל שנה טוב יותר

אני מכיר אותך 60 שנה, כל שנה טוב יותר. בהתחלה בסביבה של אוכל, גן ילדים, וסיפורים על דוב דובון ושרשרת שעון מזהב אחר כך תעודות בית ספר שכולן טוב מאד - בשנים הראשונות סיוע בלימודים במקצועות הרואלים, שכל כך אהבת והצלחת סיפורי משפחה, שכולם אהבה וגבורה, אף פעם לא שמעתי רכילות משפחתית ומעשים שאינם ראויים עד היום אני נזקק להשלמות מבהרן, לגבי "חורים" בהיסטוריה המשפחתית. ואיני יודע אם אכן נכונים הם

אני מרגיש כי תקופת המחנכות לא הסתיימה ליוותי אותך במעללי הארכים שעליהם ספרת קשה לי להשלים עם העובדה כי כשרונות גדולים הופנו לארגון של ניירות אהבת אדם ואהבת משפחה בראש ובראשונה. רבים נהנו ואנו בראשם אני יודע כי הסרו לך לימודים באוניברסיטה אך תמיד עשית באיכות אקדמית כשרונות הציור והפסיכול שלך היו מוכרים לי מקטנותי, רציתי תמיד לחקות, אולם ללא הצלחה.

דמויות אדם הזיות מעשי רדיך, על גבי נייר ומפיסיות פלסטלינה ולחם - יצירות אומוניות שאבדו הפסלים המקשטים את הבית היום, הנם רק מקצת של המקצת כשלושים שנה את בלי סבא נפתלי, כל האחריות של אימא, סבתא ועכשיו סבתא-רבנא, על כתפך

לרגע לא פסקת לחוש באחריות, כל יום תבדקי, את שלום הילדים, הנכדים והננינים שמחה אפשר להביא לך, כל פגישה עם בני המשפחה הינה חג שמחה. כמה הבל שטרדות היום יום, אינן מאפשרות לנו מפגשים תכופים יותר את החרת ומספרת לי כי מקומך בגן עדן כבר מוכח - הנינים - שלוש הוכחות עד כה מה טחול לך, ל30 השנים הבאות?

בראות טובה בגוף ובנפש הרבה שמחה והרבה "הוכחות" והתגשמות תפילתך שלא יהיו יותר מלחמות אם תזכי, בזכה אני עמך נשיקות מכולם

(20)
 25.1.2003 ירושלים

צ'י קייל (סרי)
 ד"ר חיים
 (מלחמה ראויה)

ג'יני אירב יונה ירון
 כרמון
 אמו יב טנג ורתם אב ואל שאנו טעין ואר טעג טוואות
 ג'יאן שי וצניאל כרמון
 צינת (בני יובי (צ'י) קניסנסקי)

סבתא -
 אני מותנה
 כ"ג אג' ימים
 (מלחמה ראויה)
 צ'קרי

איווה כ"ג
 כ"ג אג' ימים
 (מלחמה ראויה)
 צ'קרי

זלדאס
 הנפלאות

יהי שטאן →